

INTERVJU

Bojan Šrot: Celje ne zmore brez evropskega denarja

str. 26

POLETNI POTOPIS

Provansa: Bogata preteklost in lepote narave

str. 36-37

RADIO CELJE

90,6 95,1 95,9 100,3

NOVI TEDNIK

VSAK ČETRTEK

Št. 32 / Leto 70 / Celje, 13. avgust 2015 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik **70** LET za Vas!

iJAGER
Vedno poceni

S tem kuponom
2x pijača Kul 1,5 L

ZASTONJ! 2110990010810151

Samo bralci Novega tednika lahko izkoristite ta kupon od 13. 8. do 19. 8. 2015 v katerikoli trgovini Jager.

Ponosni na hmeljarsko dediščino

Dan hmeljarjev je tudi letos v Braslovče privabil številne ljudi vseh starosti. Etnološke prireditve, s katerimi marsikatero društvo popestri vroče poletne dni, so odlična priložnost za ohranjanje naše dediščine, za slikovit in pristen skok v preteklost ter nenazadnje tudi za druženje. Letošnja letina hmelja bo sicer zaradi lanskega dežja in letošnjih visokih temperatur skromnejša kot lani.

str. 5 in 31

Foto: SHERPA

AKTUALNO

Vroč poletje in hladna zima v Šaleški dolini

str. 2-3

GOSPODARSTVO

Polzela nova socialna bomba?

str. 4

CELJE

Izkoriščanje parkirišča za bolnike

str. 7

NAŠA TEMA

Sindikalni turizem še vedno privlačen

str. 12-13

IZ NAŠIH KRAJEV

Oglasili so se klopotci

str. 9

ŠPORT

Slovenske mladinke pete na košarkarskem EP

str. 17

REPORTAŽA

Častitljiva 103 leta čile sestre Mare

str. 27

Dobrote slovenskih kmetij

Zlata poročna štruca Anice Krušič

str. 34-35

Nagradni natečaj

str. 42

Najlepše balkonsko cvetje

UVODNIK

S trebuhom za kruhom

V teh dneh se bo Ana odjavila na upravni enoti v kraju svojega bivanja. S fantom, ki po študiju ni našel zaposlitve, čeprav je iskal na vseh koncih, se selita v London. Sama je pravkar diplomirala. Sprva nameravata stanovati pri dveh prijateljih, ki sta tja odšla že približno dve leti pred njima. Oba s srednješolsko izobrazbo sta sprva delala v manjši pralnici nekih indijskih priseljencev, zdaj tam služi samo še dekle. Njen partner se je v tistem času dobro seznanil s tamkajšnjo birokracijo in se odločil, da bo postal samostojni podjetnik. O vrnitvi domov ne razmišlja: »Tukaj še nisem imel težav z neplačniki. Do zdaj se tudi z zaposlenimi plačili še nisem srečal. Mislim, da si jih niti privoščiti ne morejo. Da ne govorim o neprijaznem davčnem sistemu v Sloveniji.«

Mag. MARJETKA
RAUŠL LESJAK

Oba para predstavljata samo kanček slovenskih državljanov, ki gre dobesedno s trebuhom za kruhom. Lani se je po zadnjih podatkih izselilo 8.129 državljanov, večina starih od 25 do 34 let. In zakaj gredo? Najbolj očiten razlog je, da predolgo ne najdejo zaposlitve, ustrezne svoji izobrazbi. Anin fant pravi: »Pri nas je ključna napaka izobraževalni sistem.

Mnogi so se pripravljene podati v neznan in se odrekati. To so zmagovalci.

Vpis na fakultete in v srednje šole ne ustreza pričakovanim zahtevam po tem kadru po študiju. Ko sem doštudiral, smo s sošolci pred-

stavljali množico izobraženih mladih, ki so s tega področja povsem odveč.« Ana pravi, da se bo iskanju službe pri nas raje odpovedala. »Če bom že imela srečo in kaj našla, bom tako in tako najprej kavo kuhala in hodila po nesmiselnih opravkih, ki nimajo nič s prvimi delovnimi izkušnjami,« je odločena.

Verjetno si res več nihče ne more zatiskati oči pred vse bolj otipljivim dejstvom, da mladi želijo delati. Želijo služiti denar s svojim znanjem in delom. Se dokazovati. A ne zgolj mladi. V London, Berlin, Švico, Avstralijo, Kanado, celo na Kanarske otoke in še kam odhajajo tudi družine.

Pot v tujino ni lahka. Ni tako enostavno pustiti svoje družine, prijateljev in dobro znane okolice. Tistih, ki pridejo v drugo deželo, med povsem druge navade in spregovorijo drug jezik, ne čakata samo med in mleko. Ponavadi je tam, kjer sta trg in možnost za zaposlitev večja, višji tudi življenjski standard. Ta običajno prinaša tudi precej višje cene najemnin, storitev in hrane. Toda danes so se mnogi pripravljene podati v neznan in se odrekati. Zame so zmagovalci. Tudi če jim čez čas »ne bo zneslo« in se bodo vrnili domov. Tudi takšni so. Ampak bodo vsaj poskusili. Če doma možnosti ni, nekje drugje pa so, kdo bi jim zameril? Edini poraženec je zame v tej zgodbi država, ki s prekrizanimi rokami na prsih in z brezbrzišnim obrazom gleda, kako ti ljudje odhajajo. Večina za vedno.

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA	NEDELJA
20	35	19	36
17	32	16	29
PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK
16	28	16	27
16	28	18	29

Misel tedna

(Honoré de Balzac, 1799–1850)

Mladost ima osupljivo prednost: ne ustraši se.

Kljub vrhuncu sezone dopustov je za novinarsko konferenco Mestne občine Velenje vladalo veliko zanimanje medijev.

Vroče poletje in hladna zima v Šaleški dolini?

MOV in KPV: ni razloga, da bi Teš dvignil ceno toplotne energije

V Komunalnem podjetju Velenje in Mestni občini Velenje so prepričani, da Termoelektrarna Šoštanj nima objektivnih razlogov, da bi povišala ceno toplotne energije, ki ogreva Šaleško dolino. Prav tako vztrajajo, da mora tudi nova pogodba zagotavljati nemotenost oskrbe, nesprijemljiv je tudi kratek odpovedni rok obstoječe pogodbe.

To so ključni poudarki z novinarske konference velenjske mestne občine, ki je ob občinah Šoštanj in Šmartno ob Paki največja lastnica Komunalnega podjetja Velenje (KPV). Na njej sta velenjski župan Bojan Kontič in direktor KPV Uroš Rotnik predstavila stališča obeh strani, in sicer mesec po tem, ko je Teš KPV enostransko odpovedal pogodbo o prodaji in nakupu toplotne energije. Zaradi sistema daljinskega ogrevanja, ki ga upravlja KPV, je zaradi toplotne energije iz Teša pozimi toplo 90 odstotkom prebivalcem Šaleške doline, prav tako je pomemben vir za večino podjetij v tej regiji.

Cena višja za 30 odstotkov?

Kot so navedli v MOV, naj bi bila z novo pogodbo, ki jo predlaga Teš, cena za toplotno energijo kar za 30 odstotkov višja, kar pomeni, da bi se s sedanjih približno 11 evrov zvišala na 14 evrov za megavatno uro toplotne oskrbe. »V skladu z napovedmi naj bi tehnološko zmogljivejši šesti blok v Tešu

tretjino manj energenta, torej premoga, omogočal enako količino električne in s tem tudi toplotne energije. Torej bi imel boljši izkoristek, zato ni logično, da je cena višja,« meni Bojan Kontič. V prid temu, da ni razlogov za višjo ceno toplotne energije, Kontič navaja tudi, da je Teš v zadnjih letih posloval z dobičkom pri prodaji toplotne energije in da KPV Velenje od od junija 2011 ni dvigovalo cene toplotne energije. Če bo

obveljala višja cena, ki jo predlaga Teš, bo KPV prisiljeno za enak znesek dvigniti ceno.

Kontič tudi meni, da nima smisla, da Teš dela primerjave glede cene toplotne oskrbe v ostalih lokalnih skupnostih oziroma mestih: »Seveda je cena za toplotno ogrevanje v Ljubljani višja, če nekdo podpiše pogodbo za ceno premoga pet evrov na gigajoul, v Velenju pa je polovico nižja,« je še slikovit Kontič, ki še poudarja, da v Velenju

niso pripravljene plačevati razlike v stroškovni ceni za proizvodnjo električne energije na račun cene za toplotno energijo. »Nikoli nismo zahtevali, naj nam Teš prodaja toplotno energijo pod stroškovno ceno. A želimo, da se pri proizvodnji toplotne energije ne ustvarja pretiran dobiček,« še poudarja Kontič. Kar zadeva ceno toplotne energije, utegne biti stanje v bližnji prihodnosti drugačno, saj bo zvišanje

Bojan Kontič: Zakaj Šaleška dolina ne bi bila izenačena s Posavjem?

»Mislim, da je cena, ki jo je Šaleška dolina plačala v preteklih letih, previsoka, da bi se lahko kar tako igrali z njeno usodo. V nekaj izjavah za javnost sem tudi že povedal, da pričakujem, da Slovenija enakovredno obravnava vsa območja v državi. Ni namreč razloga, da ne bi bil tudi za ostala območja sprejet zakon, ki bi omogočal odškodnino ali rento za

omejeno rabo prostora, ki jo prejemajo v Posavju zaradi potencialne nevarnosti. Potem jo lahko prejemamo tudi v Šaleški dolini zaradi doseženih negativnih vplivov na okolje v zadnjih desetletjih. Degradacija prostora zaradi umestitve in delovanja takšnega energetskega giganta, kot je Teš, je nenazadnje že sam po sebi zadosten razlog, da se tukajšnjim prebivalcem nudi trajna, zanesljiva (neprekinjena) in stroškovno ugodna oskrba s toplotno energijo.«

S toplotno energijo iz Teša se ogreva 90 odstotkov prebivalcev Šaleške doline.

cene odobraval pristojna agencija.

Ne dvanajst, največ šest ur

Glede možnosti motene oziroma prekinjene oskrbe s toplotno energijo, ki jo je v novi pogodbi s KPV predvidel Teš, v velenjski mestni občini načeloma še vedno vztrajajo, da mora Teš zagotavljati nemoteno oskrbo s toplotno energijo. Kot navajajo v MOV, od leta 1958, ko je bil zgrajen daljinski sistem ogrevanja za Šaleško dolino, vse do letošnje zime prekinitve oskrbe s toplotno energijo ni bilo.

Kot pravijo v Velenju, s toplotno energijo iz Teša ogrevajo 90 odstotkov prebivalcev, poleg tega je tudi pomemben vir za Gorenje, Terme Topolšico in druga podjetja ter ustanove. Zaradi tako dolgotrajnega izpada bi nastala tudi velika gospodarska škoda. »Za Gorenje vemo, da ima logistične težave, ker še ni hitre ceste, zdaj pa bi lahko dobili še dodatno težavo. Mar res delamo vse za to, da bi iz doline pregnali še tiste, ki so doslej vztrajali?« je jedek Bojan Kontič.

Kontič piše Cerarju

Župan Mestne občine Velenje Bojan Kontič je v zvezi z odločitvijo Termoelektrarne Šoštanj, da enostransko odpove pogodbo o prodaji in nakupu toplotne energije s Komunalnim podjetjem Velenje, v ponedeljek pisal predsedniku vlade Miru Cerarju. V pismu med drugim navaja, da se je letos pozimi zgodil toplotni mrk in da je Šaleška dolina, ki ima drugi največji sistem daljinskega ogrevanja v državi, prvič po letu 1958 ostala brez oskrbe s toplotno energijo, torej brez tople vode in ogrevanja. Pri tem ni šlo le za nejevoljo več kot 30 tisoč občanov, ampak tudi za ogrožanje zdravja ljudi in gospodarsko škodo, saj so gostje množično zapuščali Terme Topolšica, medtem ko so imeli Gorenje in druga podjetja motnje v tehnoloških procesih, še pravi Bojan Kontič.

Ob tem dodaja, da v Velenju ne razumejo politike vodenja Termoelektrarne Šoštanj, ki načrtuje remont bloka 5 v januarju in februarju prihodnje leto, ko so temperature najnižje in je potreba po toplotni energiji največja. Doslej so namreč remonte vedno izvajali v toplejših mesecih. S tem bo zanesljiv vir toplotne energije neuporaben, v primeru izpada bloka 6 v času remonta petega bloka pa je mogoče pričakovati lokalno katastrofo, v pismu premierju Miru Cerarju še poudarja Bojan Kontič.

Težava glede zagotavljanja nadomestnega vira ob morebitnem izpadu šestega bloka bi lahko nastala na začetku prihodnjega leta, ko je predviden remont petega bloka, četrti blok pa ne bo imel več okoljevarstvenega dovoljenja

in bo moral ustaviti delovanje, če EU ne bo dopustila izjeme, kar je sicer malo verjetno.

Ob tem Bojan Kontič upa, da bodo v Tešu našli tehnično rešitev in da do prekinitve dobave toplotne energije

ne bo prihajalo. Glede tega vprašanja so vendarle dosegli napredek pri pogajanjih. Po prvotni 72-urni možni moteni oskrbi, ki naj bi sprva predvidel Teš v novi pogodbi, kar je za velenjsko občino popolnoma nesprejemljivo, je Tešev zadnji približevalni predlog 12-urna motena oskrba. A za MOV je tudi to preveč in pristajajo na največ šesturno moteno oskrbo in še to samo ob koncih tedna. »Naša želja je, da prekinitve dobave toplotne energije sploh ne bi bilo, a če bo do nje že prišlo, menim, da je mogoče doseči in urediti, da bo trajala največ šest ur,« pravi Uroš Rotnik, direktor Komunalnega podjetja Velenje in nekdanji dolgoletni direktor Teša.

Ne tri mesece, ampak pet let

Teš na eni in KPV ter njegova ustanoviteljica MOV na drugi strani se razhajajo tudi glede odpovednega roka in statusa obstoječe pogodbe o poslovnem sodelovanju. Teš je predlagal trimesečni odpovedni rok in ponudil novo pogodbo. Za KPV in MOV je ta rok bistveno prekratek, saj v tako kratkem času ne moreta zagotoviti alternativnega vira ogrevanja v primeru, da se ne bi dogovorili glede sklenitve nove pogodbe. Menita sicer, da je treba urediti pogodbeno razmerje, in sicer po načelu, da je pogodba dolgoročna, da Teš zagotavlja neprekinjeno dobavo toplotne energije in da je v pogodbi navedena stroškovna cena. »Naš cilj je, da bi podpisali pogodbo za nedoločen čas z odpovednim rokom pet let oziroma da bi podpisali pogodbo za petnajst let prav tako z odpovednim rokom pet let. Prej kot v tem času namreč ne moremo zagotoviti novega vira ogrevanja za Šaleško dolino, še pravi Uroš Rotnik, direktor Komunalnega podjetja Velenje. Pogajanja med Teš ter KPV in MOV se bodo nadaljevala 19. avgusta. Bojan Kontič meni, da bi na njih moral sodelovati tudi Premogovnik Velenje.

ROBERT GORJANC
Foto: RG, GrupA

Sistem daljinskega ogrevanja v Šaleški dolini v številkah:

1958 – začetek delovanja

2. sistem daljinskega ogrevanja v državi glede na velikost

30.841 gospodinjstev

589 podjetij

OB ROBU

Butale namesto Šaleške doline

Kot piše v naslovu, bi se morale spremeniti table ob prihodu v Velenje, Šoštanj in Šmartno ob Paki, če na primer kdaj v bližnji prihodnosti v Šaleški dolini ne bi uporabljali več sistema daljinskega ogrevanja s toplotno energijo iz Termoelektrarne Šoštanj, ampak bi poiskali drug vir. Tako je bil med drugim kot že večkrat doslej slikovit, da ne napišemo ciničen ali sarkastičen, velenjski župan Bojan Kontič, ko je na novinarski konferenci dan po aferi »beli prah« pojasnjeval stališča po Teševem enostranskem odstopu od pogodbe o dobavi toplotne energije.

ROBERT GORJANC

V vseh okoljih, kjer imajo termoelektrarne in premog pred vrati, menijo v Velenju, je nelogično, da bi za ogrevanje uporabljali drug vir. Prav z daljinskim ogrevanjem, ki deluje že od leta 1958, pravijo na velenjski občini so v Šaleški dolini zmanjšali onesnaženost okolja, ki so ga povzročala individualna kurišča v gospodinjstvih. Druga zgodba so vse zahtevnejši ekološki standardi, a te zadeve se rešujejo tudi z boljšimi tehnologijami.

»Rešitev bi bila morda tudi, da bi v velenjski občini poskrbeli za blok 7,« je bil še slikovit Kontič. Čeprav se zdi, da je v tej naši na trenutke avtodestruktivni Sloveniji vse mogoče, zaenkrat morda vendarle odmislimo scenarij črne tragikomedije.

Verjetno gre pri reakcijah obeh strani ob zadnjem poslovnem incidentu glede Teševе enostranske odpovedi pogodbe o toplotni oskrbi bolj za krepitev in maksimiranje pogajalskih stališč ob nujnem kompromisu, ki bo prej ali slej sledil. Pri čemer imata obe strani precej različni medijski strategiji. Medtem ko se v Velenju zavzemajo za »glasnost« pri pogajanjih, sklicujejo novinarske konference, se oglašajo s PR-sporočili, pišejo premierju, v Tešu v glavnem molčijo in skopo odgovarjajo na posamična novinarska vprašanja. Menda se, kot je še mogoče razumeti Velenjčane, tudi zavzemajo, da bi za večji del pogajalskega procesa veljala oznaka poslovne skrivnosti. Novinarsko konferenco Teša, na kateri so se po napovedih želeli pohvaliti z rekordno proizvodnjo električne energije v poletni pripeki, na njej pa smo želeli izvedeti tudi kaj o aferi »toplotna energija«, je preprečila afera »beli prah«.

Pričakovati je mogoče, da se bodo trije direktorji Teša, dva nekdanja in sedanji, pod patronatom svojih šefov, Blaža Košoroka in Bojana Kontiča, strokovno vendarle uspeli kmalu dogovoriti, saj je hladna jesen lahko kmalu pred vrati. Da ljubezenskega razmerja med »šaleškim lobijem« in Ljubljano, kjer se zdaj o vsem odloča, že dolgo ni več, pa je že vsem nekaj časa jasno, čeprav »drug z drugim naj ne bi imeli težav«.

Kar zadeva širši vidik zgodbe, je morda lahko zaskrbljujoče, da se na Teš lepijo afere tudi, ko v času poletnih dopustov potihne kampanja proti »zloglasnemu« šestemu bloku. Kar gre seveda na račun nasprotnikov šestice, ki ob zadnjih aferah dobivajo veter v jadra in bodo jeseni zagotovo spet odločno udarili. Del javnosti, ki je doslej vsem odkritjem in zakritjem navkljub imela razumevanje za Teš in šteti blok, pa morda razmišlja, če morda le nista »nebodigatreba«. Zato je seveda mogoče pričakovati, da bo ta del javnosti jeseni kmalu tarča agresivne medijske masaže. No, pa smo vendarle spet nazaj v futuristični tragikomediji, ki se, kot je tudi navrgel velenjski župan, lahko konča na isti način kot v Zasavju.

Uroš Rotnik: Preklopi za toplotno energijo so hitrejši

»Glede na to, da sem bil kar nekaj časa v Tešu, poznam tehnologijo, zato menim, da Teš lahko v šestih urah od izpada toplote v enem bloku zagotovi toploto iz drugega bloka. Kajti takrat, ko določen blok izpade iz električnega omrežja, ima v sebi akumulirane še veliko toplote, ki jo lahko oddaja še pet, šest ur. V tem času lahko Teš zažene že drug blok,

ki ima, še preden se poveže z električnim omrežjem, toplotno energijo. Ti preklopi so lahko bistveno hitrejši za toplotno in za električno energijo. Takrat, ko ima šteti blok izpad, je mogoče zagnati peti blok. Četrti blok bo verjetno v naslednjih petih letih, do leta 2021, deloval pod posebnimi pogoji zaradi omejitve emisij, kot je praksa v vseh termoelektrarnah v Evropi. Res pa je, da je treba pridobiti soglasje in dovoljenja.

Polzela spet na robu

Furs blokirala račune, zaposlenim podaljšali kolektivni dopust – Občinsko vodstvo se boji socialne bombe

Nad Tovarno nogavic Polzela se še naprej zgrinjajo temni oblaki. Pol leta po potrjeni prisilni poravnavi in zamenjavi lastnikov se je družba znova znašla pred finančnim zlomom. Zaposlenim podjetje že od marca ne plačuje prispevkov, zato mu je finančna uprava blokirala račune. Začasni predsednik uprave Peter Kunstič je zaposlenim podaljšal kolektivni dopust, v tem času bo skušal najti rešitev. Če posluha države ne bo, grozi stečaj.

»Blokada računov v tem trenutku je popolnoma nesmiselna. Ne razumem, zakaj se je država kot lastnica za ta ukrep odločila prav zdaj,« je dejstvo, da ima podjetje blokirane račune in s tem onemogočeno normalno poslovanje, komentiral novi, začasni predsednik uprave Tovarne nogavic Polzela Peter Kunstič, ki je vodenje podjetja prevzel sredi julija. »Finančne težave in dolgovi niso nastali danes in je država zanje vedela, že preden sem prevzel vodenje družbe,« razočaran pripoveduje Kunstič, ki je sicer že četrti direktor polzelske tovarne nogavic v tem letu. »Vse menjave na vrhu družbe so precej načele ugled podjetja. Komaj smo si povrnili zaupanje zaposlenih in kupcev, zdaj pa se lahko zgodi, da teh novih naročil ne bomo mogli izpolniti,« še pravi začasni predsednik uprave in ob tem zagotavlja, da ima podjetje naročil dovolj, meseci, ki prihajajo, pa so ponavadi poslovno tudi najuspešnejši. »Že oktobra bi lahko začeli tudi obročno odplačevati stare dolgove,« zatrjuje.

Pritisk na Furs

Če uprava z državo ne bo našla dogovora, se podjetju po napovedih sekretarke območne organizacije sindikata za tekstilno in usnjarsko predelovalno industrijo Mojce Stropnik slabo piše. Kot pravi, imata vodstvo in sindikat približno teden časa, da finančno upravo Republike Slovenije prepričata, da je podjetje še vredno zaupanja. »V nasprotnem primeru bo polzelska tovarna nogavic končala v stečaju,« pravi Stropnikova.

Kunstič se bo, kot obljublja, z vsemi sredstvi boril proti stečaju: »Žal je slovenska zakonodaja pisana tako, da v takšnih primerih bolj spodbuja stečaj kot rešitev podjetja.« Kunstič sicer pravi, da ima kljub slabemu položaju na voljo še nekaj možnosti, med drugim omenja tudi dokapitalizacijo, vendar se zdi ta možnost malo verjetna.

Nujna dokapitalizacija

Brez dokapitalizacije Polzeli ne bo uspelo preživeti.

Polzela je že nekaj časa na velikem prepihu. Zadnji vihar je povzročila finančna uprava. Kaj se skriva za njeno odločitvijo, da podjetju blokira račune, bo verjetno znano že kmalu.

A je vprašanje, kdo je sploh še pripravljen podjetju zagotoviti finančno injekcijo. Bo to ponovno država, ki je družbi lani že izplačala državno pomoč v višini malo manj kot milijon evrov, nato pa je to svojo terjatev pretvorila v osnovni kapital in postala 30-odstotna lastnica podjetja? Bank of America Merrill Lynch, ki je konec marca poleg terjatev nekaterih drugih podjetij od Družbe za upravljanje terjatev bank odkupila tudi terjatve do Polzele, je namreč že nakazala, da tovarne nogavic ne želi reševati. Na pomoč najbrž ne bodo priskočile niti ostale lastnice, med katerimi so Deželna banka Slovenije, Nova KBM in Hranilnica Lon, ki so prav tako kot država in slaba banka v lastništvo podjetja vstopile s pretvorbo dolga v osnovni kapital.

Pogoste menjave uprav

Po mnenju mnogih je za težave Polzele v največji meri krivo slabo vodenje v preteklih letih, a se tudi v zadnjem času lastniki bolj ukvarjajo s tem, kdo bo podjetje vodil, kot s tem, kako ga rešiti iz finančnih težav. Od marca, ko je po potrditvi prisilne poravnave podjetje zapustila Karmen Dvorjak, so se namreč na mestu predsednika uprave zamenjali že trije ljudje. Po Dvorjakovi je vodenje podjetja prevzel Branko Krašovec, a ga je že

Mojca Stropnik: »Upam, da bo Furs v tem primeru prišel podjetju naproti. Nič nam ne pomaga, če gre Polzela v stečaj in 260 ljudi na borzo. Postali bodo breme davkoplačevalcev in država bo zanje posredno vseeno morala plačevati.«

junija, kmalu po tistem, ko so v javnosti začele krožiti govorice, da se skupaj s hrvaškimi partnerji zanima za nakup tovarne, takratni nadzorni svet odstavil in za novega predsednika uprave imenoval Matjaža Trtnika. Ta je bil na čelu podjetja manj kot mesec. Nov nadzorni svet, ki so ga delničarji imenovali na juljski seji skupščine, se je namreč odločil za nove spremembe. Za predsednika uprave je imenoval Marka Klemenčiča, ki je bil do aprila letos direktor TKI Pinus Rače. Ker Klemenčič pred septembrom funkcije ne more prevzeti, podjetje zdaj začasno vodi predsednik nadzornega sveta Peter Kunstič iz ljubljanskega inštituta za svetovanje in izobraževanje.

Podaljšan dopust

Ker podjetje ne more normalno poslovati, so delavci v tem tednu ostali doma, na podaljšanem kolektivnem dopustu, ki bi se sicer moral končati v ponedeljek. »Če vem, da ljudi ne morem plačati, ne morem pričakovati, da bodo prišli

na delo,« pravi Kunstič, ki se bo prav danes prvič setal z zaposlenimi.

Tempirana socialna bomba

Dogajanje v podjetju budno spremljajo tudi v polzelski občini. V reševanje zapleta z blokiranimi računi se je vključil tudi župan Jože Kužnik. K podpori in pomoči je s pismom pozval tako predsednika vlade kot tudi predsednika republike. »Prepričan sem, da lahko oba s svojo avtoriteto, seveda v skladu s pristojnostmi, dosežeta, da se računi sprostijo. Ne smemo namreč pozabiti, da je država večinska lastnica družbe in lahko zato sprejema odločitve, kakršne želi. Zato sem prepričan, da je to v pristojnosti vlade,« pravi Kužnik.

Se pa za zdaj v občini še ne pripravljajo na najbolj črn scenarij, to je stečaj podjetja. Če bo do tega vseeno prišlo, bo to zagotovo hud socialni udarec tako za občino, od koder prihaja večina zaposlenih, kot za celotno dolino.

LEA KOMERIČKI
JANJA INTIHAR

Foto: arhiv NT (GrupA)

Bo Leskovar tretji član?

Po nekaterih informacijah naj bi Banka Slovenije pri izbiranju tretjega člana uprave združenih Abanke in Banke Celje »navijala« za Davorina Leskovarja, zdajšnjega predsednika uprave celjske banke. Da bi moral v upravi nove banke biti nekdo s Celjskega, je pred časom opozoril tudi predsednik sindikata Banke Celje Drago Jurenc.

Za zdaj je skoraj zagotovo, da bo združeno banko vodil Jože Lenič, saj mu je nadzorni svet Abanke marca podelil nov 5-letni mandat, ki se bo začel januarja prihodnje leto. V upravi je od maja, prav tako s 5-letnim mandatom, tudi Aleksander Vozel, ki je bil do odhoda v Abanko član uprave Banke Celje. Vendar Vozel ne sodi v tako imenovano celjsko »kvoto«, saj ni Celjan oziroma na izhaja iz regije. Po ocenah Banke Slovenije bi moral zato nadzorni svet pri sestavljanju uprave upoštevati regionalno zastopanost in za tretjega člana imenovati nekoga z območja, kjer je bila Banka Celje domicilna banka. Ali bo to zdajšnji predsednik uprave celjske banke, ne želi nihče uradno razkriti. Poleg tega je neuradno mogoče slišati tudi za drugačne kadrovske premike – Davorin Leskovar naj bi se namreč dogovarjal o zaposlitvi v Novi Ljubljanski banki.

O morebitnem celjskem članu uprave nove banke predsednik sindikata Banke Celje Drago Jurenc ne ve nič, saj, kot pravi, o vsem, kar je povezano z združitvijo bank, odločajo v Ljubljani in ne v Celju. Je pa dejstvo, da Jurenc in mnogi drugi Celjani, tudi občinsko vodstvo, že ves čas poudarjajo, da bi se morali v upravo bodoče banke vključiti tudi predstavniki celjske regije. »Po mojem prepričanju bi morala biti uprava Abanke 4-članska, od tega bi morala biti dva člana celjska. Le tako bi se namreč lahko vsaj malo ohranila »celjskost« združene banke,« je pred časom dejal Jurenc. Tudi zdaj je prepričan, da bi v postopku povezovanja vsaj en član uprave moral biti iz regije.

Drago Jurenc še vedno tudi opozarja, da uprava celjske banke v pogovorih o združevanju nima enakopravnega položaja in bo razdelitev ključnih položajev v bodoči banki gotovo narejena enostransko, v škodo celjskih bančnikov. »V vseh pogovorih izstopa delitev na »naše« in »naše«, bojim se, da bo celjska regija potegnila krajši konec tudi pri odločanju, koliko ljudi iz ene in druge banke bo ob združitvi izgubilo zaposlitev,« pravi Jurenc.

JJ

Meja k novim lastnikom

Družba Dakont, ki ima v lasti le 0,02 odstotka delnic Meje, je napovedala izpodbojne tožbe na vse skupščinske sklepe, povezane s spremembami lastništva tega šentjurskega podjetja. Kot je znano, naj bi po končanju vseh sodnih in drugih postopkov novi lastnici Meje postali Družba za upravljanje terjatev bank (DUTB) in Poštna banka Slovenije.

Po razlastitvi dosedanjih delničarjev (skoraj 100-odstotna lastnica je bila propadla celjska družba PSZ) bosta DUTB in poštna banka v prvem koraku kupili za 25 tisoč evrov novih delnic Meje, nato bosta osnovni kapital dodatno povečali še s pretvorbo terjatev in lastniški delež. Družba za upravljanje terjatev bank bo konvertirala malo več kot 6,1 milijona evrov svojih terjatev in poštna banka približno pol milijona.

Takšno finančno in lastniško prestrukturiranje, ki pa še ni dokončno, saj bo slaba banka Mejo prej ali slej prodala, bo po prepričanju vodstva šentjurskemu podjetju spet zagotovilo stabilno in varno poslovanje. Meja je bila še pred kratkim v postopku prisilne poravnave, ki ga je sodišče na predlog slabe banke ustavilo. Težave podjetja so bile predvsem posledica velike finančne prepletenosti z družbo PSZ, za katero je moralo najemati posojila in izdati za skoraj 11 milijonov evrov poroštev. Lani je Meja ob osmih milijonih evrov čistih prihodkov od prodaje imela kar 9,5 milijona evrov čiste izgube, ki je bila posledica unovčenja poroštev in slabitve dolgoročnih finančnih naložb. V svoji osnovni dejavnosti, to je pridelavi sadja in perutninarstvu, je družba dobičkonosna, trdi njeno vodstvo, saj je lani iz poslovanja ustvarila malo več kot 400 tisoč evrov dobička.

Zupanc bo izpodbijal sklepe

Meja je bila poleg že propadlega Avta Celje prvo podjetje, ki ga je kupil Darko Zupanc in okrog katerega je v preteklih letih zgradil svoj poslovni imperij PSZ. Zato se najbrž nikakor ne more sprijazniti z izgubo lastništva, čeprav je imelo njegovo podjetje Dakont le 98 delnic tega šentjurskega podjetja. Vse ostale delnice je izgubil že s propadom PSZ. Zupanc je prepričan, da razlastitev pomeni veliko škodo za upnike PSZ, saj sta po njegovem mnenju slaba banka in Poštna banka Slovenije Mejo dobili za smešno nizko ceno. Zato je na sklepe o razlastitvi in dokapitalizaciji napovedal izpodbojne tožbe.

JJ

Izjemna proizvodnja, a tudi (načrtovana) izguba

HSE dokapitaliziral Teš z 248 milijoni evrov, likvidnost boljša

Termoelektrarna Šoštanj (Teš) je v vročih poletnih mesecih proizvodnjo električne energije povečala kar za 30 odstotkov. Kljub dobrim poslovnim rezultatom Teš še naprej posluje z izgubo, a z nekoliko manjšo od načrtovane.

Teš je v prvih sedmih mesecih proizvedel 2.040 GWh električne energije. V zadnjem obdobju, ko je bila potreba po električni energiji zaradi vročine še večja, sta blok 6 in blok 4, ki sta večino časa delovala s polno močjo, proizvedla kar 443 GWh električne energije – kar je največja mesečna proizvodnja v zgodovini družbe. S tem je Teš dosegel 99,6 odstotka načrtovane letne proizvodnje. »Sušno obdobje je ponovno pokazalo, kako pomembno je, da ima Slovenija različne vire domače energije,« so povedali v vodstvu Teša na včerajšnji novinarski konferenci v Šoštanju. Ta bi sicer, kot je znano, morala biti že prejšnji teden, a jo je vodstvo Teša zaradi sumljive pisemske pošiljke z belih prahom, naslovljene na direktorja Matjaža Eberlinca, moralo odpovedati.

Nizka cene elektrike na evropskih borzah

Kljub izjemni proizvodnji je Termoelektrarna Šoštanj v prvih mesecih letošnjega leta, kot je bilo tudi predvideno v poslovnem načrtu, poslovala z izgubo. A ta je bila nekoliko manjša od načrtovane. Negativne poslovne rezultate Teš pričakuje tudi ob koncu leta in ob sedanjih cenah električne energije na evropskih borzah še nekaj prihodnjih let. Likvidnostne razmere v družbi so predvsem zaradi investicije v blok 6 zaostrene, a jih v Tešu obvladujejo. K temu je prav v teh dneh z dokapitalizacijo v višini 248 milijonov evrov pripomogla tudi matična družba HSE. Ob tem, še navajajo v vodstvu Teša, tudi ne morejo zanemariti učinkov, ki so posledica začete optimizacije poslovanja v družbi: zmanjšanja stroškov dela zaradi reorganizacije in nove sistemizacije, prekinitve nekaterih pogodb z zunanji izvajalci, boljših izkoristkov notranjih virov in odprodaje poslovno nepotrebne premoženja.

Ob podatkih, da je Teš je v vročih poletnih mesecih beležil rekordne rezultate pri proizvodnji električne energije, sta direktor družbe Matjaž Eberlinc in tehnični direktor Miha Pečovnik zagotovo lahko zadovoljna.

Uspešno poskusno delovanje

V Termoelektrarni Šoštanj so zelo zadovoljni tudi z dosedanjim obratovanjem bloka 6 in pripadajočih objektov. Blok 6 je konec maja po uspešno končanem tehničnem pregledu prejel odločbo za enoletno

poskusno obratovanje, že dobra dva meseca pa deluje nemoteno in brez napak, ki bi terjale zaustavitev, so še povedali v Tešu.

»Z uporabo najsodobnejših tehnologij in materialov pri novem bloku 6 nam je uspelo zvišati neto izkoristek elektrarne s prejšnjih 32 odstotkov, s katerimi

sta obratovala bloka 4 in 5, na 43 odstotkov, s katerimi obratuje blok 6,« je še poudaril Miha Pečovnik, direktor projekta gradnje nadomestnega bloka 6.

Ob tem je še dodal, da so z uporabo sodobnih čistilnih naprav bistveno zmanjšali tudi izpuste škodljivih snovi v ozračje, pri čemer

so rezultati boljši od načrtovanih.

Visoki stroški financiranja

Finančna izpostavljenost Teša bo tudi v prihodnje velika. Čeprav je finančna konstrukcija za poplačilo bloka 6 v celoti zaprta, po besedah direktorja Teša, Matjaža Eberlinca, mora v letošnjem letu Teš samo za stroške financiranja odplačati 32,8 milijona evrov, v prihodnjem pa 48,6 milijona evrov.

Ob budnem spremljanju finančnega stanja in neprestanem nadzoru delovanja proizvodnih procesov čakajo Teš v letu 2016 predvsem vlaganja v posodobitev bloka 5, kjer so predvideni večji posegi – predelava kotla za zmanjšanje izpustov dušikovih oksidov ter nakup in vgraditev novega transformatorja, s katerim bodo blok 5 priključili na 220 kV omrežje. Prav tako peti blok čaka tudi remont, s katerim bodo zagotovili nadaljnjo zanesljivost obratovanja, so še povedali na včerajšnji novinarski konferenci v Tešu.

ROBERT GORJANC
Foto: GrupA

Hmeljska letina slabša kot lani

Krojijo jo lanski dež in letošnje visoke temperature

ŽALEC – V drugi polovici avgusta se po Spodnji Savinjski dolini že tradicionalno začne obiranje hmelja. Letos ga 111 hmeljarjev prideluje na približno 1.400 hektarjih površin, od tega ga ima 10 hmeljarjev v premenah.

Med številni hmeljarji, ki so se med drugimi udeležili 53. Dneva hmeljarjev, ki je bil v nedeljo v Braslovčah, ni bilo mogoče preslišati, da bo letošnja letina slabša od lanske, kar je potrdila tudi direktorica Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije Martina Zupančič. »Lani je bilo precej deževno, a so hmeljarji kljub temu zabeležili nadpovprečno letino. Posledice

mokrote, ki je v rastlinah povzročila določene spremembe, se odražajo šele letos, ko bo pridelek pri nekaterih sortah zaradi tega manjši,« pravi Zupančičeva. Preveč dežja lani in trud z obiranjem v zelo mokrih razmerah sta pri posameznih sortah hmelja letos povzročila slabšo rast. Še posebej je to izrazito pri aurori in savinjskem goldingu, ki je še posebej občutljiv na visoke temperature v prvi polovici poletja.

Zupančičeva še dodaja, da avgust po starem hmeljarskem pregovoru hmelj da ali pa ga vzame. »Do tega trenutka ga še ponekod daje, a če se bo vročina nadaljevala in če ne bo dovolj vode

za namakanje, bo letošnja letina najverjetneje malo pod povprečjem.« S podobnimi težavami se srečujejo tudi druga hmeljarska območja po svetu. Podpovprečno letino namreč pričakujejo tudi v Nemčiji in Ameriki. Lani so slovenski hmeljarji pridelali 2.400 ton hmelja, medtem ko so letošnje napovedi optimistično okrog 2 tisoč ton. Večino hmelja – kar 95 odstotkov – slovenski hmeljarji izvozijo v tujino. Podjetju Hmezad exim, ki je eden največjih prodajalcev hmelja, je po besedah direktorja Vojka Golavška že uspelo prodati vse zaloge lanskega hmelja.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

MESTNA TRŽNICA CELJE
Kamnice - dobrote srečal mesa!

www.simbio.si

Vabljeni:
Pon.-pet. 6.00-16.00 / Sob. 6.00-13.00 / Ned. 7.00-11.00

Nova preprostost plačevanja.

IZBERITE TUDI ZAVAROVANJE ZA PRIMER ZLORABE KARTIC!

PLAČILNE IN KREDITNE KARTICE VAM OLAJŠAJO PLAČEVANJE, ŠE POSEBEJ NA POTOVANJIH IN POČITNICAH. PREPROSTO, HITRO IN VARNO!

Vam blizu!

banka celje
www.banka-celje.si

KREDITNE IN PLAČILNE KARTICE

Teš že plačal del odškodnine

Odškodnina je namenjena sanaciji posledic energetske dejavnosti

Potem ko je Teš pred kratkim izplačal del odškodnine občinama Šoštanj in Velenje zaradi ekološke in prostorske obremenitve okolja na račun energetske dejavnosti, se v primeru Premogovnika Velenje to še ni zgodilo. Pogajanja za to izplačilo občinama naj bi se začela v tem mesecu.

Termoelektrarna Šoštanj je v minulih dneh Občini Šoštanj in Mestni občini Velenje nakazala del odškodnine, ki jo po sporazumu vsako leto nameni zaradi ekološke in prostorske obremenitve lokalnega okolja z energetske dejavnosti.

Po krovnem sporazumu med občino Šoštanj in Tešem slednji občini letno plača 2,1 milijona evrov. Kot je povedal Matjaž Eberlinc, direktor Termoelektrarne Šoštanj, so pred dnevi Občini Šoštanj za prvih sedem mesecev nakazali 1,225 milijona evrov, za lani pa so že poravnali celoten znesek odškodnine.

Odškodnine pomemben del proračuna

Denar od odškodnine občini Šoštanj in Velenje namenjata za odpravo posledic obremenitve prostora in za izboljšanje kakovosti življenja. Zaradi likvidnostnih težav v Tešu, ki so tudi posledica investicije v šesti blok, občinama ne morejo nakazati celotnega zneska odškodnine naenkrat, zato jo

Odškodnina, ki jo Termoelektrarna Šoštanj in Premogovnik Velenje plačujeta lokalnim skupnostim, je praviloma namenjena odpravi posledic zaradi ekološke in prostorske obremenitve okolja z energetske dejavnosti.

Na podlagi odločbe ministrstva za infrastrukturo je Premogovnik Velenje maja letos plačal rudarsko koncesnino za leto 2014 v višini 169.043 evrov: državi 84.521, Občini Šoštanj 43.655 in MO Velenje 40.866 evrov.

plačujejo po delih. Občini, ki jima odškodnina predstavlja pomemben delež v proračunu, kažeta posluš za nastali položaj in poskušata urejanje plačil reševati z dialogom z vodstvom Teša.

Velenjski občini je Teš prav tako že nakazal del odškodnine za prvih sedem mesecev

letošnjega leta, in sicer 437,5 tisoč evrov. Po sporazumu pa velenjski občini Teš letno plača odškodnino v višini 750 tisoč evrov. Za minulo leto je Teš tudi že plačal svojo obveznost. V Velenju so odškodnino za minulo leto namenili za delno financiranje ureditve javnega mestnega prometa,

obnovo Šlandrove in Jenkove ceste, ureditev čolnarne in kopaljšča ob Velenjskem jezeru ter prenovo mestnega središča Velenja.

Ob koncesnini še odškodnina

Premogovnik Velenje s svojo dejavnostjo podze-

mnega pridobivanja premoga vpliva na kakovost okolja in življenja v Šaleški dolini. Premogovnik občinama odškodnino plačuje v okviru koncesnina, pravna podlaga za to je Zakon o rudarstvu. V preteklosti je premogovnik občinama s sporazumi plačeval še dodatno odškodnino. Z namenom, da bi občini Velenje in Šoštanj s sanacijskimi in z drugimi ukrepi izvajali preventivna ekološka dejanja in s prostorskimi akti urejali prostor, spremenjen zaradi posledic rudarjenja. Takšnih sporazumov velenjski premogovnik z občinama za minulo in letošnje leto še ni sklenil. Vzrok za to je tudi slabo finančno stanje v Premogovniku Velenje, ki pa naj bi se po dokapitalizaciji izboljšalo.

Štiristranska pogajanja

Pogajanja o odškodninah velenjskega premogovnika naj bi se začela v tem mesecu, in sicer štiristranska. Poleg obeh občin in premogovnika, naj bi na njih sodeloval tudi Holding Slovenske elektrarne (HSE), kot je bilo v primeru odškodninskih sporazumov s Tešem. »Pri tej pogodbi je sopodpisnik tudi direktor HSE, enako si želim glede pogodbe o odškodnini premogovnika. S tem pogodba pridobi na teži, ker že dolgo vemo, da se v

Šaleški dolini o ničemer več ne odloča, ampak vse odločitve sprejemajo v Ljubljani,« je ob robu novinarske konference, namenjeni problematiki toplotnega ogrevanja, za naš časopis povedal Bojan Kontič, župan Velenja.

Višina odškodnine je stvar pogajanj, v velenjski občini pričakujejo, da bo znašala približno 450 tisoč evrov, a Kontič meni, da ni realno pričakovati, da bi se zanjo dogovorili za obe leti. »Za odškodnino za preteklo leto se nam ne bo uspelo dogovoriti, če se bomo za letos, bo to velik uspeh za lokalno skupnost,« je še povedal Bojan Kontič.

V Premogovniku Velenje o višini odškodnine, ki jo pričakujejo v velenjski občini, niso seznanjeni in pravijo, da trenutno ni zakonske podlage in meril glede določitve višine odškodnine. »Prizadevali si bomo, da bodo med premogovnikom, Tešem, HSE in občinama doseženi sporazumi in enotna merila za namensko izplačilo odškodnin kot nadomestilo občinama zaradi posledic, ki nastajajo zaradi proizvodnje električne energije v Šaleški dolini, katere del je proces pridobivanja premoga,« so še sporočili iz velenjskega premogovnika.

ROBERT GORJANC
Foto: GrupA

Več dnevni obiskovalcev

V velenjskem Ticu zadovoljni z obiskom turistov

V Velenju v zadnjih letih veliko vlagajo v turizem in si prizadevajo, da bi bilo mesto čim bolj prepoznavno in da bi iz leta v leto privabljal več obiskovalcev. Kot kažejo statistični podatki velenjskega turistično-informacijskega centra, jim to tudi uspeva.

Do junija letos je več kot 17.500 ljudi obiskalo Velenje, kar je za 7 odstotkov več kot v istem obdobju lani. Od tega je bilo 90 odstotkov domačih in 10 odstotkov tujih gostov. V velenjskem turistično-informacijskem centru so z obiskom Velenja razmeroma zadovoljni, saj kljub slabim gospodarskim razmeram v Sloveniji in tujini beležijo povečano število tako tujih kot tudi domačih dnevnih obiskovalcev.

Med tujci največ Avstrijcev in Nemcev

»To delno pripisujemo razvoju Velenjske plaže, delno pa vsako leto boljši prepoznavnosti Velenja kot mesta številnih zanimivih prireditev,

posebne arhitekture, bogate kulturne dediščine, prav tako pa tudi številnih možnosti za rekreacijo in aktivno preživljanje prostega časa,« je povedala Tina Belina, strokovna sodelavka v Ticu Velenje.

Med tujimi gosti je največ Avstrijcev in Nemcev, sledijo Nizozemci in Italijani. Veliko tujcev prihaja s Hrvaške in iz drugih nekdanjih jugoslovanskih republik. Opažajo porast turistov iz Avstralije, Belgije in drugih evropskih držav. Podatkov samo za poletje v Ticu še nimajo, a verjamejo, da bodo tudi to poletje zabeležili rast dnevnega števila obiskovalcev in da jih bo približno štiri tisoč.

Kako do več nočitev?

V nastanitvenih objektih so po podatkih Tica Velenje v prvem polletju zabeležili sku-

pno približno 6 tisoč nočitev domačih in tujih gostov, kar je za 20 odstotkov manj kot v istem obdobju lani. Največ nočitev je bilo v maju in najmanj v januarju. Samo junija so zabeležili 1.500 nočitev, od tega 30 odstotkov domačih in 70 odstotkov tujih gostov, kar je 14 odstotkov manj kot v enakem obdobju lani. »Predvsem si želimo, da bi obiskovalci v Velenju ostali kakšen dan dlje in da bi ponovno v večji meri zaživela kongresni turizem in organizacija velikih, množičnih prireditev. Na te je kriza, kot kaže, najbolj vplivala,« je še povedala Tina Belina.

Že v kratkem pa se obetata dve prireditvi takšnega tipa: polfinale Jadranskih iger v drugi polovici avgusta in septembra tradicionalni Pikin festival.

ROBERT GORJANC

Po podatkih velenjskega Tica so najbolj obiskane turistične točke v mestu Velenjska plaža, Muzej premogovništva Slovenije in Muzej Velenje.

Prenova trga v središču mesta

ŠOŠTANJ – V središču mesta gradbeni delavci intenzivno prenavljajo Trg svobode, kar je največji letošnji projekt v občini.

Kot je povedal župan Darko Menih, je Šoštanj v minulem obdobju doživel svoj vrhunec, saj razen prenove Trga bratov Mravljak pred približno desetimi leti v mestu ni bilo ambicioznejših gradbenih projektov. Trg svobode pa je že dolgo klical po prenovi.

Gre za naložbo, vredno približno 1,1 milijona evrov, gradbena dela od junija opravlja podjetje Nival Invest iz Vidma pri Ptujju, ki je bilo izbrano na ponovljenem razpisu. Tega so objavili že lani, a so vse ponudbe prijavljenih gradbincev presegle finančne zmožnosti šoštanjke občine. »Ob tem smo tudi nekoliko spremenili izvedbo idejnega projekta prenove, tako da bodo namesto sprva predvidenega betona na trgu kamnite plošče, ob še nekaterih manjših korekcijah pa nismo posegali v celovitost zasnovane prenove,« je še povedal Darko Menih.

V času izvajanja del na Trgu svobode so nujne občasne zapore cest in trga ter dela, ki bodo končana do konca oktobra, pri čemer to naj ne bi oviralo delovanja lokalov, bank, trgovin in obrtnikov v središču mesta.

RG, foto: Občina Šoštanj

Prenovitelna dela na Trgu svobode v Šoštanju bodo končana do konca septembra.

Ob vhodu jasno piše, da se mora vsak voznik javiti pri vratarju. Marsikdo tega ne upošteva.

Kadar vozniki parkirišče zapolnijo z vozili, ima bolnišnica za nujne primere še rezervno parkirišče izza vratarjeve hišice. (foto: SHERPA)

Izkoriščanje parkirišča za bolnike

Nekateri niso samo vsiljivi, so tudi nesramni

»Nujno moram v hematološko ambulanto in bom samo za nekaj minut parkiral na parkirišču bolnišnice,« je dejal moški srednjih let, ki se je pripeljal z manjšim srebrnim avtom in je vratarju ob parkirišču Splošne bolnišnice Celje ob Oblakovi ulici razlagal, zakaj »mora« svoj avto pustiti ravno tam. Ko smo moškega zasledovali, da bi preverili, ali gre resnično v bolnišnico ali pa je parkirišče le izkoristil za druge opravke, smo ugotovili, da je lagal, kot pes teče. Odpravil se je mimo bolnišnice, pri Zdravstvenem domu Celje pa je srečal prijateljico, s katero si je tam privoščil kavico in klepet.

Gre za tipičen primer, kako prebrisani so nekateri, ki sebično izkoristijo bolnišnični parkirni prostor, ki je namenjen samo bolnikom Splošne bolnišnice Celje. Če bi moški šel v zdravstveni dom, bi moral parkirati drugje. Tudi videti ni bilo, da bi imel kakšne težave pri hoji, da bi tako blizu parkiral zaradi morebitnih gibalnih težav.

V praksi se dogaja, da nekdo pride na nujen pregled k zdravniku, parkira na bolnišničnem parkirišču, nato pa ga sprejmejo na oddelek in vozila tisti dan fizično ne more odstraniti. Kadar imajo njegove podatke, ga tudi v bolnišnici opozorijo na to, da poprosi koga od svojcev ali prijateljev, da vozilo odstrani namesto njega.

Medtem ko je brezvesten voznik (ki smo ga tudi prijavi vratarju in povedali, kaj smo opazili in za koga gre) lagodno srkal kavico s prijateljico, bi moral nekdo, ki bi bil res kot bolnik naročen na pregled, parkirati na 300 metrov oddaljenem parkirišču, če prostora pri bolnišnici zaradi njega in njemu podobnih voznikov ne bi bilo več. In to se res dogaja. Še več, opazili

Vratar Gorazd Pirnat. Vsi vozniki ne izkoriščajo bolnišničnega parkirišča, kjer dela. Ko smo opazovali, kaj vse se je dogajalo pred vhomom na parkirišče, smo slišali kar nekaj tistih, ki so se odpeljali in ki so se Pirnatu zahvalili, ker jim je dovolil parkiranje, medtem ko so bili v bolnišnici in jim je to olajšalo dostop glede na njihovo bolezensko stanje.

smo, da ne gre samo za dve navidezni lastnosti nekaterih v Sloveniji, ampak da sta resnični: boljši avto kot ima nekdo, bolj stiska denarnico pri plačilu parkiranja. Tudi kartico z označbo invalida na vozilu za lažji dostop do parkirnih mest znajo nekateri zelo sramotno izkoriščati.

Tudi za zaposlene prepovedano

Vratar bolnišnice ima od vsakogar, ki pripelje na omejeno parkirišče, pravico zahtevati tudi napotnico in lahko zapiše voznikove podatke, če se sklicuje na to, da ima nujen pregled. Velikokrat je to možno, a ko smo spremljali njegovo delo, smo opazili, da je vedno pravzaprav nemogoče. Pred zapornico parkirišča se namreč samo v nekaj sekundah ustavi tudi do več deset voznikov. Medtem ko vratar popisuje prvega, ostali – ki morda pomoč potrebujejo čim prej – čakajo. Zgodilo se je že, da so čakala tudi reševalna vozila na nujni vožnji, ki v

bolnišnico zaradi kolone niso mogla takoj. Zato mora vratar pomisliti tudi na to. In moški, ki smo ga opazili mi, kako je tam parkiral, nato pa se odpravil na kavico, je dokaz, kako to življenjskost vratarja izkoristijo nemarni ljudje. Ne izkoristijo samo vratarja, ampak tudi vse ostale bolnike, ki resnično potrebujejo zdravstveno pomoč.

Bolnišnično parkirišče ob Oblakovi ulici je že vrsto let privlačno za tiste, ki mislijo bolj na svojo korist kot na to, da bi upoštevali pravila. Ne gre namreč za katerokoli parkirišče. Gre za parkirna mesta, ki so v pomoč ljudem, ki v bolnišnico ne pridejo kar tako, ampak ker morda težje hodijo zaradi svoje bolezni. Pred časom so tam lahko parkirali tudi zaposleni v bolnišnici, danes te možnosti ni več. Tako je sklenilo vodstvo bolnišnice in parkirišče prepustilo bolnikom. A se tudi med zaposlenimi še vedno najde kdo, ki poskuša parkirati, toda – ne more več. Vratar je pri svojih pristojnostih dosleden v največji meri. Na območje bolnišnice, kjer je parkiranje prepovedano, spusti le voznike, ki v urgenco pripeljejo svoje ali pridejo ponje, ker so zaradi slabega stanja iskali prvo pomoč.

Grožnje in zmerljivke

»Največji parkirni udar« je med 8. in 11. uro dopoldne, zgodi pa se, da morajo tisti, ki pripeljejo, »nujno« na kakšen pregled tudi v času obiskov,« pravi Gorazd Pirnat, ki tudi opravlja delo vratarja na tem parkirišču. S tem želi povedati, da marsikdo izkoristi to parkirišče pod pretvezo, da gre na pregled, a gre v resnici na obisk k nekemu v bolnišnico. Nekoliko več »nujnih pregledov« v bolnišnici imajo nekateri tudi takrat, ko dežuje ... Priročno.

Pirnat, zgovoren in priazen, je kot njegovi sodelavci na žalost pogosto tudi tarča zmerljivk in groženj. »Nekateri, ki jih opozorim, da morajo na drugo, malo bolj oddaljeno parkirišče in da je to ob Oblakovi ulici namenjeno bolnikom, mi tudi grozijo. Nek gospod mi je grozil celo z bom-

V bolnišnični kompleks imajo dovoljen vstop invalidi (15 parkirnih mest) ter pogojno tudi taksisti. A tudi tu se pokaže izkoriščanje. Dogajalo se je že, da so nekateri taksisti zapeljali do urgence, nato pa pustili avto tam in odšli v bolnišnico na kavico.

bo. Moram reči, da smo kdaj podvrženi dokaj bogatemu besednemu zakladu nekaterih,« se nasmehne, saj je že vaje odzivov ljudi. Mimogrede, ne zmerjajo ali preklinjajo samo starejši, ampak tudi mlajši. Tudi kakšna uglajena ženska se najde, ki svojo jezo neupravičeno stresa na vratarja. Samo

Kadar nekemu iz določenega razloga vratarji dovolijo dovoz na območje bolnišničnega kompleksa, mora voznik avtomobil odstraniti v 15 minutah. Če tega ne stori, vozilo odstranijo na njegove stroške.

zato, ker ne more parkirati na mestu, ki je namenjen nekemu, ki pomoč potrebuje, ona pa je ne. V času, ko smo spremljali njegovo delo, je v bolnišnični kompleks poskušalo zapeljati tudi nekaj taksistov, dostavljalcev hrane in delavcev farmacevtskih družb.

Vratarji so ves čas v povezavi z varnostniki na območju bolnišnice, a tudi s celjskimi policisti. Tudi ti so namreč zaradi vsiljivih voznikov morali že kdaj posredovati, da se je komu, ki ni upravičen do parkiranja tam, shladila pregreta kri.

SIMONA ŠOLINIČ,
Foto: SHERPA

Konec leta bo začel delovati Urgentni center Celje. Takrat bo parkirišče, o katerem pišemo, še bolj obremenjeno, saj bo pomoč v UCC takrat iskalo še več ljudi iz celotne celjske regije. Bolnišnično parkirišče ob Oblakovi ulici deluje neprekinjeno 24 ur. Ves čas je tam tudi eden od vratarjev. Namenjeno je izključno bolnikom SBC in ne tistim, ki imajo preglede v zdravstvenem domu ali druge opravke v mestu.

So lastniki vseh teh vozil resnično morali v bolnišnico na pregled?

Paviljon in mozaik na Glavnem trgu

Predstavitve arheoloških najdb si bo lahko ogledalo veliko ljudi

CELJE – V oddelku za okolje in prostor ter komunalo mestne občine so prejeli štiri ponudbe izvajalcev za gradnjo paviljona na Glavnem trgu. Izbrani izvajalec ga bo moral postaviti v treh mesecih od uvedbe v delo, kar pomeni, da bi lahko bil nared še pred začetkom decembrskega prazničnega dogajanja. Že jeseni si bodo meščani in tudi drugi obiskovalci Celja na Glavnem trgu, prav na mestu, kjer je bil odkrit izvornik, lahko ogledali repliko velikega antičnega mozaika.

Ker so bile lani pozimi med obnovo Glavnega trga odkrite izjemne najdbe iz antičnega obdobja in delno še srednjega veka, so v Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije zahtevali njihovo predstavitve na kraju odkritja. Ta zahteva in seveda nuja, da bi bile čim bolj zavarovane pred vplivi okolja, sta predstavljali tudi razloga za novogradnjo. Zato je že ob pripravi in kasneje potrditvi letošnjega občinskega proračuna župan **Bojan Šrot** napovedal, da je za to pred-

Paviljon naj bi bil zgrajen še pred začetkom prazničnega decembra, ko se bo Glavni trg spet spremenil v Pravljično deželo. V razstavišču novogradnje bo prostor tudi za restavriran antični mozaik, njegova replika pa bo vgrajena v pohodno površino tlaka pred nekdanjo trgovino Lovca, kjer so ga lani pozimi tudi odkrili.

stavitev v občinski blagajni namenjenih 500 tisočakov.

Ob najdbah še Tic

Predstavitveni paviljon je zasnovan kot enoetažni pritlični objekt z veliko stekleno izložbo in ravno streho. Njegova zunanja linija bo

sledila liniji trga, vhod bo neposredno z ulične strani in bo čez most peljal obiskovalce v predprostor paviljona, ki bo namenjen predstavitvi najdenih arheoloških ostalin. Sledili bodo prostori turistično-informacijskega centra: sprejemni prostor za obisko-

valce, za prodajo vstopnic in spominkov ter izdajo različnega turističnega gradiva. V klet bodo vodile stopnice z vgrajeno dvizžno ploščadjo, da bo ta dostopna tudi invalidom. Prav v kleti je namreč predvideno razstavišče najdenih arheoloških eksponatov,

med njimi tudi restavriranega originala odkritega izjemnega antičnega mozaika.

Ob predstavitvi najdb so projektanti posebno pozornost namenili tudi temu, kako v prostorih paviljona zagotoviti nadzorovane klimatske pogoje, ki so jih določili strokovnjaki zavoda za varstvo kulturne dediščine. Ob novogradnji bo za stanovanje ohranjen tudi prehod na dvorišče stavbe Glavni trg 17a, ohranili bodo tudi manjšo zelenico. Kot še pojasnjujejo v oddelku za okolje in prostor ter komunalo mestne občine, bo paviljon dopolnil podobo prenovljenega Glavnega trga, hkrati pa bodo zapolnili vrzel, ki je na tem delu doslej zijala med stavbami. Veljavni prostorski akt za to območje namreč na tem mestu že dolgo časa narekuje novogradnjo.

Replika iz Gaziantepa

Kot je pojasnil direktor Pokrajinskega muzeja Celje **Stane Rozman**, so se s predstavniki partnerskega mesta Gaziantep, ki slovi po

največjem in najbogatejšem muzeju antičnih mozaikov na svetu in ima številne mojstre izdelave mozaikov, dogovorili, da za Celje izdelajo repliko mozaika.

V teh dneh bo znano, ali bo natančen posnetek narejen do začetka septembra, tako da bi ga lahko predstavniki turškega mesta v Celje prinesli že v času Mednarodnega obrtnega sejma, ko bodo obiskali svoje partnerje. Za izdelavo replike so se v Celju odločili zato, ker bi radi, da si antični mozaik ogleda čim več ljudi, tudi tisti, ki ne bodo obiskali paviljona s predstavitvijo arheoloških najdb. Zato bo replika antičnega mozaika postavljena pred nekdanjo trgovino Lovca, prav na mestu, kjer je bil original le nekaj deset centimetrov pod tlakom tudi odkrit. V slovenskem restavratorskem centru prav tako v teh dneh končujejo obnovo originalnega antičnega mozaika, pri čemer večjih težav ni bilo, saj je bil mozaik zelo dobro ohranjen.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: arhiv MOC

ENERGETIKA CELJE

PREKLOPITE na PLIN

Preverite svojo možnost priklopa na plin na številki **080 16 17** | www.energetika-ce.si

Za invalidom prijaznejšo občino

VOJNIK – V občini, ki kandidira za listino Občine po meri invalidov, se pripravljajo na obisk Zveze delovnih invalidov Slovenije. Njegovi člani bodo ocenili prizadevanja Vojnika za pridobitev naziva, ki zahteva od občine zagotavljanje določenih pogojev v korist invalidov.

Tako je občina pred nekaj dnevi uredila pet klančin in klančino za uvoz na igrišče v Keršovi ulici, za kar je namenila tri tisoč evrov. Poleg tega je vzpostavila informativno točko za invalide, poskrbela za obveščanje invalidov na občinski spletni strani in vgradila indukcijski zanki za občane z okvaro sluha v cerkvah v Vojniku in Novi Cerkvi. Na Frankolovem je poskrbela za stanovanje za občana s posebnimi potrebami, v novi vojniški telovadnici omogoča rekreacijo paraplegikov po subvencionirani ceni, preko javnih del pa zaposluje invalide.

Občina mora pripraviti poročilo o uresničevanju akcijskega načrta v korist invalidov do konca prihodnjega meseca. V njem so določene naloge, ki naj bi jih v občini opravili. V znak dobre volje so se na eni od zadnjih sej občinskega sveta občinski svetniki, župan Branko Petre in nekateri člani občinske uprave odločili, da bodo postali podporni člani medobčinskega društva invalidov.

BJ

Kmečki praznik na obrobju mesta

Ne le družabna prireditev, temveč tudi priložnost, da govedorejci izmenjajo izkušnje in svoje delo predstavijo meščanom

CELJE – Govedorejsko društvo in Kmetijsko-gozdarski zavod Celje sta v nedeljo priredila na Dobrovi že 19. Kmečki praznik. Vselej dobro obiskala prireditev je tudi tokrat k Pušn šanku pr' Tini privabila množico obiskovalcev, celjski škof dr. Stanislav Lipovšek pa je blagoslovil več deset traktorjev in drugih kmetijskih strojev.

Kot pojasnjuje **Mitja Dimec**, sodelavec zavoda in strokovni tajnik društva, ki

združuje govedorejce iz celjske, štorske, vojniške in dobriške občine, prireditev ni zgolj družabni dogodek. Člani društva jo namreč že toliko let prirejajo zato, ker na njej izmenjujejo izkušnje in imajo tudi priložnost, da svoje delo predstavijo tudi drugim ljudem, zlasti meščanom. Travniki okrog Pušn šanka pr' Tini so kot naročeni, da se na njih v kmečkih igrah – košnji, grabljenju in igrah presenečenja – pomerijo mladi, kot novost

prireditve pa so lani uvedli košnjo z BCS-kosilnicami.

Druženje od jutra do večera

Že nekaj let je stalnica Kmečkega praznika tudi blagoslov traktorjev. Teh že vse od začetka ne pripeljejo le člani društva iz štirih občin ožjega celjskega območja, ampak priložnost izkoristijo tudi drugi. Traktorje in druge kmetijske stroje na Dobrovo namreč pripeljejo še kmetje iz

Savinjske doline, s Kozjanskega in iz drugih bolj oddaljenih občin, tudi letos pa so jih pred blagoslovom, ki ga je opravil celjski škof dr. Stanislav Lipovšek, našli od 60 do 70.

Sicer pa prireditev na Dobrovi ne bi bila »vredna« imena Kmečki praznik, če je člani društva in drugi obiskovalci ne bi izkoristili tudi za druženje. To traja od jutra do pozne večera. Kot ugotavlja Mitja Dimec, se na Dobrovi veliko ljudi oglasi že dopoldne, potem vmes doma opravijo najnujnejše delo in se popoldne spet vrnejo. Že zgodaj dopoldne, takoj po 9. uri, so namreč govedorejci obiskovalcem v pokušnjo ponujali na žaru pečenega vola, za zabavo pod prireditvenim šotorom pa je dopoldne skrbel Ansambel Roka Žlindre, popoldne pa Vikend.

IS
Foto: SHERPA

Kmetje pripeljejo na Dobrovo blagosloviti tudi traktorje in druge kmetijske stroje iz bolj oddaljenih občin, ne le iz Celja, Vojnika, Dobrne in Štor.

Zbrali so se na lovrenčevo, ko se po stari navadi postavljajo klopotci. Vojniško postavitvev je pripravilo vinogradniško društvo.

Tako krasi od ponedeljka središče Vojnika klopotec.

Za dvajset let dvajset metrov

V Virštanju so postavili klopotec že dvajsetič. Prireditvev Klopotčeva sobota je bila tako že pred lovrenčevim, saj imajo ljudje med koncem tedna več časa.

Klopotčeva sobota se je začela opoldne, ko je veseli avtobus člane Društva vinogradnikov Virštanj-Kozjansko odpeljal na postavitvev manjših klopotcev. Te so postavili ob zadrudni kleti Emino v Imenem, pri turistični kmetiji na Zdolah nad Kozjim in v Imenski Gorci pri članu Vinku Martinčiču. Med postavitvijo rekordno visokega klopotca v Virštanju, visokega dvajset metrov, je virštanjska konjenica pripeljala »furngo«, to je vino. Poleg tega so člani pevskih skupin Pozna trgatev in Pilštanjski gospodarji med pesmijo prikazali nekdanje delo v vinogradu. Med različnimi dogodki Klopotčeve sobote je bila še nogometna tekma med ekipo društva, ki jo je okreplil direktor kmetijske zadruge **Vinko But**, in ekipo KS Virštanj, za katero je igral župan Podčetrška **Peter Misja**. Društvo vinogradnikov Virštanj-Kozjansko povezuje vinogradnike iz občin Podčetrtek in Kozje. BJ

Oglasili so se klopotci

V Vojniku so na lovrenčevo postavili prvi društveni klopotec – V Virštanjskih goricač že dvajsetič

VOJNIK, PODČETRTEK – V dneh, ko se ljudje pritožujemo nad vročino, so vinogradniki še posebej veseli. V vinogradih odlično kaže, zato ponekod postavljajo klopotce. Med drugim so jih postavili na njim namenjenih prireditvah v Vojniku in Virštanjskih goricač. Po stari navadi jih postavljajo na lovrenčevo, to je 10. avgusta.

V občini Vojnik, kjer vinogradov ne manjka, so se letos odločili, da bodo prvič postavili klopotec v občinskem središču. Tam deluje prizadevno vinogradniško-vinarsko društvo, ki se je odločilo, da bo simbolični klopotec postavilo ob glavni cesti, in sicer nasproti občine. Klopotec je seveda slovenska posebnost, ki jo poznajo le še v obmejnih pokrajinah Avstrije in Hrvaške.

»Tako so se pogovarjali, kdo naj bi klopotec postavil. K meni sta nato prišla predstavnika društva in me povabila,« je med ponedeljkovim slovesnim postavljanjem vojniškega klopotca o svojem izdelku povedal **Herman Felicijan** iz Socke. Felicijan, ki je izdelal že več klopotcev, je rad izdeloval iz lesa tudi izdelke, brez katerih ni vina. Že njegovi predniki so izdelovali vinske sode, on je nadaljeval.

Za klopotec je uporabil pet vrst lesa, to je hrastov, bukov, jesenov, smrekov in brezov les. Med izdelavo je treba biti natančen. »Trebba je paziti na pravilni razpored od kija do »lajfanc«, to je kril. Drugače ne klopota pravilno, ni pravilno uglasen,« poudarja Felicijan, ki je prvi klopotec izdelal že v mladih letih. Pri delu z lesom je imel vedno veliko veselje, čeprav je bil v službi v kovinski stroki, v livarni v Vitanju. Tudi po Felicijanovi Socki se še oglašajo klopotci. Dandanes je treba biti pozoren, da klopotci soseščine ne motijo. »V starih časih ni oglašanje klopotca motilo nikogar. Danes nekatere ljudi moti že to, če zalaja pes,« je v smehu povedal Felicijan.

Veliko zbranih

V Vojniku se je v ponedeljek na večer, ko so nameravali postaviti klopotec, zbralo toliko ljudi, da je organizatorje kar čudilo. Še posebej ker je bilo peklensko vroče. Za veselo vzdušje je poskrbela godba, na ljudska glasbila je igrala skupina Joškova banda.

Klopotec je ležal na tleh, kjer ga je župan **Branko Petre** polil po stari navadi z vinom, da bo od njega več koristi. Nato so povabili močne može – med njimi je bil župan – ki so ga ob »horuku« začeli postavljati. Ko je bil postavljen, so zbrani močno zaploskali. Nekdo ga je s pomočjo svinčnice in očesa ukazal le še nekoliko poravnati. Obreda postavitev še ni bilo konec. »Prvič v življenju postavljam klopotec,« je povedal domači župnik **Anton Perger**, ki opravlja vsak teden vremenske maše. Te naj bi obvarovale pred točo in drugimi hudimi stvarmi. »V nečem pa klopotca nikar ne posnemajte! V tem, da se obrača proti vetru!« je nasmejal zbrane župnik. Župnik je še izrazil upanje, da klopotec v središču Vojnika ne bo koga motil, in za zamisel pohvalil predsednika vinogradniškega društva **Mirka Krašovca**.

Po postavitvi zbrani še niso odšli domov, saj so se v spontani povorki napotili čez cesto v občinsko stavbo. Seveda ne v občinske pisarne, ki so ob večerni uri prazne, temveč v društveno klet vinogradniškega društva. Občina Vojnik je po vsej verjetnosti edina v Sloveniji, ki ima v svoji upravni stavbi vinsk klet. V njej celo pridelajo društveno vino Vojničan, in sicer iz grozdja, ki ga prinesejo vinogradniki.

BRANE JERANKO
Foto: BJ

Prvi vojniški društveni klopotec je izdelal Herman Felicijan iz Socke.

Kakovostna in obilna letina?

»Ko je temperatura nad trideset stopinj, je to za vinograd izredno dobro. To pripomre, da je lahko vinska letina dobra ali zelo dobra,« je med postavljanjem klopotca v Vojniku spomnil predsednik vinogradniškega društva **Mirko Krašovec**.

»Ko se vinogradniki pogovarjamo, se letos vsak pohvali, da ima zelo lepo in zdravo grozdje. Po lanski katastrofi si želimo vsaj srednje dobro letino, če že ne vrhunsko,« je še povedal Krašovec, vrtnar iz Arclina, ki je prejel pred dnevi na radgongskem ocenjevanju vina upoštevano zlato medaljo za chardonnay. Poleg nje je prejel tri srebrne medalje za ostala vina. Po njegovem opažanju se v vinogradih jagode rdečih sort že mehčajo, pri belih so že mehke. Modra frankinja na primer v tem času ponavadi še ni tako lepo obarvana, kot je letos, podobno velja za zweigelt. Ob tem se ptiči že ustavljajo.

V vinogradih lepo kaže tudi po količinski plati, saj so grozdi veliki, z velikimi jagodami. Še vedno obstaja veliki »če«, ki je povezan z dežjem in drugimi posebnimi vremenskimi presenečenji. »Lani smo bili sredi avgusta še vedno v velikem pričakovanju, da bo letina dobra. In nazadnje je bila katastrofalna,« se spominja Krašovec.

BJ

Z enotedenskega taborjenja v gozdni šoli v Mozirju. Udeležilo se ga je 53 otrok iz različnih krajev Slovenije.

Gozdna šola je oživila

53 otrok na počitniškem taborjenju

MOZIRJE – V obujeni gozdni šoli v Lokah so izvedli enotedenske športne počitnice, ki so jih namenili otrokom iz socialno šibkih družin. Njihovo taborjenje so pripravile Športna unija Slovenije, Športno humanitarno društvo Vztrajaj – Never give up in Zveza prijateljev mladine.

Taborjenja se je udeležilo 53 otrok iz vse Slovenije, med katerimi so prevladovali osnovnošolci, nekaj je bilo mlajših. Počitnice zanje so izvedli v okviru projekta Veter v laseh, ki poudarja športno dejavnost kot zdravo in zabavno obliko preživljanja prostega časa. Tako so lahko igrali ko-

šarko, odbojko in nogomet ter premagovali spretnostne poligone s preskakovanjem, plazenjem in kotaljenjem. Poleg možnosti razvedrilnih iger so pripravili za otroke še delavnice socialnih veščin in ustvarjalne delavnice, kjer so otroci risali in izdelovali izdelke iz odpadnih materialov. Ogledali so si bližnji Mozirski gaj, obiskali muzej premogovništva v Velenju in se kopali v Velenjskem jezeru.

Otroke so prav tako obiskali zanimivi gostje. Svojo dejavnost so jim predstavili taborniki iz Šoštanja, svojo opremo mozirski gasilci in reševalci, svoje delo sta jim opisala mozirska policista,

pozdravil jih je tudi župan Ivo Suhoveršnik. Otroci so večere preživljali ob tabornem ognju. Bivali so v šotorih. Večji šotor in vojaške postelje je posodila Slovenska vojska.

Ponovno obujena šola

Tako imenovana gozdna šola v Lokah pri Mozirju je bila nekoč znana po vsej Sloveniji, saj so tam v toplešem delu leta pripravljali različne športne tabore za udeležence iz različnih delov Slovenije. Zadnje desetletje je večinoma samevala.

Njena zgodovina seže v čase pred drugo svetovno

vojno, ko je prav tako služila za športno dejavnost mladih. V gozdni šoli so se v njenih najboljših letih pripravljale različne športne ekipe in usposabljali študenti fakultete za šport. Obiskovalci so bivali v lesenih hišicah in v šotorih. Zemljišče in stavbe so v lasti Športne unije Slovenije, ki so ji iz občine priporočili, naj s propadajočo gozdno šolo vendarle nekaj stori. Športna unija Slovenije je tako lani gozdno šolo dala v najem. Oktobra jo je dobilo v najem podjetje Višinski iz Šoštanja, ki jo je nato začelo urejati.

BRANE JERANKO
Foto: SHERPA

Za brezplačno ni zanimanja

VOJNIK – Za brezplačne kopalne izlete, namenjene otrokom, letos ni dovolj zanimanja. Občina jih organizira že četrto leto. Za zadnji ponedeljek so načrtovali že tretji letošnji izlet na kopališče Frankolovo, vendar je bil že tretjič odpovedan.

Občina pripravlja brezplačne kopalne izlete na Frankolovo zaradi želje, da bi omogočila kopalne užitke še posebej tistim otrokom, ki ne morejo na morje. Ti brezplačni kopalni izleti so sicer na voljo vsem otrokom, ki so občani Vojnika. Za letošnji avgust je načrtovanih šest takšnih izletov s postanki kombija v Vojniku, Novi Cerkvi, Socki, Ivenci, Globočah in središču Frankolovega.

»Glede na to, da se otroci oziroma starši na povabilo niso odzvali, lahko menimo, da so ti otroci pri starih starših, ki niso v bližini,« odgovarja direktorica občinske uprave **Mojca Skale**. Za obveščeno otrok in staršev o možnosti brezplačnih kopalnih izletov je poskrbljeno. O tej možnosti obveščajo na plakatih in na spletni strani občine, prav tako o njej poročamo mediji.

Letošnje popestritev brezplačnih kopalnih izletov na Frankolovo naj bi predstavljale delavnice in različne športno rekreativne dejavnosti. Pripravili so jih v sodelovanju treh mladinskih društev vojniške občine in medgeneracijskega centra.

BJ

Znanje, ki ga boste lahko uporabili!

Postani diplomirani inženir strojništva

Vabljeni k vpisu v visokošolski strokovni študijski program
Sodobno proizvodno inženirstvo
(izredni študij)

Informativni dan:
četrtek, 20. 8. 2015,
ob 16. uri,

v prostorih Visoke šole za proizvodno inženirstvo,
Mariborska c. 2, Celje,
1. nadstropje.

Zakaj se spleča študirati pri nas preveri na:
www.vspi.si · info@vspi.si

Postani diplomirana medicinska sestra / diplomirani zdravstvenik

Vabljeni k vpisu v visokošolski strokovni študijski program **Zdravstvena nega** (izredni študij).

Informativna dneva:

- četrtek, 20. 8. 2015, ob 16. uri;
- četrtek, 17. 9. 2015, ob 16. uri,

v prostorih Visoke zdravstvene šole,
Mariborska c. 7, Celje

www.vzsc.si

Ko iz dneva nastane teden

LUČE – V kraju je bila že 46. leto prireditev Lučki dan. Iz nekdanje prireditve, ki je trajala en sam dan, je pozneje nastal sklop prireditev, ki trajajo kar en teden. Letos jih je bilo več kot trideset.

Tako so se vrstile različne kulturne, športne in zabavne prireditve. Njihov vrhunec je bil v nedeljo, ko je Lučane prebudila budnica Godbe Zgornje Savinjske doline. Po njej je bilo mogoče slišati pritrkavanje iz zvonika župnijske cerkve in streljanje z možnarji. Po maši in procesiji v počastitev župnijskega zavetnika sv. Lovrenca je bila narodopisno obarvana prireditev Od štanta do štanta, kjer so med drugim prikazali delo peric in življenje nekdanjih »vlcarjev«, to je gozdnih delavcev. Na stojnicah so Lučani ponudili različne

Med Lučkim dnevom so na vaškem periču prikazali, kako so gospodinje prale perilo v starih časih. To je bilo trdo delo.

izdelke, od dobrot kmečkih žena do medenih in polsternih izdelkov iz ovčje volne.

Nedeljo je zaključil odlično obiskan festival narodnozabavne glasbe.

Glavna organizatorica Lučkega dne je občina v sodelovanju z različnimi društvi.

BJ

Njegova mesta vedno polna ljudi

Žalski slikar Uroš Koceli, odkritosrčen pričevalec urbanih krajin in klasične pokrajine

V Savinovem likovnem salonu v Žalcu je od prejšnjega četrtega na ogled pregledna slikarska razstava Uroš Koceli, slikar prostora. Žalski likovnik, član likovne sekcije KUD Žalec, se na njej predstavlja tako s tistimi najstarejšimi likovnimi deli, ki so zaznamovala prva leta njegovega slikarskega ustvarjanja, kot s tistimi, ki jih je naslikal v zadnjem obdobju.

Za Uroša Kocelija je zanimivo, da se je v prvih letih likovnega ustvarjanja posvečal predvsem portretom in figuram ter se šele nato lotil krajinskega slikarstva, medtem ko je zaradi zahtevnosti upodabljanja pot pri večini drugih slikarjev ravno obratna. Kljub temu da nima formalne akademske likovne izobrazbe, po besedah kustosa Matije Plevnika ni likovni samorastnik, saj je dolgoletni aktivni član žalske likovne sekcije. Nanj so še posebej vplivali štiri akademski likovniki – Uroš Potočnik, Pavel Ščurek, Džemal Džoković in Rudolf Španzl. »Koceli se je od njih naučil tako strogosti kot ekspresivnosti. Vsak od teh mentorjev je nanj vplival po svoje. Iz njegovih del se namreč da razbrati, kako so ga usmerjali,« še dodaja Plevnik.

Sprehod skozi ustvarjanje

Razstava je postavljena po tematskih sklopih. V naj-

večjem prostoru je predstavljena Kocelijeva najnovejša produkcija, v vmesni sobi so akvareli in v zadnjem prostoru njegova prva likovna dela. Obiskovalec se lahko tako sprehodi od njegovih najnovejših del do tistih najzgodnejših ter tako na pregleden način spozna približno 35 let njegovega likovnega ustvarjanja.

Med novjšimi deli še posebej izstopajo slike svetovno znanih mest, na katerih ne manjka ljudi. »Kamorkoli grem, fotografiram prizore v mestih, ki se me dotaknejo, nato pa jih doma, ko imam čas, tudi naslikam,« pripoveduje Koceli, ki najraje ustvarja v akrilni in akvarelni tehniki, saj lahko z njima likovno delo dokonča veliko hitreje, kot bi uporabljal oljno tehniko.

Izbral je lažjo pot

Njegova ljubezen do likovnega ustvarjanja je stara skoraj toliko kot on sam. Že v srednji lesarski šoli v Ljubljani ga je gnala želja po slikanju. »Izbral je pot, ki se je zdela lažja in nekako pričakovana. Ker je bilo v njegovi družini doma mizarstvo, se je vpisal na ljubljansko biotehniško fakulteto na študij lesarstva,« je na odprtju razstave pojasnila vodja kulture na žalskem zavodu za kulturo, šport in turizem Lidija Koceli. Če se je v srednji šoli ustrašil sprejemih izpitov na akademiji

Uroš Koceli se v zadnjem obdobju likovnega ustvarjanja posveča predvsem krajinskemu slikarstvu. Tokratna razstava bo v Savinovem likovnem salonu na ogled do 29. avgusta.

za likovni umetnost, se ni ustrašil svinčnikov, tuša in oglja, ki so predstavljali prva likovna sredstva, s katerimi je ustvarjal. Prvič je na skupinski razstavi v okviru likovne kolonije razstavljal ob koncu študentskih let pred 35 leti na gradu Komenda na Polze-

li, nato je še z dvema prijateljskoma pripravil razstavo v Savinovem likovnem salonu v Žalcu. Sledilo je desetletno zatišje, dokler se ni vključil v likovno sekcijo KUD Žalec, kjer ustvarja še danes.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

Iz Celja odhaja v Ljubljano

Direktorica Muzeja novejšje zgodovine Celje Tanja Roženberger bo, kot kaže, jeseni odšla v Ljubljano.

Ministrica za kulturo Julijana Bizjak Mlakar dosedanja direktorici Slovenskega etnografskega muzeja Bojani Rogelj Škafar ni potrdila tretjega mandata, ampak je imenovala Tanjo Roženberger, dosedanja direktorico Muzeja novejšje zgodovine Celje. Roženbergerjeva, ki naj bi vodenje etnografskega muzeja prevzela sredi septembra, zaenkrat uradne odpovedi v celjskem muzeju še ni dala, zato še ni znano, kdo naj bi ta celjski kulturni zavod vodil v prihodnje.

ŠO

Poletni prizori, ujeti v objektiv

V petek so v celjski galeriji AQ v umetniški četrti odprli novo fotografsko razstavo Nika Jarha. Dogajanje je popestrila glasbena skupina Gromofon.

Fotograf mlajše generacije je svojo tokratno razstavo naslovlil Vsem nam je vroč in s tem popolnoma zajel vsebino razstavljenih fotografij. Na njih je namreč ujel poletne trenutke in prizore, ko ljudje vsak na svoj način preživljajo tople poletne dni.

ŠO

Priporočamo

V Žalec se vračata kitarista in vokalista Jaša Koceli in Matic Kriker. V atriju Savinove hiše v Žalcu se bosta s svetovno znanimi zimzelenimi uspešnicami predstavila jutri zvečer (petek) ob 20. uri.

Glasba je od nekdaj povezovala prijatelje generacije Matica Krikerja in Jaše Kocelija, saj so skupaj peli v gimnazijskem zboru in tudi kasneje med študijem. Kot duet sta debitirala že kot otroka, ko sta za pusta hodila od hiše do hiše s harmoniko in kitaro. Čeprav ju je poklicno zaneslo na različni področji, je ljubezen do prepevanja ostala. Pred dvema letoma sta začela ponovno redno preigravati skladbe. Po nekaj koncertih za prijatelje in družino bosta zdaj prvič nastopila javno. Vstop bo prost.

ŠO

Pri Brkatem somu odmevala glasba

Brkati som na Šmartinskem jezeru, s katerim upravlja Celjski mladinski center, vedno bolj postaja priljubljeno prizorišče dogodkov. Tokratni konec tedna je bil v znamenju glasbe.

V petek in soboto je bilo mogoče prisluhniti koncertoma klasične in akustične rok glasbe, sobotno dogajanje pa je popestril Zavod Fokus s camero obscuro. V petek zvečer je najprej nastopil violinist Andrej Kopač, ki je poskrbel, da je na obrežju Šmartinskega jezera odmevala klasična glasba. Vrhunski glasbenik, ki je bil pet sezon prvi violinist Evropskega mladinskega simfoničnega orkestra, zdaj pa je redni član simfoničnega orkestra RTV Slovenija, v svojih koncertnih programih posveča posebno pozornost skladbam sodobnih slovenskih skladateljev, med baročnimi pa ga najbolj privlačijo Bachova dela za solo violino. Na začetku petkove-

Prizorišče pri Brkatem somu je bilo konec tedna v znamenju glasbe. V petek zvečer se je kot prvi predstavil violinist Andrej Kopač.

ga koncerta je tako zaigral prav Bachovo Sonato za violino solo št. 1 v G-molu, ob koncu pa se je predstavil s skladbo Pisma za violino solo domačega skladatelja Nenada Firšta.

V nedeljo so na svoj račun prišli predvsem ljubitelji roka. Vokalist Matic Nareks je z akustičnim rok koncertom poskrbel za pravo glasbeno osvežitev. Za konec vročega konca tedna so obiskovalci

prizorišča pri Brkatem somu lahko prisluhnili največjim uspešnicam skupin Pink Floyd, Deep Purple, Rolling Stones in drugih rok legend.

ŠO

Foto: arhiv MCC

Nekoč so bile počitnice na morju, v hribih ali »toplicah« dostopne tako rekoč vsakomur. Skoraj ni bilo podjetja ali ustanove, ki ne bi imela namestitev v kakšnem domu, v obliki apartmajev ali priljubljenih počitniških prikolic. Z osamosvojitvijo države in spremenjenimi tržnimi in družbenimi razmerami pa so se časi spremenili. Podjetja so večino zmogljivosti prodala, ljudje pa so se začeli bolj množično odločati za t. i. agencijski turizem ali za organizacijo počitnic v lastni režiji.

Danes postajajo počitniške namestitve v okviru podjetja spet vse bolj privlačne. Še vedno so cenejše od dopusta na kakšen drug način, ni pa nujno, da so tudi cenene. Kako je s sindikalnim turizmom v zadnjih letih, smo preverjali v večjih podjetjih in na upravnih enotah naše regije.

V Cinkarni Celje sami skrbijo za vzdrževanje vseh počitniških nastanitev, s katerimi razpolagajo. Dvakrat letno vse apartmaje »obiščejo« tudi njihovi vzdrževalci. (Foto: CC)

Cinkarna skrbi za zaposlene

Apartmaji na morju in Rogli povsem zasedeni

Celjska cinkarna je eno večjih podjetij, ki so v času tranzicije uspela v lasti obdržati nekaj apartmajev na jadranski obali in na Rogli. Še vedno vlada veliko zanimanje tudi za njen planinski dom v Logarski dolini.

Da je počutje zaposlenih izjemno pomembno za dober gospodarski razvoj podjetja, se zavedajo številni uspešni menedžerji. Nekateri imajo hkrati tudi privilegij, da zaposlenim nudijo cenovno ugoden letni oddih. Kot pravi delavski direktor celjske cinkarne Marko Cvetko, so izjemno veseli, da še vedno upravljajo z enajstimi apartmaji v hrvaški Istri – šest nastanitev imajo v Dugi Uvali in pet v Maredi.

Ob tem imajo še tri apartmaje na Rogli in dva v Podčetrtku. Ponosni so tudi na planinski dom v Logarski dolini.

Kot je pojasnil Cvetko, vse te nastanitve prednostno izkoristijo zaposleni. »Na voljo so tudi ostalim, vendar tega načeloma ne oglašujemo, saj dober glas seže v deveto vas,« še pravi delavski direktor, ki je postregel še s podatkom, da so njihove nastanitvene zmogljivosti v sezoni stoo odstotno zasedene. Veliko nočitev beležijo tudi v ostalih mesecih. »Zasedenost nikoli ne pade pod 60 odstotkov,« pravi Cvetko.

LK

V Planinskem domu v Logarski dolini, ki je v lasti Cinkarne Celje, so poletne in zimske dopuste preživljale že generacije. (Foto: CC)

»Fabrike« s pr stvar preteklo

Vstajanje sredi noči, natančno odmerjen prostor za vse in vsakogar v avtomobilu in nepopisno veselje. Vse to je pred desetletji spremljalo družinske odhode na težko pričakovane dopuste. Takrat ni bilo »first« in »last minute« ponudb, tudi ni bilo počitniških kreditov in obrokov za počitnice, na katere človek po prihodu domov že skoraj pozabi. Takrat je cvetel sindikalni turizem.

Veliko starejših se nostalgичno spominja časov sindikalnega turizma, ko je bil dopust na jadranski obali dostopen tako rekoč vsem, saj skoraj ni bilo podjetja, ki ne bi v tem ali onem morskem letovišču imelo vsaj ene prikolicice ali apartmaja. V Sloveniji je sindikalni turizem skoraj popolnoma ugasnil po osamosvojitvi leta 1991, še posebej po divji privatizaciji podjetij in njihovih počitniških nastanitev, pojasnjuje generalna sekretarka Sindikata gostinstva in turiz-

ma Slovenije (SGiT) **Karmen Leban**. Pred osamosvojitvijo so imeli slovenska podjetja in sindikati v lasti približno 56 tisoč počitniških postelj. A nekatere, predvsem velike družbe so to obliko počitnikovanja ohranile in v času gospodarske krize je to pomemben in pozitiven socialni dejavnik.

Obujanje sindikalnega turizma

Da je čas več kot primeren za ponovno obuditev sindikalnega turizma, so pred dvema letoma sklenili sindikalisti gostinske in turistične panoge. Vzpostavili so spletno stran www.sindikalne-pocitnice.si, na kateri objavljajo aktualno ponudbo prostih sindikalnih prikolic, apartmajev in drugih počitniških namestitev. »Želeli smo obuditi idejo sindikalnega turizma. Zadovoljni smo z odzivom lastnikov počitniških namestitev in z obiskom spletne strani, ki se vsak dan

veča,« je povedala Karmen Leban.

Poseben podvig oziroma svojevrstno avanturo je nekdanja predstavljala tudi pot na dopust. Mnogi so se na obalo odpravili z avtobusom. Ta je dopustnike v nočnih urah pobiral po zbirnih mestih in jih odpeljal proti končnemu cilju. Vedno ni šlo brez zapletov, saj so se vozila pogosto pokvarila.

Številna podjetja še imajo v lasti počitniške nastanitve, s katerimi upravljajo bodisi sama bodisi to prepustijo sindikatom. A je, kot pojasnjuje Lebanova, v številnih primerih lastništvo še vedno nerazrešeno, zato tudi ni urejen vpis v zemljiško knjigo in zaradi tega propadajo številne počitniške namestitve, ki so nekoč prinašale toliko veselja in zadovoljstva. Danes pa predstavljajo le še dodaten strošek in breme.

Pozimi na Golteh, p

O časih, ko je bil namesto kapitala v ospredju delavec

Vili Koražija je bil v prvi polovici 70. let preteklega stoletja organizator rekreacije v Aeru Celje. Na ožjem celjskem območju je bil za štorsko železarno prav Aero drugo podjetje, ki je zaposlilo referenta za področje rekreacije in športa, ki naj bi skrbel še za družbeno prehrano in sindikalne počitnice oziroma dopuste zaposlenih.

»Z družbeno prehrano nisem imel nobenega dela, saj smo imeli v kuhinji zaposlene kuharje, za nakup hrane pa je skrbel ekonom,« se nasmeje Vili, ki pošteno priznava, da tudi z letovanjem delavcev ni bilo veliko dela, zato pa se je toliko bolj s srcem posvečal rekreaciji zaposlenih. Najprej atlet, trikratni državni prvak v skoku v daljino, in kasneje smučar z dobrimi tekmovalnimi rezultati, skratka športnik po duši in izobrazbi, si je pretežni del svoje poklicne poti kruh služil kot učitelj in trener smučanja. Pred enajstimi leti se je upokojil kot trener mlade reprezentance Švice, še pred tem je vodil mlade smučarje avstrijske in nemške reprezentance.

V ospredju delavci

»Ne tako kot danes, ko je v ospredju kapital, v tistih časih so bili pomembni delavci,« se spominja in dodaja, da je Aero kot finančno močno in uspešno podjetje pač želel za svoje zaposlene čim bolj

poskrbeti. V to skrb je seveda sodilo tudi to, da je delavcem omogočil čim bolj raznoliko in cenovno dostopno rekreacijo, pozimi in poleti pa tudi letovanje. Dopust so lahko preživljali pozimi na Golteh in poleti na Lošinju. Časi so bili drugačni, standard ljudi je bil neprimerljiv z današnjim, zato bi bilo skorajda nemogoče preračunati, koliko je delavce takrat stal dopust v sindikalnem domu podjetja, a najpomembneje je to, da si ga je lahko privoščil prav vsak. »Če bi bilo drugače, če bi si zaradi plačevanja obrokov morali pritrgovati od ust, bi se tega zagotovo spomnil,« pribije in dodaja, da je bilo prav zaradi velikega zanimanja za letovanje v pravilniku zapisano, da lahko delavec dopustuje v nastanitvenih zmogljivostih podjetja vsako drugo leto. »A smo tudi to uredili,« še pravi in dodaja, da je bila Aerova hiša na Lošinju zelo velika in je v njej lahko hkrati dopustovalo najmanj pet ali šest družin, sezono pa so tudi raztegnili na štiri mesece, od junija do septembra.

Pozimi na smučeh

»Smučanje je bilo tudi v ospredju zimske sindikalne dejavnosti v Aeru, ko sem s še dvema celjskima podjetjema sredi pomladi, po prvomajskih praznikih, na Okrešlju ali na plazišču v Logarski dolini pripravljaval smučarski troboj,« Koražija opiše zaključek

Vili Koražija

»Aero Celje je kot finančno močno in uspešno podjetje želelo za svoje zaposlene čim bolj poskrbeti. V to skrb je seveda sodilo tudi to, da je delavcem omogočilo čim bolj raznoliko in cenovno dostopno rekreacijo, pozimi in poleti pa tudi letovanje.«

zimske sezone, ki je bila za Aerove delavce prej na Golteh. Tam so namreč delavci sami zgradili hišico, ki so jo

Prikolicami postji

Sindikalni turizem ni več tako poceni, a je še konkurenčen – Nekdaj predvsem na jadranski obali, danes tudi v termah in gorah

Tisti, ki imajo tovrstne kapacitete in uspejo zanje tudi skrbeti, v letošnjem letu beležijo izjemno dobro zasedenost. Zagotovo ima pri tem zelo pomembno vlogo tudi vreme, priznava Lebanova. Pri tem je zasedenost hkrati tudi dokaz, da sindikalni turizem pri nas potrebujemo.

Najdražje so prazne postelje

»Če za določeno obdobje ni zanimanja, če morda kdo odpove letovanje v zadnjem trenutku, potem je pravi naslov naš portal. Za lastnike, še posebej če so to sindikati, so namreč najdražje prazne počitniške nastanitve,« je še pojasnila Lebanova, ki si želi, da bi naša država po vzoru številnih evropskih imela več posluha za sindikalni turizem, ki je zanimiv tudi za upokojenca in mlade družine.

Ne samo podjetja, tudi sindikati dejavnosti in sindikalne organizacije imajo svoje priko-

lice, sobe, hiške ali apartmaje. »Teh je vsako leto več. Smo pa osredotočeni predvsem na slovenski prostor,« pravi Lebanova. Tako so po osamosvojitvi sindikati začeli kupovati predvsem nastanitve v slovenskih termah in Slovenskem primorju, niso pa pozabili niti na gorski turizem.

Tudi odprava z zasebnim avtomobilom je bila navadno prav posebna pustolovščina. V avtomobilih, natovorjenih do stropa, je bila obvezna oprema tudi plastenka s hladno vodo, ki ni bila namenjena potnikom, temveč jeklenim konjičkom. Celodnevno potovanje v kolonah, ki jim ni bilo videti konca, se je vselej končalo brez slabe volje zaradi zastojev in z zadovoljnim skokom v morje.

Ob tem je Lebanova poudarila še, da so vse nastanitve, ki jih oglašujejo na portalu, zelo do-

bro vzdrževane. Prepričana je, da se besede »sindikalni« neupravičeno drži manjvrednostni prizvok, saj slabih počitniških kapacitet ne more nihče več oddajati, še sindikati ne.

Nižje cene in obročno odplačevanje

Če je bilo nekdanj počitnikovanje v sindikalni prikolici ali počitniški hiški cenovno precej ugodnejše kot aranžma preko turističnih agencij, danes ni več tako. Sicer so cene za zaposlene ali člane sindikatov še vedno nekoliko nižje od tržnih, sta pa glavni prednosti fleksibilnost plačila in brezobrestno obročno odplačevanje, pravi Karmen Leban. »V primeru, ko gre za družino, ki si dopust res težko privoščiti in težko plača vse obroke, lahko kakšen obrok plača tudi sindikat,« pojasni in poudari, da je ravno v tem čar sindikalnega turizma, kjer je še prostor tudi za solidarnost.

LEA KOMERIČKI

Kako pa zaposleni v občinah

Čeprav se je število počitniških nastanitvev po osamosvojitvi tudi v javni upravi precej zmanjšalo, ima večina občin v lasti še vedno kakšen apartma na jadranski obali. Ti so v poletnih mesecih ponavadi zasedeni. Prednost sindikalne namestitve najpogosteje izkoristijo zaposleni v javni upravi.

Skoraj vse občine, ki še upravljajo s počitniškimi namestitvami, imajo sprejete tudi pravilnike, kjer je določeno, kdo lahko v teh prostorih biva in kdo je odgovoren za upravljanje. Mestna občina Celje svojim zaposlenim in upokojenim delavcem ter njihovim družinam nudi možnost oddiha v Umagu, na Malem Lošinju in Cresu, a tudi v Termah Čatež in na Rogli. Enake pravice najema imajo tudi še aktivni in upokojeni delavci v nekaterih javnih zavodih. Kot so sporočili,

je povpraševanje za najem in letovanje v občinskih prostorih precejšnje, zasedenost pa je odvisna tako od sezone kot od kraja bivanja. Cenovno je ta oblika letovanja še vedno nekoliko ugodnejša in je primerljiva z akcijskimi cenami letovanj, ki jih ponujajo turistične agencije.

Do mesta s pomočjo razpisa

Občina Šentjur je lastnica dveh enosobnih stanovanj v Červarju na Hrvaškem. Kdo bo v občinskih stanovanjih preživel dopust, vsako leto določijo s pomočjo razpisa, ki ga pripravi komisija za letovanje, nanj pa se lahko prijavijo aktivni in upokojeni delavci Občinske uprave Občine Šentjur. Če znotraj hiše ni zanimanja, se lahko za najem prijavijo tudi vsi ostali. Je pa tovrstno počitnikovanje za zaposlene precej ugodno. Cena za dnevni

najem je v glavni sezoni 25 evrov in za letovanje izven sezone pet evrov manj. So pa v času glavne sezone, od konca junija do začetka septembra, nastanitvene zmoglosti povsem izkoriščene.

Šentjurčani so upravljanje počitniških stanovanj zaupali podjetju Rona trade iz Opaticje. Upravljanje je urejeno v skladu s hrvaško področno zakonodajo.

Zasedenost je zadovoljiva

Z nekaj apartmaji v Barbarigi razpolaga tudi občina Žalec. V njih najpogosteje dopustujejo občinski uslužbenci. Nezasedene termine pa lahko po prav tako ugodnejših cenah najamejo upokojeni in zaposleni v javnih zavodih. Zasedenost je, kot pravijo, zadovoljiva, pri čemer je povpraševanja vsako leto več.

LK

Apartmaji Premogovnika Velenje

Zaposleni v Premogovniku Velenje, člani sindikata SPESS lahko za letovanje uporabljajo dvanajst apartmajev. Ti so na voljo tudi članom Kluba upokojenecv Premogovnika Velenje, ki so bili ob odhodu v pokoj člani sindikata. SPESS ima počitniške namestitve v različnih slovenskih letoviščih – v Čatežu ob Savi, Banovcih, Moravskih Toplicah, na Rogli in v Termah Vivat.

Skoraj stoođstotna zasedenost

Počitniške namestitve v SPESS dodeljujejo v skladu s posebnim pravilnikom. »Namestitve so zasedene več kot 98-odstotno, in sicer predvsem zaradi ugodne cene in možnosti letovanja v vseh letnih časih,« je povedala Tadeja Jegrišnik, vodja službe za odnose z

javnostmi v Premogovniku Velenje. SPESS zaradi visoke zasedenosti počitniških zmogljivosti ne ponuja zunanjim uporabnikom.

Brez popustov za Barbaro in Oleander

Zanimalo nas je tudi, ali imajo zaposleni v velenjskem premogovniku kakšne popuste za letovanje v hotelih Barbara v Fiesi in Oleander v Strunjanu, ki sta v lasti podjetja Gost, hčerinske družbe PV. »Za zaposlene v našem podjetju za nobenega od navedenih hotelov ni določena t. i. subvencionirana cena, ampak morajo zaposleni za bivanje v hotelih plačati po ceniku, ki velja za vse hotelske goste,« je še povedala Tadeja Jegrišnik iz Premogovnika Velenje.

RG

Velenjska občina deli namestitve s šoštanjsko

Mestna občina Velenje ima za svoje zaposlene počitniški objekt v Portorožu, ki si ga deli z Občino Šoštanj. Velenjska občina je imela tudi manjše stanovanje v bloku v Maredi na Hrvaškem, a ga je prodala, ker je bilo v večini leta prazno.

V Portorožu ima velenjska občina starejšo vilo s petimi sobami. Vsaka ima urejene sanitarije in manjšo nišno kuhinjo. Prav tako sta v objektu večja skupna kuhinja in velika terasa z mizami.

Tudi za društva in neprofitne organizacije

Apartma v Portorožu pretežno uporabljajo zaposleni, velenjska občina ga brezplačno daje na razpolago tudi velenjskim društvom in neprofitnim organizacijam (priprave, udeležbe na seminarjih, letovanje invalidnih otrok ...). Za glavno sezono pripravijo interni razpis za zaposlene, vse ostale proste dni je

apartma na voljo tudi zunanjim uporabnikom. »Za najem in upravljanje počitniških namestitvev v Portorožu je v MOV zadolžena ena oseba, s solastnico smo tudi določili pravila za uporabo objekta,« je povedala Aleksandra Forštner iz Mestne občine Velenje.

Stroške krijejo z najemninami

Za vzdrževanje in obnovo objekta v Portorožu sicer v velenjski občini letno namenijo 25 tisoč evrov, večinoma ta strošek financirajo z oddajanjem objekta v najem. Apartma v velenjski občini uporabljajo tudi za službene namene, kadar se zaposleni udeležujejo posvetov in seminarjev v Portorožu. »Takšen najem predstavlja veliko nižje stroške kot hoteli, nekaj stroškov si delimo s solastnico, z objektom pa tudi prispevamo k delovanju različnih velenjskih društev in neprofitnih organizacij,« je še povedala Aleksandra Forštner iz MOV.

RG

Poleti na Lošinju

kasneje še razširili in v katero so najbolj zagreti smučarji s svojimi družinami odhajali za nekaj dni. »Kolikor se spomnim, je bilo prostora vseeno malo, zanimanja pa veliko, zato je bilo zimsko letovanje časovno omejeno.«

Poleti »all inclusive« ob morju

»Marca smo v podjetju začeli zbirati prijave za poletno letovanje, nato smo uskladili čas letovanja,« se spominja in dodaja, da je vsakdo, ki je želel, brez večjih težav dobil prostor. Prostorna stara hiša, ki jo je Aero temeljito obnovil, je bila pozimi zaprta, vsako leto je oživela spomladi. »Na

Lošinju smo imeli upravnika hiše, v sezoni pa so mu pomagali še drugi, ki so skrbeli za udobje dopustnikov.« A že za prvomajske praznike so se na Lošinjski kombiji odpeljali Aerovi mladinci, ki so pomagali pri čiščenju, manjših popravilih in pripravi hiše za poletje. Kasneje, še v maju, so lošinjske prostore za krajši predah izkoristili Aerovi športniki rekreativci, planinci, rokometiški ali nogometiški, ki so se do morja prav tako odpeljali s kombiji. Na poletno letovanje so se aerovci praviloma vozili s svojimi avtomobili. »A ne mislite, da so bili naloženi do stropa,« Vili ovrže stereotip o takratnih »fičkih« ali »stoenkah«, ki so se šibili

pod prtljago in zalogami hrane. Aerovi delavci so letovali po sedem ali deset dni, v ceno pa so bili vključeni tudi trije obroki dnevno. »Edine pritožbe, ki sem jih slišal glede prehrane na Lošinju, so bile na račun tega, da so bili obroki preobilni, a tako dobri, da jih ni bilo mogoče puščati na krožniku,« se nasmeje in dodaja, da je bilo sindikalno letovanje tudi priložnost za krepitev tudi sicer dobrih odnosov med zaposlenimi. »Tisti, ki so tudi sicer bolj prijateljevali, so želeli tudi letovati skupaj. Nekaj težav je že bilo z usklajevanjem časa, a z dobro voljo se je dalo prav vse urediti.«

IVANA STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

Prosim, pomagajte!

Po številu klicev na številko 113 najbolj izstopata petek in sobota

Vsak klic na številko 113 je za nekoga pomemben. Nekdo morda umira zaradi poškodb in potrebuje pomoč, voznik morda opazi hudo nesrečo in o tem obvesti policijo, žrtev se boji nasilneža in ga prijavi, človek v duševni stiski grozi s samomorom ... To so primeri, s katerimi se srečujejo v Operativno komunikacijskem centru (OKC) PU Celje. Njegovi operaterji so namreč prvi, ki takšne klice sprejmejo. Odzvati in pomagati je treba vedno hitro. Na ta način so rešili že nešteto življenj.

OKC je eden tistih delovnih prostorov, ki nikoli ne samevajo. V njem so vedno vsaj štirje policisti, v dneh, za katere je statistika pokazala, da je klicev največ, jih je pet. Vsak operater je izurjen policist, več v komunikaciji, poslušanju in nujenju pomoči. Pogosto se namreč zgodi, da je treba klicatelju pomagati in svetovati, kaj naj v situaciji, v kateri se je znašel, naredi.

Pred časom je na 113 poklicala ženska in dejala, da otrok ne diha, ker je padel na glavo v vedro, polno vode. Policist operater ji je po telefonu natančno razložil, kako naj pri svojem otroku izvaja

postopek oživljanja, vmes je njegov sodelavec na teren poslal enote nujne medicinske pomoči in policijske patrulje. Ženska je poslušala navodila policista, otroka oživljala do prihoda reševalcev in mu tako rešila življenje.

Največ klicev zaradi prometne varnosti

Delo v OKC je skupinsko. Vsi delajo za isti cilj. Si pomagajo. Medtem ko prvi sprejema klic, drugi že na kraj pošilja tiste enote, ki morajo posredovati. Ne samo reševalce nujne medicinske pomoči, tudi policiste, gasilce, gorske reševalce, potapljače ali jamarske reševalce. Kdo odide na teren, je odvisno od okoliščin dogodka. OKC je povezan z enotami ves čas do prihoda na kraj, pri čemer so te že med vožnjo praviloma seznanjene s prvimi podatki, kaj se je zgodilo, koliko je poškodovanih, kakšno pomoč potrebujejo.

Dobra novica letošnjega polletja je, da se je število klicev na 113 nekoliko zmanjšalo. V prvi polovici leta za 25 odstotkov v primerjavi z enakim obdobjem lani. Letos naj bi do konca junija 32.672

klicev na številko 113, od tega 11.502 takšnih, pri katerih so na teren morali policijske enote in tudi ostali reševalci. Vsi klici, ki jih v OKC dobijo, namreč niso takšni, pri katerih morajo enote oditi na teren. Nekdo morda samo pokliče, ker ga zanima kakšna informacija, največkrat o prometu. In ravno s področja prometne varnosti je na splošno največ klicev v OKC, sledijo klici s področja prijav kriminala in prijave kršenja javnega reda in miru.

Kličejo tudi tuji

Ta statistični vzorec o najpogostejših klicih je praviloma enak že vrsto let. Ni se spremenilo niti to, da sta najbolj »aktivna« dneva v OKC petek in sobota. Takrat se zgodi največ dogodkov, ki zahtevajo posredovanje policije. Zanimivi sta tudi dve časovni obdobji. Največ klicev je namreč med 18. in 20. uro, najmanj med 2. in 5. uro zjutraj. Nekoliko izstopa tudi obdobje med 15. in 17. uro, ki je čas prometne konice zaradi konca delovnega dne, ko se poveča število prometnih nezg. Preračunavanje števila klicev pokaže, da v OKC povprečno sprejmejo 12 klicev na uro. Toda to so

Vodja OKC PU Celje Božidar Pezdevšek: »Tu smo zato, da ljudem pomagamo.«

preveč posplošeni podatki. Vedeti je treba, da je včasih klicev tudi sto, če upoštevamo obdobja, ko so neurja, saj se število ljudi, ki potrebujejo pomoč, poveča. »Nekoliko manj klicev je ravno poleti, v času dopustov, ko se čuti, da so ljudje odsotni,« pravi vodja Operativno komunikacijskega centra Celje Božidar Pezdevšek. Poleti se pozna, da na 113 nekoliko večkrat kot v ostalih letnih obdobjih pokličejo tuji, predvsem zato, ker se peljejo skozi našo regijo in naletijo na kakšno težavo. »Operaterji v OKC znajo govoriti tuje jezike, morda malo manj italijanščino,« doda Pezdevšek in obenem razloži, kako si pomagajo, kadar na 113 pokliče Italijan. »Takrat prevezemo klic v OKC PU Koper, kjer nam primorski kolegi sporočijo klicatelja prevedejo. Tako rešimo težavo in klicatelju pomagamo,« še doda sogovornik.

Odzivni čas še vedno zadovoljiv

Kljub temu da je število klicev na 113 v zadnjih letih upadlo, to še ne pomeni, da je manj tudi kaznivih dejanj, nesreč ali prekrškov. Policijske patrulje namreč med

V OKC dobijo tudi številne zahvale ljudi, ki so jim policisti pomagali. Ponavadi te zahvale pridejo kasneje, ko policisti neko zadevo na terenu rešijo. Takrat ljudje pokličejo ali tudi pošljejo v pisni obliki zahvalo za ves trud tako policista operaterja, ki je sprejel njihov klic, kot policistov, ki so prišli na teren.

Na žalost se dogaja, da ljudje še vedno ne ločijo številke 112 (regijski center za obveščanje) in številke 113 (policija). »Tako dobimo kar nekaj prijav požarov na 113, medtem ko določeni ljudje pokličejo na 112 zaradi kakšnega kaznivega dejanja ali nesreče. Ampak tega ljudem ne smemo zameriti. Tako OKC kot regijski center za obveščanje sta z namenom, da ljudem pomagata. In četudi pride do tega, da ljudje pokličejo napačno, si klice med seboj prevezemo,« pojasni Pezdevšek.

enim posredovanjem lahko izdajo več ukrepov. To je odvisno od posameznega dogodka. Kadar pridejo na teren na primer zaradi nasilja, je lahko nasilnež v kasnejši preiskavi dogodka ovaden zaradi nasilništva, hkrati pa mu lahko izdajo tudi kazen zaradi kršenja javnega reda in miru takoj na kraju. Torej sta na ta način z enim dogodkom povezana dva ukrepa. Vendar so ukrepi del posameznih oddelkov policije, ki prevzamejo preiskavo dogodka, o katerem je prvi obveščen OKC. Zato ob odmevnejših primerih kaznivih dejanj, prekrškov ali nesreč iz OKC obvestijo tudi vodstva policijskih oddelkov in policijske inšpektorje, ki se nato vključijo v preiskavo.

Povprečni odzivni čas je za nujne interventne klice – tiste torej, ko mora policija takoj na teren, saj je ogroženo življenje klicatelja – je 11 minut in 3 sekunde. Tudi v tem primeru gre za povprečje na območju celotne Policijske uprave Celje, čas je ponekod torej še krajši. Odzivni čas, ki je čas od sprejema klica na 113 do prihoda policistov na kraj dogodka, pa je nekoliko daljši od lanskega povprečja. Na žalost je to povezano tudi s kadrovskim primanjkljajem v policiji. Praviloma že ob klicu na OKC policisti klicateljem povedo, kdaj približno bo policija na kraju in ali bo zaradi tega, ker morda ravno posreduje na neki drugi lokaciji, prišla nekaj minut kasneje.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Na 113 prijavil samega sebe

Ni skrivnost, da kdaj na številko operativno komunikacijskega centra, 113, pokličejo tudi kakšni posebneži. Tako je v celjski OKC pred časom poklicala občanka in prijavila kršenje nočnega miru. Pritoževala se je zaradi žabe, ki je preglasno regljala v sosedovem ribniku. Nekega moškega je motil dim iz sosedovega dimnika, poklicala pa je tudi občanka in prijavila soseda, ker jo je motil vonj iz njegovega hleva.

Med takšnimi primerki zagotovo zmagal moški, ki je ob prihodu v stanovanje v ogledalu opazil neznanca, stekel ven, zaklenil vrata in poklical policijo, da mu je nekdo vlomil v stanovanje. Ob prihodu na kraj so policisti ugotovili, da je moški preveč globoko pogledal v kozarec in se ustrašil lastnega odseva v ogledalu.

Veliko opravka imajo policijske patrulje tudi z vozniki, ki prijavljajo tatvine vozil. Praviloma ti klici prihajajo z območja parkirišč trgovskih centrov. Kasneje se seveda izkaže, da vozilo ni ukradeno, ampak da ga je voznik parkiral drugje in ne tam, kjer je sprva domneval. Pezdevšek še prizna, da dobivajo tudi klice ljudi, ki imajo duševne težave in posledično tudi prisluhe in privide. Nekateri pa pokličejo samo zato, ker so v duševni stiski in rabijo pogovor. Takšnih klicev ne zavrnejo, a jih praviloma dokaj hitro končajo ali osebe napotijo na različne telefonske številke za pomoč v stiski. Človek, ki bi se rad samo pogovarjal, namreč morda ravno takrat nekemu, ki pomoč potrebuje, onemogoči, da bi prišel v stik s policijo.

Včasih »pride« tudi kakšna ura, ko je v teh prostorih mirno. Takrat so v OKC najbolj veseli, ker vedo, da se ni zgodilo nič posebnega in nihče ni bil poškodovan.

V gorah varljiv občutek varnosti

Nevarno »varna« pot na Okrešelj

Celjski gorski reševalci so v tem letu morali zaradi nesreč v gorah ali zaradi slabosti pohodnikov posredovati že devetnajstkrat. Ena oseba je v gorah umrla, sedem se jih je huje poškodovalo. Največ nesreč se je v naši regiji zgodilo pri plezanju, sledijo zdrsi pri hoji po poteh ali brezpotju. Ravno v nedeljo se je hudo poškodovala planinka na poti iz Kamniškega sedla proti Okrešlju, saj jo je v glavo zadel kamen.

Vzroki za nesreče, ki se zgodijo na našem območju, ne odstopajo v primerjavi z vzroki za nesreče v gorah na Gorenjskem in drugod. Ljudje klonijo zaradi slabe telesne in duševne pripravljenosti na turo in predvsem zaradi pomanjkljive in neustrezne opreme. Marsikdo se v gore odpravi s premalo znanja o tem, kako se mora v gorah obnašati, na kaj mora paziti in kako se mora pravilno gibati in uporabljati zaščitno opremo.

Kar v športnih copatih

Ena najhujših nevarnosti v gorah je padajoče kamenje. To potrjuje tudi Gašper Knez iz Gorske reševalne postaje Celje: »Ljudje so tudi v visokogorju in sredogorju pogosto obuti kar v športne copate, najdejo se tudi takšni, ki se v gore odpravijo v natikačih, kar je nevarno.« Zaskrbljujoče je

predvsem to, da takšni ljudje ne upoštevajo niti opozoril gorskih reševalcev, ki jih opazijo in jim povedo, da imajo neprimerno obutev za turo, ki so si jo izbrali. Knez resno opozarja tudi, da vročina v gorah pomeni hudo grožnjo. »V zadnjem času namreč opažamo, da ljudje zanemarjajo učinke vročine na telo. Sonce je močno, ljudje dehidrirajo, izgubljajo moč in obide jih slabost. Prihaja tudi do srčnih zastojev,« dodaja.

Knez, ki je dolgoletni inštruktor Gorske reševalne zveze Slovenije, omenja pot od Logarske doline proti Okrešlju, ki se marsikomu zdi dokaj nezahtevna. Stevilni pozabljajo na pasti na njej. »Del poti je speljan po lesenih lestvah, pod steno, kjer se kruši kamenje. Ravno tam opažamo, da ljudje pozabijo na lastno varnost. Sem zagovornik tega, da bi moral vsak uporabljati čelado povsod, kjer obstaja že majhna možnost, da se bo morda kje odkrušila kakšna stena ali da bo z višine padlo kamenje,« še doda.

V gore samo zdravi

Med nasveti za to, da se pohodniki z gora in vrhov vrnejo domov varno, je še ta, da morajo vzpon ali pohod začeti dovolj zgodaj. S tem se namreč v poletnih dneh izognejo nevihtam oziroma vročini, v ostalih

V primerih nesreč je pomembno, da ponesrečenega nikoli nihče ne pušča samega, ampak ga morajo soplezalci oziroma sopohodniki zavarovati pred pišem helikopterja, ki pride na pomoč, ali pred padajočim kamenjem ter upoštevati vsa navodila reševalcev. »V primeru nesreče je nujen klic na 112, ne domačih, prijateljev ali koga drugega, saj s tem ljudje skrajšajo odzivni čas gorskih reševalcev,« pravi vodja gorske enote policije Robert Kralj.

letnih časih pa mraku ali prehitremu in zato nepredvidnemu vračanju v dolino. Prvo pravilo za vsakega pohodnika je dobro poznavanje vremenske napovedi za območje, kamor se odpravlja. Gorski reševalci svetujejo, naj ljudje za vzpon izberejo težjo pot in za sestop lažjo. Pot, ki si jo izberejo, naj bo vedno prilagojena zdravstvenem

stanju pohodnika. Nema-lokrat so nesreče in nenadne slabosti ljudi v gorah povezane ravno z njihovimi boleznimi, saj ljudje ne upoštevajo tega, ali so glede na svojo bolezen ali kakšno obolenje sploh sposobni obremenitve, ki jo pohod zahteva. Soparno vreme in visoke temperature so lahko usodni za nekatero že v nižinah, kaj šele v

višjih legah. Premišljen pohodnik se lahko znajde tudi tako, da si za vzpon izbere primerne spremljevalca, saj je samohodstvo po gorah tvegano in že ob manjši poškodbi lahko usodno. Planinska zveza Slovenije omogoča najem vodnika, enako tudi Združenje gorskih vodnikov Slovenije.

SŠol

Foto: GRZ Slovenije

Za vzpone bi morali planinci uporabljati izključno označene planinske poti, kajti vedno več nezgod se zgodi prav pri hoji po brezpotjih. Reševalci vedo, da je iskanje poškodovanih izven poti oteženo, s hojo po brezpotju pa lahko miselnosti ne ogrožajo le sebe, ampak s proženjem kamenja tudi ostale planince, ki se gibljejo po označenih poteh.

»Sestavni del osebne opreme pohodnika so planinski čevlji, saj je mehka obutev nevarna. V nahrbtniku naj bodo poleg malice, pijače in osebni dokumentov tudi rokavice, kapa, vetrovka, zaščitna krema, sončna očala, rezervna oblačila, kompas, ustrezen planinski zemljevid, zavitek prve pomoči z zaščitno folijo, piščalka, bivač - spalna vreča, vžigalica, sveča in baterijska svetilka, mobilni telefon. Seveda je treba temu glede na izbrano pot dodati tudi dodatne, specializirane pripomočke, kot so plezalna vrva, cepin, včelahih tudi dereze in čelada.« Vir: GRZ Slovenije

Kakšna naj bo hoja v gorah?

Previdna. In z enakomernim tempom. Med hojo moramo biti pozorni in budno opazovati okolico ter poslušati - padanje kamenja se namreč večkrat napove z bobnenjem. Gorski reševalci priporočajo po vsaki uri hoje tudi nekajminutni počitek. Zaradi varnosti se mora planinec v planinskih kočah in na vrhovih vpisati v vpisno knjigo. »Gore ne dopuščajo raztresenosti ali površnosti,« pravijo pri GRZ Slovenije. Ko pohodnik začuti znake utrujenosti ali izčrpanosti, se mora ustaviti za daljši počitek. Ob najmanjši slabosti in bolečinah v prsih mora takoj končati vzpon ali sestop.

Slovenska policija je z Gorsko reševalno zvezo Slovenije in s Slovensko vojsko že vrsto let vključena v dežurno ekipo za helikoptersko reševanje v gorah, organizirano na državni ravni. Junija in septembra je to dežurstvo ob petkih, sobotah in nedeljah, julija in avgusta, ko je nesreč največ, pa vse dni v tednu. Poleg pripadnikov gorske policijske enote je v tem času v pripravljenosti na reševanje v gorah tudi letalska policijska enota s helikoptersko posadko in helikopterjem Slovenske vojske. Poleg tega policisti med glavno sezono planinarjenja vsako leto na različnih gorskih poteh izvajajo tudi različne preventivne aktivnosti za zagotavljanje varnosti obiskovalcem gora. S celjskimi gorskimi reševalci bodo ta konec tedna na območju Turske gore, Korošice in Moličke peči.

Zakaj je zagorelo?

Celjski kriminalisti še vedno preiskujejo okoliščine požara, ki je v nedeljo zvečer izbruhnil na kmetijsko-gospodarskem posloju v naselju Loče pri Celju.

Vzrok še ni znan, saj pregledujejo še dokaze in sledi, ki so jih našli na pogorišču. Je pa ogenj na objektu povzročil kar za 50 tisoč evrov škode. Ta bi bila še višja, če ne bi celjski poklicni gasilci in prostovoljni gasilci okoliških društev požara uspeli pogasiti in preprečiti, da bi se ognjeni zublji razširili še na stanovanjsko hišo v neposredni bližini. Iz objekta so rešili tudi več glav živine. Čeprav sta se pri gašenju požara dva domačina poškodovala, hujših poškodb nista dobila.

Tri hude nesreče isti dan

V dneh minulega konca tedna so se na Celjskem zgodile tri hujše nesreče. Policija še vedno zbira informacije morebitnih očitvidcev nedeljske nesreče v Zgornji Rečici na območju Laškega.

37-letna slovaška kolesarka je vozila po lokalni cesti, ko ji je nasproti pripeljal neznan voznik belega avtomobila. Ker je prehitel drugo vozilo, se je 37-letnica umaknila in se s tem izognila trčenju z neznanecem, a je padla in se huje poškodovala. Oba voznika avtomobilov sta njen padec videla, a se nista ustavila in ji ponudila pomoči. Kolesarki je pomagal tretji voznik, ki je pripeljal mimo. Zaradi razjasnitve okoliščin policija poziva vse, ki bi nesrečo morda opazili, da to sporočijo na številko 113. Prav tako v nedeljo se je zgodila huda nesreča še v križišču Ceste na grad in Ulice pod Gradom. 47-letni voznik avtomobila je izsilil prednost motoristkama in trčil vanju. 22-letna motoristka se je hudo poškodovala, njena 20-letna sopotnica in 47-letni voznik avtomobila pa lažje. O tretji hudi nesreči policisti poročajo iz Sevc na območju Laškega. Tam se je huje poškodoval 82-letni traktorist, ki se je pri vožnji po makadamski cesti navkreber prevrnil z vozilom.

VSAK ČETRTEK ob 12.15

95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

www.radiocelje.com

odmev POGLED

z vseh

strani

RAZMIŠLJATE O PRENOVI, DOBREM NAKUPU ALI ODLIČNI STORITVI?

Preberite aktualno ponudbo in si privoščite najboljše!

Trgovina Hojnik s pestro izbiro gradbenega materiala in keramike

MEHULJ
CIGONCE

Trgovino z gradbenim materialom Hojnik najdete na enostavno dostopnem mestu pri izvozu Celje vzhod, tik ob avtocesti, kjer se izognete mestni gneči. Trgovino odlikujejo široka ponudba gradbenega materiala, salon keramike z ogromno količino keramičnih ploščic na zalogi in prodaja ročno izdelane opeke Cigonce Mehulj. Novost pri podjetju je črpalka avtoplina s konkurenčnimi cenami.

V trgovini Hojnik ne dopuščajo naključij, saj se vedno potrudijo, da stranka odide zadovoljna in sproščena. To dosegajo predvsem z bogato ponudbo kakovostnih materialov, s sproščenim okoljem nakupa in s pomočjo stranki od njenega prihoda do odhoda.

Gradbeni material za vsa koga

Če se ukvarjate z gradnjo ali s prenovo, je trgovina Hojnik pravo mesto za nakup, saj s pestro ponudbo poskrbi za vsako vašo željo. Na področju gradbenega materiala vam zaposleni nudijo vse od cementa, apna, malte, ometov, gradbenega železa, izolacije, izravnalnih, fugirnih in tesnilnih mas, lepil, kitov do

dimniških sistemov. Pri izdelavi fasad vam zagotavljajo širok barvni spekter za notranjo in zunanjo uporabo, barve po vaši želji zmešajo v mešalnici fasadnih barv Bekament. Pri njih najdete tudi strešne kritine, barve in lake. Da bo vaše delo čim lažje, vam trgovina Hojnik nudi tudi orodje, delovne pripomočke in delovno zaščito, najdete pa tudi

AVTO PLIN

material za urejanje okolice in vrta – tlakovce, plošče, robnike, vrtno orodje, kamne, okrasni pesek in zemljo. V njihovo posebno ponudbo sodijo velika in pestra izbira naravnega kamna za talne in stenske obloge ter granitne kocke po ugodnih cenah.

Salon keramike, 3D-izris prostora in popust

Keramične ploščice v trgovini Hojnik so na voljo v ogromnih količinah in na zalogi, kjer pro-

dajo prilagodijo vašim željam in zahtevam. Pri nakupu vam pomagajo sodobnim računalniškim programom, ki omogoča 3D-izris prostora za lažjo izbiro opreme in predstavijo o končni podobi.

Na zalogi imajo protizdrsko keramiko, granitogres s protiz-

drsko površino R11 in talno keramiko, nudijo pa tudi imitacije lesa in kamna. Poleg širokega izbora letvic in fugirnih mas so na voljo prav tako čistila za trdovratne madeže na keramičnih ploščicah. Trgovina Hojnik do konca septembra za stranke nudi **15-odstotni popust za**

vsa nova naročila.

Novost in posebna ponudba
V okviru trgovine Hojnik lahko po novem na črpalki svoje vozilo oskrbite z avtoplinom po konkurenčni ceni **0,55 eur/l**. Posebnost njihove ponudbe je ročno izdelana opeka Cigonce Mehulj za krušne peči, kamine, tla ali dekoracijo prostora.

Promocijsko besedilo

KONTAKT: najdete nas tudi na facebooku: Salon keramike Hojnik
salon keramike: **051 617 220**
gradbeni material: **041 617 220**

STROJEPLASTIKA
PRAŠNO BARVANJE VSEH VRST KOVIN:
gsm:
041 741 094
www.strojeplastika.si

AK
ASFALTKOVAC
ASFALTKOVAC D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI
T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

OPTIKA Teržan
MARJAN TERŽAN, s.p.
Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01
DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00
10% popust ob nakupu korekcijskih in sončnih očal

CVETLIČARNA IN DARILNI BUTIK
NATAŠA
Nataša Hribernik s.p.
Poslovne enote: Kalobje-Sentjur-Celje
Kontakt: 031-363-506 in 031-302-666
03/ 746-13-80 in 03/ 995-99-64
PRI UREDITVI GROBOV, DELO BREZPLAČNO!

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA
Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljskiservisflicka.com
Tel.: 031 843 029
KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA
POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USNJEVIH OBLACIL
NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 408
DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

INSTALACIJE VERHOVŠEK
Z vami že 20 LET.
IZVEDBA VODOVODNIH IN CENTRALNIH
NAPELJAV TER SANACIJA KOPALNIC
INSTALACIJE VERHOVŠEK d.o.o. Prožinska vas 34/d. Štore, gsm: 041 682 907
Kupon za 25 EVROV
Pri naročilu storitev nad 500 evrov

VULKANIZACIJA MULEJ AVTOPRALNICA
KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

Če želite oglaševati v rubriki vsi naši mojstri, pokličite **031 692 860**

Niso povsem prepričane, da so zadovoljne

Slovenija peta na košarkarskem EP – Edinstveno vzdušje na tekmah naših mladink

Končni vrstni red: 1. Španija, 2. Francija, 3. Rusija, 4. Italija, 5. Slovenija, 6. Češka, 7. Belgija, 8. Nizozemska, 9. Hrvaška, 10. Litva, 11. Srbija, 12. Izrael, 13. Madžarska, 14. Poljska, 15. Portugalska, 16. Estonija (izpadle so zadnje tri reprezentance).

»Presrečni smo, ker menimo, da smo s sodelavci prvenstvo izpeljali vrhunsko. Bilo je prvenstvo presežkov. Vsi udeleženci so Celje zapuščali zadovoljni. Naše »punce« so dale vse od sebe, zaslužile so si peto mesto. Ta uspeh bo težko ponoviti. Če nam bodo metali manj polen pod noge, se bomo morda lotili še kakšnega zahtevnejšega projekta,« se je predsednik organizacijskega odbora Borut Kop psihološko izčrpan obregnil tudi ob obtožbe, ki so predzadnji dan doletele prireditelje. V njih jim je bil očitan zaslužek pri nastanitvah, kar pa so argumentirano ovrgli.

Kop ni zmožni skriti prizadetosti, ko je bilo prvenstvo že pod streho. Celjski košarkarski delavci so pripravili darilo športu, deležni pa so bili bolečih očitkov, kar je pri nas pričakovano. Neustrezne obtožbe bodo na srečo pozabljene, ostal bo spomin na sedem zmag in dva poraza Slovenije, na čudovito vzdušje v Golovcu in Zlatorogu, brezhibno organizacijo in še marsikaj. Košarkarska mladost je okrasila poletno Celje.

Zapletla je Češka

Enajstdnevni turnir je končalo slavje Špank, ki so v finalu s 76:60 premagale Francozinje. Bron je pripadel Rusinjam. Slovenke so bile zmagovalke boja od 5. do 8. mesta. Po bolečem porazu z Rusijo so le strle odpor Nizozemske, za kar je bila najbolj zaslužna 15-letna (!) Zala Friškovec. »V Grosupljem so mi dejali, da me ne potrebujejo več. Celje mi je pozimi

ponudilo pogodbo,« je druga najmlajša igralka EP zamajala razširjeno tezo, da celjski klub le pobira smetano po Sloveniji. Naša izbrana vrsta se je nato maščevala Češki za poraz v predtekmovanju. V nedeljo je odigrala izjemno (82:55), povedla je s 24:4. Prav Čehinje so prej morda usodno vplivale na končno uvrstitev Slovenk. Vodilni položaj v skupini F bi našim morebiti (preko Italijank) zagotovil polfinale.

Kralj iz Bosne in Hercegovine

Po prepričljivi igri s Hrvaško v Golovcu je bil naboj pred četrtfinalom z Rusijo v Zlatorogu ogromen. Gostje so začele z natančnimi projektili zemlja-zrak; zadele so prvih šest metov za tri točke. V prvem delu so vodile za 18, v drugem pred zadnjo četrtino celo za 21 točk. A Prezljeva, Potočnikova, Ocvirkova in ostale se niso predale. S fanatično borbenostjo so se v zadnji minuti približale na štiri točke zaostanka (80:84). Friškovčeva je žal zgrešila po prodoru, Ocvirkova se je nastavila Musini in morda je šlo za osebno napako v napadu, a sodnik Dragan Kralj iz Bosne in Hercegovine jo je prisodil naši igralki. Izrekla mu je nekaj krepkih, zato ji je dosodil tehnično napako, nakar je zamahnila okoli njegove glave in sledila je izključitev. Sanje o medalji so se razblinile kot milni mehurčki. »Po eni strani mi je žal zaradi reakcije. Bilo je veliko adrenalina. Zmanjkal nam je kanček sreče,« je priznala igralka iz Šmarja pri Jelšah, ki je to-

Vzhodna tribuna dvorane Zlatorog je poskrbela za vzdušje, v kakršnem mladinke še niso igrale.

gotna v garderobi brcnila v železno kanto in si poškodovala prst. Slikanje z rentgenom je odpravilo bojazen glede zloma.

Ne še velesila

Od Annamarije Prezelj je na turnirju več točk dosegla le njena soigralka iz celjskega Athleta, Hrvatice Ivana Dojkić. Anamarijina mama Danica je dejala: »Ponosna sem na spektakel. Vse je bilo fenomenalno. Dekletom kapo dol, pa selektorju, organizatorjem, županu. Od bivših jugoslovanskih republik smo daleč najboljše uvrščeni.« Z njo se je strinjala tudi hči: »Kosamo se z velesilami, torej se v naši majhni

državi igra dobra košarka.« Podobno je razmišljal selektor Damir Grgič, ki je »neperspektivna dekleta« (kot kadetinja je bila 25. na EP) dvignil za 20 mest in še enkrat dokazal svojo kakovost: »Fizično in psihično smo bili dobro pripravljene, za nami je odlični turnir. Primerljivi smo z vsemi reprezentancami. Ni se prijetno vračati na tekmo z Rusijo, a nekaj sodniških odločitev ni bilo pravih v usodnih trenutkih.« Po neuradnih podatkih je bilo na vseh tekmah Slovenije (razen drugega obračuna z Nizozemsko) vsaj tisoč gledalcev.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

OB ROBU

Ne zelo dobro, temveč izvrstno

Po treh tekmovalnih dneh je Ulf Öhrman, Šved, ki je za Fiba Europe bdela nad celotnim dogajanjem v Celju, po dveh minutah druženja s predstavniki vseh reprezentanc ugotovil, da nihče nima vprašanja ali pripombe. V navadi je na vseh prvenstvih, da se nekdo pritožuje nad netočnostjo voznikov, da komu ne ustreza določen obrok, da poraženca motijo vezalke nasprotnika ... »Torej vse poteka zelo dobro, kar sem tudi sam opazil. Zagotovo se strinjate,« je želel zaključiti Öhrman. Vsi so kimali, le Jadran La-

DEAN ŠUSTER

setovič iz Bosne in Hercegovine, komisar (delegat) na tekmah, je pomenljivo zakašljajal. »Not very good, but excellent (ne zelo dobro, izvrstno)!« je malce v šali, še bolj pa zares orisal natančnost in uspešnost gostiteljev pri izvedbi organizacije turnirja. Na tretjem mestu večne lestvice nastopov (62) za slovensko reprezentanco je Maja Erkič, izjemno postavna 30-letna košarkarica, ki se je v velenjski osnovni šoli ukvarjala z atletiko, letos pa je po uspešni sezoni zapustila ŽKK Athlete in se bo začasno preselila v Italijo. V Celju je bila ambasadorica prvenstva: »Predstavnik Fibe mi je omenil, da česa takšnega še ni doživel. Nihče se mu ni pritožil. Organizacija je bila dejansko na visoki ravni.« Obenem jo je tudi osupnila kakovost košarke. Najboljše reprezentance so igrale vrhunsko. Z vsemi se je enakovredno kosala naša selekcija. »Zato ji čestitam. V pomanjkanju »globine« ji je uspel podvig.« Mislila je na visoke igralko: zgodaj se je poškodovala Neža Murn (188 cm), med pripravami izpahnjena rama je vse bolj ovirala Zalo Lešek (191), Lariso Ocvirk (187) pa so izdali živci na tekmi z Rusijo in nato ni več igrala.

Tudi Eva Komplet je kot Maja reprezentantka, ki se je uveljavila v Celju in se bo vanj morda vrnila še letos. Med EP je bila atašejka italijanske reprezentance. »Čeprav je vodstvo italijanske izbrane vrste poudarilo, da je cilj uvrstitev v četrtfinale, si igralko zagotovo želijo zmagati v polfinalu ali v boju za tretje mesto.« Ni se jim izšlo, bile so tiste, ki so med najboljšo četverico izgubile zadnji tekmi. »Bolje je biti peti kot četrti,« s(m)o se tolažili tako kot pred dvema letoma na moškem EuroBasketu v Sloveniji, ko je bila v nevhvaležni vlogi Hrvaška. V nedeljskem večeru so bile v Zlatorogu kranjske klobase za vse zadetek v polno, ko sta Borut Kop in Uroš Kranjc (predsednik in podpredsednik EP) prejela pohvale in čestitke z vseh strani.

Anamarija Prezelj je bila gonilna sila naše reprezentance.

Dragan Kralj in Larisa Ocvirk

Celjani povsem odpovedali

Po 4. krogu nogometnega državnega prvenstva na repu lestvice

Po 4. krogu nogometnega državnega prvenstva je bila na vrhu Gorica. Za marsikoga presenetljivo, vendar glede na njene predstave povsem zaslužno. In tako bo tudi po 5. krogu, ki se je začel v torek in nadaljeval včeraj zvečer, ko so Celjani gostovali v Mariboru, medtem ko so Velenjčani gostili Krško.

4. krog je bil za Celje znova eno veliko razočaranje. Gorica je z golom Marka Nunića v 92. minuti tekme iz Arene Petrol odnesla popoln izkupiček, ko je domači vratar Ivan Hosman stekel iz vrat in zgrešil žogo.

Igra ne steče

Za Celjane, ki so prikazali zelo slabo predstavo, je sicer zadel novinec Erico De Sousa, izenačil je Blessing Eleke. Amel Đuzdanović je goste popeljal v vodstvo. Drugi gol gostitelj je dosegli kar gostje sami, ko je lastno mrežo zatresel Alen Jogan in dosegel avtogol. Odločilnega gola se je veselil **Marko Nunić**, ki razumljivo ni skrival veselja: »Zaslužno smo zmagali, saj je bila igra na naši strani. Igralci verjamemo vase, smo samozavestni, vse skupaj pa se odraža na zelenici. Upam,

Novinec v dresu Celja Erico De Sousa se je že na svoji krstni tekmi razveselil gola. Vendar pa ta ni bil dovolj, da bi Celjani prišli do sploh prve letošnje zmage.

da bomo čim dlje ostali na vrhu lestvice.«

Trener gostov je legenda kluba iz Nove Gorice **Miran Srebrenič**. »Moram reči, da smo odigrali zelo dobro tekmo. Na koncu je zmagala zasluzena, potem ko smo dali tri gole, dvakrat zadeli okvir gola, obenem dosegli

še avtogol in imeli nekaj lepih priložnosti. Veseli smo, a se zavedamo, da bo treba še ogromno delati. Gremo naprej.« Gorica je torej prijetno presenečenje začetka sezone, medtem ko moštvo Celja še vedno ni sestavljeno. Resda bi se lahko katera od uvodnih tekem končala

drugače, vendar na koncu šteje pogled na lestvico.

Nedopustna poteza

Po drugem letošnjem porazu je služba za odnose z javnostmi pri celjskem prvotligašu nerazumljivo odpovedala novinarsko

konferenco, zato smo ostali brez izjav gostitelj. Marka Nunića in Mirana Srebreniča smo ujeli tik pred odhodom gostujočega avtobusa ... Nedopustna poteza domače službe, ki sicer ni bila prva. So pa zato iz celjskega kluba sporočili, da v prihodnje presenetljivo ru-

Lestvice 1. SNL

GORICA	5	4	0	1	11:8	12
MARIBOR	4	2	1	1	7:4	7
OLIMPIJA	4	2	1	1	6:3	7
KRKA	4	2	1	1	4:3	7
DOMŽALE	4	2	0	2	5:5	6
KRŠKO	4	2	0	2	3:6	6
ZAVRČ	5	1	2	2	4:6	5
LUKA KOPER	4	1	1	2	5:6	4
RUDAR	4	1	0	3	4:6	3
CELJE	4	0	2	2	4:6	2

meno-modrega dresa ne bo več nosil **Marko Jakolič**, ki je razumljivo izrazil željo po višji minutaži. V Celju je odigral 25 tekem. Pogodbo je prekinil sporazumno. Neumorni športni direktor NK Celje **Ambrož Krajnc**, ki je med drugim dejal, da si bo 27. avgusta v Splitu ogledal tekmo 4. kroga kvalifikacij lige Europa med Hajdukom in Slovanom s Češke (v družbi uprave splitskega kluba, s katero do resnejšega sodelovanja z NK Celje še ni prišlo), se še naprej trudi, da bi ekipo trenerja Simona Rožmana dodatno okrepil. Videli bomo, kako se bo dolgoročno obnesel novinec De Sousa. Moštvo bi sicer še nujno potrebovalo kakšen nov obraz, ki bi dal dodano vrednost, sicer bo sezona zelo zahtevna.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

Prašnikar in Krčić zaslužna za prvo zmago

Do četrtega kroga državnega nogometnega prvenstva je velenjski Rudar tokrat presenetljivo zmagal v Domžalah. Za zmago z rezultatom 2:0 sta zadela **Luka Prašnikar** v 26. in **Amer Krčić** v 83. minuti.

Prašnikar je zatresel domačo mrežo, potem ko je

preusmeril žogo po podaji Damjana Trifkovića in poskrbel za rezultat prvega polčasa.

Led je prebit

Na začetku drugega dela so domači pritiskali. Matic Črnič je v 50. minuti zadel, a je bil gol razveljavljen zaradi

nedovoljenega položaja. Gostitelji so od 75. minute igrali brez izključenega Kenana Horića. »Čestitam fantom, vesel sem zanje. V prejšnji tekmi z Zavrčem smo igrali zelo dobro, a smo ostali brez točk. Tokrat smo odigrali pametno in resnično iz srca čestitam fantom za zmago. Iz

tekme v tekmo smo napredovali, zdaj pa je led pribit,« je po tekmi dejal trener **Jernej Javornik**. **Klemen Bolha** je pristavil: »Pozitiven rezultat je bil le še vprašanje časa, saj se je naša igra iz kroga v krog izboljševala. S temi sicer za marsikoga nepričakovanimi točkami smo se znebili pritiska, zato bo zdaj vsaj malo lažje.«

Čakajo še Eterovića

Luka Prašnikar je v Domžalah dosegel že tretji gol v letošnji sezoni. Trenutno si prvo mesto na lestvici strelcev deli z Amelom Đuzdanovićem in Blessingom Elekejem, nogometašema Gorice. »Vesel sem zanj. Pomembno se mi zdi, da napadalec začne takoj dosegati gole. Želim, da zadrži formo in da se odpre tudi Mateju Eteroviću, potem nam bo še lažje,« je pristavil Javornik in za zaključek ocenil še trenutno situacijo. »Mi gledamo samo nase. Naša liga je takšna, da lahko vsak vsakogar premeta. Poskušali bomo iz tekme v tekmo napredovati ter igrati nogomet, ki bo zadovoljil naše navijače.«

Po včerajšnji domači tekmi s Krčani Velenjčane v soboto čaka gostovanje v Kopru.

MITJA KNEZ

Pogovori s sponzorji vendarle lažji

Velenjskemu prvotligašu na čelu s celotnim strokovnim štabom se je po tekmi 4. kroga domačega prvenstva odvalil velik kamen od srca. Zakaj? Ker so nogometaši Rudarja le prišli do prve letošnje zmage. Vknjižili so jo na zahtevnem gostovanju v Domžalah, kjer je vedno zelo težko.

Veliko lažje zaradi ene zmage seveda ne bo, a vsaj s psihološkega vidika bo povsem drugače, ocenjuje športni direktor Rudarja **Spasoje Bulajić**. »Bilo je kar napeto. Predvsem pri pripravi na tekmo. Izkoristil bi priložnost in iz srca čestital vsem igralcem in trenerjem. Igra je bila odgovorna in nadvse disciplinirana,« odgovarja na vprašanje, kako je spremljal gostovanje v Domžalah.

Zmagati v Domžalah ni mačji kašelj ...

Se strinjam. V prvenstvo smo krenili slabše, zato smo bili postavljeni pred dejstvo, da se moramo reševati v tekmi proti favoritu. Domžale so resen kandidat za mesta pri vrhu, zato je zmaga še toliko slajša.

Pričakujete še kakšno okrepitev?

Športni direktor Rudarja Spasoje Bulajić si v teh dneh prizadeva, da bi v Velenje pripeljal agencijo iz tujine, ki bi še izboljšala stanje v klubu.

Vse je še mogoče. Časa, da se okrepimo, je še kar nekaj. A vse bo seveda v skladu z našimi zmoglostmi.

Kaj se v tem tednu dogaja v klubskih pisarnah?

Smo sredi kar nekaj pomembnih aktivnosti. Igralci in strokovni štab trdo delajo, na drugi strani pa se pogajamo za dolgoročno sodelovanje z agencijo iz tujine. Več bo znano v prihodnjih dneh.

MIK, foto: arhiv NT

Dan aerobike
1. 9. 2015
od 17. do 21. ure

+ teden
brezplačne vadbe
od 1. do 7. sept. 2015

TOPFIT

www.top-fit.si

040 50 20 60

novi tednik radio celje 66

Pospešeno sestavljanje igralskih mozaikov

Šentjurčani, Laščani in Slatinčani s številnimi novinci

Kot je že stalnica, se za košarkarje s Celjskega sredi avgusta začnejo priprave na novo tekmovalno sezono. Tudi precejšnje število novih obrazov je bilo mogoče zaslediti na uvodnih treningih tako Tajfuna kot tudi Rogaške in Zlatoroga.

V omenjenih klubih je tako igralska kot finančna situacija zelo dobra, drugače je v taboru Hopsov in Elektre, kjer bodo morali pošteno zavihati rokave in ob vseh težavah s financami sestaviti konkurenčni zasedbi.

»Zima« ostaja

V Šentjurju so se uvođenega treninga udeležili vsi igralci z izjemo Ceole Clarka, ki se jim bo pridružil konec prihodnjega tedna, in Emirja Zimića. Slednji ostaja v Šentjurju, saj je podaljšal sodelovanje, trenutno pa se z reprezentanco Bosne in Hercegovine pripravlja na evropsko prvenstvo. Kadrovanje v Hruševcu naj bi bilo zdaj končano. Če se ozremo v preteklo sezono, potem v

ekipi ni več Đorđa Lelića in Donteja Williamsa. Obstoječemu kadru, ki je zaslužen za prvi naslov državnih prvakov, so se pridružili Tomaž Bolčina, Samuel Jacob Parker, Aleksandar Ponjavić in Sandi Čebular. Zasedba Tajfuna bo prvo pripravljalo tekmo odigrala 21. avgusta, tudi med letošnjim poletjem pa se bo odpravila na turnejo po Srbiji, zatem bodo sledile priprave v Poreču. Tajfun bo, kot je že znano, v novi sezoni tekmoval tudi v Jadranski ligi in Fibernem pokalu.

Še nepopolni

Tudi trener prve ekipe KK Zlatorog Predrag Milović je s svojimi varovanci začel priprave. Prvega treninga se je v dvorani Tri lilije udeležilo 15 košarkarjev, med katerimi so tudi tisti, ki so na preizkušnji. Novinci so Daniel Vujašinović, Matej Krušič, Jakob Čebašek, Branislav Đekić in Dejan Jeftič. Slednji je krilni igralec, v preteklih letih je igral za bosansko Slobodo

Dito, švedski Sodertalje, Helios, srbski Vršac in nazadnje za avstrijski Xion Dukes Klosterneuburg. Z Zlatorogom je podpisal enoletno pogodbo. Želje vodstva kluba so, da se končno naredi korak naprej, na katerega privrženci košarke v Laškem čakajo že zelo dolgo. Možnosti bodo tako v državnem prvenstvu kot tudi v pokalnem tekmovanju in evropskem pokalu, kjer bodo »pivovarji« igrali v skupini D, in sicer z nizozemskim Shoeters Den Bosch, avstrijskim Magnofitom Güssing Knights in s francoskim Elanom Chalonom. Tekme evropskega pokala se bodo začele v začetku novembra.

Prišel tudi Rebec

Tudi moštvo Rogaške se pospešeno krepí. Novinec je organizator igre Matic Rebec, ki je nazadnje igral za Helios Suns. Pred poškodbo je bil v izjemni formi, velja pa za zelo talentiranega košarkarja, ki bo zagotovo dodana vrednost zasedbe

trenerja Damjana Novakovića. Rebec je bil sicer član najboljše peterke in najboljši podajalec na evropskem prvenstvu za mlajše člane U20 v Grčiji (2014), postal je tudi državni prvak s kadeti in z mladinci Heliosa (2010/11). Damjan Novakovič bo lahko računal tudi na Coryja Remekuna. Ta je »odraščal« na univerzi St. Louis (NCAA), prvič pa se je v Evropi preizkusil v sezoni 2013/14, ko je igral v Nemčiji. Lansko sezono je začel na Cipru in končal v Širokem Brijegu, kjer je v povprečju dosegal 7,5 točke in 8,2 skoka na srečanje. Po odhodu Žige Dimca v Krko bo zapolnil vrzel na položaju centra. Potem ko sta sodelovanje z Rogaško podaljšala Tadej Ferme in Milivoje Mijović, se v Rogaško Slatino vrača Dejan Milašinović, ki je slatinski dres v preteklosti nosil dve sezoni, v pretekli pa je Škofjo Loko popeljal v prvo ligo.

MITJA KNEZ
Foto: arhiv NT (GrupA)

Emir Zimić bo tudi v novi sezoni nosil dres prve ekipe KK Tajfun

Laški veterani spet čez »lužo«

V Laškem se lahko ob stabilnem košarkarskem prvoligašu pohvalijo tudi z veteranskim moštvom, ki je preteklo leto slavilo 20 let od ustanovitve. Že od leta 1994 moštvo redno nastopa v zimskih ligah in občasno tudi v letni Savinjski košarkarski ligi.

Kamor pridejo, so Laščani za vsakogar trd oreh. Rezultat ni v ospredju, a kljub temu se lahko »pivovarji« pohvalijo s številnimi odličnimi dosežki.

Številni dosežki

Laško veteransko moštvo redno sodeluje na tradicionalnih medklubskih turnirjih z moštvi iz Ljubljane, Portoroža, Domžal, Prebolda, Cirkovc ... Od leta 2000 se laški veterani vsako letno srečujejo z veterani iz Beograda, Novega Sada in z zadarskimi veterani v Sukošanu ter sodelujejo na številnih mednarodnih turnirjih. Poleg ohranjanja športnih in prijateljskih odnosov so od ustanovitve kluba leta 1994 dosegli tudi več odmevnih rezultatov: tako so bili prvaki II. slovenskega prvenstva veteranov leta 1996 v Radencih, prvaki Mednarodnega turnirja Ljubljana 1996, prvaki Savinjske košarkarske lige na Polzeli v sezonah 2000/01 in 2012/13, drugi v sezoni 1996/97 in tretji v sezonah 1997/98, 2001/02, 2002/03 ter 2014/15, prvaki rekreacijske lige v Trbovljah v sezonah 2003/04, 2004/05 in 2007/08, tretji v sezonah 2002/03 in 2006/07, trikratni prvaki Zalokarjevega memoriala v Šentjurju (2001/03) in leta 2009 zmagovalci mednarodnega turnirja v Kopru, kjer so bili leta 2010 še viceprvaki.

Laški veterani navdušujejo iz leta v leto. Stojijo z leve: Miha Uršič, Jože Sadar, Gregor Zdovc, Matjaž Cizej in Stojan Zor. Čepijo z leve: Matej Pajnič, Srečko Lesjak, Marko Pinter, Zoran Blatnik in Tomaž Blagotinšek.

Ne le doma, tudi v tujini

Od leta 2005 Laščani redno nastopajo in osvajajo medalje tudi na svetovnih prvenstvih v veteranski košarki. Do zdaj so se jih udeležili leta 2005 v Christchurchu na Novi Zelandiji (bronasta medalja), leta 2007 v San Juanu v Portoriku (zlata medalja), leta 2009 v Pragi na Češkem (srebro), leta 2011 v Natalu v Braziliji (8.

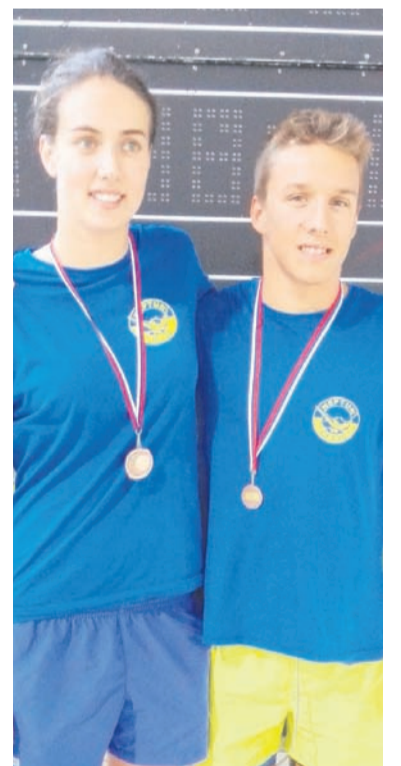
mesto) in leta 2013 v Solunu v Grčiji (12. mesto). V drugi polovici avgusta se bodo laški veterani pomerili s svetovnimi sovrstniki v Orlandu v Združenih državah Amerike. Moštvo bodo zastopali Srečko Lesjak, ki je sicer idejni vodja in ustanovitelj kluba, Stojan Zor, Marko Pinter, Zoran Blatnik, Tomaž Blagotinšek, Jože Sadar, Miha Uršič, Matej Pajnič, Matjaž Cizej in Gregor Zdovc.

MiK

Košakova in Vodenikova pometli s konkurenco

Plavalci in plavalke celjskega Plavalnega kluba Neptun so s svojimi nastopi na državnem prvenstvu zelo uspešno zaključili sezono v 50-metrskih bazenih.

Mlajši dečki in mlajše deklice so na prvenstvu Slovenije tekmovali na Ravnah na Koroškem. Plavalni klub Neptun je zastopalo 11 plavalcev, ki so na tem prvenstvu odplavali 35 osebnih rekordov in osvojili skupno 11. mesto. Na državnem prvenstvu za dečke in deklice, ki je bilo v Trbovljah, je barve Neptuna zastopalo 12 plavalcev. Iza Vodenik je osvojila zlato odličje in naslov državne prvakinja v disciplinah 50 m prosto in 50 m delfin ter dve bronasti medalji na 50 m prsno in 100 m prosto. V finalne nastope so se uvrstili še Hana Podbregar, Luka Cvikel, Rok Cene, Mitja Horvat, Nika Hliš, Lena Bornšek in Filip Robič. Skupaj so plavalci odplavali 23 finalnih nastopov, v ekipnem točkovanju so med 22 nastopajočimi klubi zasedli 6. mesto. V Kranju pa je bilo državno prvenstvo v plavanju za člane, mladince in kadete. Iz celjskega Plavalnega kluba Neptun se je prvenstva udeležilo 19 plavalcev in plavalk. V vseh štirih dneh tekmovanja se je plavalcem Neptuna kar 20-krat uspelo uvrstiti v finalne nastope. Med članicami se je najbolj izkazala Anemari Košak, ki je že prvi dan tekmovanja presenetila z osebnim rekordom na 50 m hrbtno (30,25 s) in ponovila zimski dosežek ter drugič zapored v tej disciplini osvojila naslov državne prvakinja. V kategoriji članov in članic je Košakova osvojila še tri srebrne medalje v disciplinah 50 m prosto, 100 m prosto in 100 m

Anemari Košak se je razveselila naslova državne prvakinja pri članicah, Gašper Frece pa se je razveselil dveh bronastih odličij.

hrbno, Hana Firšt bronasto na 200 m prsno, Gašper Frece pa je osvojil dve bronasti medalji v disciplinah 100 m prosto in 200 m prosto. Poleg navedenih odličij so v finalnih nastopih plavali še mladinec Nik Kunst in kadeti Jan Gerčar, Michael Strnad, Pia Popovič in Zala Bornšek, vsi ostali nastopajoči plavalci PK Neptun so na prvenstvu dosegli osebne rekorde.

MiK

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto 2015 – 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

MOTORNA VOZILA

PRODAM

HYUNDAI Getz 1,4 bencin, letnik 2004, prevoženih 98.000 km, registriran do februarja 2016, prodam za 2.250 EUR. Telefon 031 596-722. 1840

DOLORES astrologinja
090 64 30
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po cenu vašega operaterja

STROJI

KUPIM

TRAKTOR Zetor, Imt, Ursus, Deutz, Štore, Univerzal, Tomo Vinkovič in motokultivator ter ostalo kmetijsko mehanizacijo kupim. Telefon 041 678-130. p

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

POSEST

PRODAM

V PODGORJU, Celje, prodamo za 69.500 EUR delno opremljeno, podkleteno hišo-dvojček, takoj vseljivo. Telefon 041 731-734, Irena. 1777

ODDAM

STAREJŠO hišo oddam v najem za nedoločen čas. Ostalo po dogovoru. Telefon (03) 5824-611, 030 252-407. 1855

STANOVANJE

PRODAM

GARSONJERO na Čopovi ulici v Celju prodam ali oddam. Cena po dogovoru. Številka energetske izkaznice 2015-252-258-5198. Telefon 041 708-203. 1832

GORDANA astrologinja
jasnovidnost BIOTERAPIJE GSM 041 404 935
Družina Kramar, Savinova 7, Celje

ODDAM

STANOVANJE z balkonom, za družino, delno opremljeno in eno manjše družinsko opremljeno stanovanje, oddam v najem. Celje, telefon 070 418-525. 1796

DVOSOBNO, obnovljeno stanovanje v Celju, oddam. Mirna lokacija, pritličje, nizki stroški, parkirišče. Telefon 041 726-516. 1839

GARAŽE

PRODAM

GARAŽO (v garažni hiši - Vojkova) prodam ali oddam. Cena po dogovoru. Telefon 041 708-203, 031 833-784. 1833

OPREMA

PRODAM

SAMOSTOJEČ steklokeramični štedilnik Gorenje (60 x 60 cm) z ventilacijsko pečico, v dobrem stanju, ugodno prodam. Telefon 051 203-305. 1870

AKUSTIKA

PRODAM

HARMONIKO Be Es As (amano) Železnik Janez, s 3. dodatnimi gumbi, prodam ali zamenjam za Ce Ef Be. Cena po dogovoru. Telefon (03) 5774-004 ali 031 267-910. 1838

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠIČE, domače vzreje, težke od 30 do 80 kg, za zakol ali nadaljnjo rejo, domača hrana, dostava, prodam. Telefon 031 524-147. 944

KOKOŠI nesnice, mlade, grahaste, rjave, črne, štajerke, prodamo. Nakup 10 nesnic - petelin brezplačno. Kmetija Winter-Lešer, Lopata 55, Celje, telefon 031 461-798, 041 582-119, 070 270-438, (03) 5471-244, 041 763-800, (03) 5472-070. p

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom. Perutinarstvo, vzreja nesnic Tibaot, telefon (02) 582-1401. p

TELIČKO simentalko, staro 10 dni, prodam. Telefon 070 250-441. 1790

PRAŠIČE, težke od 100 do 130 kg, mesni tip, možnost dostave, prodam. Telefon 041 655-528. 1799

KRAVO simentalko, staro 3 leta, brejo drugega teleta, molznica, pašno, prodam zaradi opuščanja reje. Telefon 031 858-087. 1854

VSE IZ INOXA NUDI

Ramainoks d.o.o., Kopaljska 3, Kidričevo
Ograje, ograjni elementi, okovje za sanitarne kabine, cevi, pločevina, vijaki, dimniki.

Obiščite jih!
Tel.: 02/780 99 26
www.ramainox.si

KOKOŠI nesnice - jarkice, pred nesnostjo, rjave barve, prodamo. Pripeljemo na dom. Telefon 040 130-979. p

KOZO mlekarico in 3 mesece staro kozličko, mešanko, ugodno prodam. Telefon (03) 5794-208. 1841

KRAVO simentalko, zelo lepo, brejo 8 mesecev - drugo tele, prodam. Telefon (03) 5488-186. 1825

PRAŠIČKE stare 8 tednov za nadaljnjo rejo ali odojke, bikce po izbiri in teličko, prodam. Telefon 070 718-426. p

TELIČKI RJ, ena stara 5 tednov, druga 6 mesecev, prodam. Telefon 041 794-267. 1851

TELIČKO BBP/ČB, 200 kg, 170 LIM. In 430 kg telico simentalko, prodam. Telefon 031 423-297. 1849

ODOJKE, težke okoli 40 kg, prodam. Telefon 041 392-272, (03) 5808-142. 1861

TELIČKO, sivo-rjave pasme, težko 150 kg, prodam. Telefon 031 559-820. 189-L

TRI bikce simentalce, zelo lepe, stare 4 in 5 mesecev, prodam. Telefon 041 794-301. 1856

BIKCA križanca Limuzin-ČB, težkega 380 kg, prodam. Telefon 031 705-771. 1862

HENRIK DVORŠAK, s. p., Prvomajska ulica 48, Celje

razpisuje prosto delovno mesto

POSLOVNI SEKRETAR/KOORDINATOR V MARKETINGU

za določen čas 4 mesece, s polovičnim delovnim časom in z možnostjo kasnejšega podaljšanja pogodbe.

Pričakujemo:

- višješolsko izobrazbo ekonomske ali poslovne smeri
- vsaj 5 let delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih
- aktivno znanje nemškega in srbskega oz. hrvaškega jezika
- vozniški izpit B-kategorije
- znanje uporabe računalnika.

Nudimo:

- kreativno in dinamično delo pri zastopniku uspešnega nemškega podjetja, ki deluje na področju pogodbeništvu v energetiki
- možnost osebnega in kariernega razvoja
- strokovno nadgradnjo znanj.

Izbrana oseba bo tesno sodelovala z vodjo zastopništva in s strokovnimi sodelavci matičnega podjetja.

Ponudbe z dokazili pošljite na zgornji naslov do 21. avgusta 2015.

TELIČE 580 kg, 500 kg in 400 kg, simentalke, prodam. Telefon 031 709-823, Jože. 1863

TELIČKO simentalko, brejo 8 mesecev, elitnih staršev, težko 630 kg, prodam za 1.250 EUR ali menjam za 1 mesec staro. Je pašna. Telefon 041 619-907. 1866

BURSKO kozličke z rodovnikom, stare 6 mesecev, prodam. Teža nad 35 kg. Telefon 041 649-414. p

DVA bikca, simentalca, težka 170 kg, prodam. Telefon 031 621-055. 1872

KUPIM

TELIČKO 200 do 220 kg, mesni tip, kupim. Telefon 041 833-825. 1860

DEBELE in suhe krave in telice za izvoz, plačilo takoj, kupim. Telefon 041 653-286. p

ODKUP HRASTOVE HLODOVINE
041 420 111
AIDA d.o.o., Prekopa 3, Vransko

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

SENO v kockah, 200 kosov, prodam. Telefon 031 801-960. 1843

BELI jedilni krompir prodam. Lahko ga tudi dostavimo na vaš dom. Telefon 051 628-677. 1853

SILAŽNO koruzo, v Dramljah, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 831-764. 1868

SILAŽNO koruzo, 75 arov, lokacija Ostržno, prodam. Aleš, Telefon 031 432-811. 1869

KROMPIR za ozimnico, sorte Krka in Bistra, zelo okusen, prodam. Cena 0,40 EUR/kg. Za večje količine možna dostava. Telefon 040 745-968. 1871

OSTALO

PRODAM

SVETOVNO dobra bukova drva, na paleti, prodam za 105 EUR. Telefon 041 242-405. p

METRKA suha bukova drva prodam. Telefon 031 876-622. 1848

stähli personal TRAJNO DELO V ŠVICI - TAKOJ!

Za redno delo v bolnišnicah in elitnih klinikah za ostarele (kanton Zürich in okolica) iščemo kandidate z naslednjimi kvalifikacijami:

- dipl. medicinska sestra
- dipl. zdravstvenik

Pričakujemo: - zaključeno izobrazbo vsaj VI. stopnje zdravstvene smeri - slovensko državljanstvo - osnovno znanje nemškega jezika (ali pridobljen certifikat nivo B2)

Prednosti za vas: - takojšen delovni vizum - pomoč pri iskanju stalne nastanitve (soba dobite takoj) in urejanju administrativnih zadev - stabilna zaposlitev, zelo dobri delovni pogoji in okolje, dobro plačilo ter zavarovanje - smo vaš partner za vsakršna vprašanja tudi po začetku dela v Švici - vsi operativni in administrativni postopki na naši strani so naš strošek in so za vas seveda brezplačni

Za dodatna vprašanja ali prijave pišite ali pokličite:

info@stahlipersonal.ch * 0041 55 610 12 12

Govorimo tudi slovensko. Možen osebni termin v Sloveniji.

NAJBOLEŠI NASLOV ZA DELO V ŠVICI!

Stähli Personal / Iris Stähli - Dečko / dipl. vodja doma / Studij za menagement v zdravstvu
www.stahlipersonal.ch

DARILO ZA NAROČNIKE

Prednosti posod TO GO:

Moderno oblikovanje, izjemno kakovosten material brez BPA, 100 % zrakotesnost, srajčka iz kakovostnega neoprena, obdrži temperaturo do 3 ure, enostavno shranjevanje hrane, ergonomičen način zapiranja, hitro čiščenje (pomivanje v pomivalnem stroju), velikost prilagojena priporočilu nutricionistov ...

www.zdravo-kosilo.si

Prodajna mesta:

Celje - Danstudio Celje, Teharska cesta 4 in vse trgovine Tuš po Sloveniji.

70 LET novi tednik
www.novitednik.com tednik@nt-rc.si

Darilo pripada samo novim naročnikom, ki pred tem vsaj 6 mesecev niso bili naročeni na časopis Novi tednik in plačajo naročnino za pol leta oziroma leto dni. Darilo prevzamejo na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje.

Med vsemi naročniki bomo septembra, ob rojstnem dnevu Radia Celje, izžrebali še tri lepe nagrade, in sicer:

- dva vikend paketa s polpenzionom za 2 osebi v Hotelu Zdraviliški dvor v Rimskih termah in
- en vikend paket s polpenzionom za 1 osebo v Hotelu Zdraviliški dvor v Rimskih termah

Paket razvajanja v Rimskih termah vključuje:

- Namestitev v dvoposteljni sobi v Hotelu Zdraviliški dvor****
- Najem kolesa ali palic za nordijsko hojo (2-krat v času bivanja za dve uri)
- Darilni bon v vrednosti 10 EUR za koriščenje ene storitve v vrednosti nad 50 EUR na osebo v Wellness centru Amalija (popusti se med seboj ne seštevajo in ne veljajo za storitve v akciji)
- Neomejeno kopanje v termalnem bazenskem kompleksu
- 1-krat vstop v Deželo savn Varinja
- Neomejen vstop v fitness center in še in še

NAROČILNICA

Naročam Novi tednik za 6 mesecev in izberem posodo TO GO 1 oz. TO GO 2. Naročam Novi tednik za 12 mesecev in izberem posodo TO GO 3 oz. TO GO 4.

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

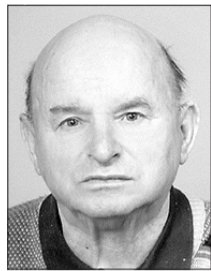
E-poštni naslov:

Datum rojstva:

Telefonska številka:

Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejemo vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje. Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, tasta in dedija

MARKA MAVRIČA

s Polul 73, Celje

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala vsem za izražena pisna in ustna sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Hvala osebju Doma starejših Šentjur za trud in lajšanje bolečin.

Iskrena hvala g. župniku Marjanu Gačniku za opravljen obred, pevskeму oktetu Grmada in govorniku g. Lenartu Hrovatiču za ganljive besede slovesa. Hvala tudi pogrebnima služba Ropotar in Veking.

Žalujoci vsi njegovi

1824

Vsaka pot se enkrat konča ...

ZAHVALA

Zapustila nas je

MARIJA PAVIČ

iz Škapinove ulice 4,
Nova vas
(1931 - 2015)

Vsem, ki ste ji rekli lepo besedo, vsem, ki ste ji kakor koli pomagali, in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, velika hvala.

Vsi njeni

1822

Ko zvonovi zadnjič zapojo in zadnjič pesem zadoni, takrat se zavemo, da te ni, v upanju, da si med angeli.

ZAHVALA

Za vedno se je od nas poslovil dragi oče, dedek, brat, stric in boter

MIHAEL PLAHUTA

iz Straške Gorce 34, Prevorje
(8. 9. 1933 - 23. 6. 2015)

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izražena ustna in pisna sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše, molitve in denarno pomoč. Hvala tudi zdravnikom in sestram v Zdravstvenem domu Šentjur, Splošni bolnišnici Celje, oddelku IPP in bolnišnici Topolšica za nudeno pomoč. Hvala g. župniku Marku Šramlu za lepo opravljen cerkveni obred, pevcem za odpete pesmi, govornikoma za izrečene misli, pogrebni službi Žalujka in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci: žena Marija ter sinova Miha in Jani z družinama

1821

Tiho in skromno ste živeli, za vsakega lepo besedo imeli.

V SPOMIN

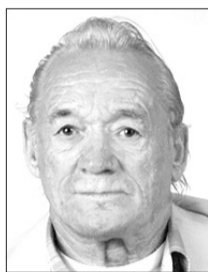
LJUDMILA ŠKORJA

iz Žigona
(28. 8. 1920 - 17. 8. 2010)

Mineva peto leto.
Hvala vsem, ki se je spominjate.

Družina Gunzek

188-L

Živeti v srcih žalujocih ne pomeni umreti.

ZAHVALA

V 79. letu nas je zapustil naš dragi mož, oče, dedi in tast

JANEZ OBREZ

iz Košnice pri Celju

Ob boleči in nepričakovani izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče.

Posebna zahvala gospodu župniku za lepo opravljen obred, pogrebni službi Veking za organizacijo pogreba, pevcem za odpete žalostinke, govornici za ganljive besede slovesa in trobentaču.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in ga boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoci: žena Lojzka, sinovi Ivek, Boris, Milan ter hči Mojca z družinami

1835

Srce je omagalo tvoj dih je zastal, a nate spomin bo večno ostal.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mamice, stare mame, prababice in sestre

MARTINE ŽUŽEK

iz Paroža nad Dobrno
(15. 1. 1929 - 4. 8. 2015)

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in vsem, ki ste nam v težkih trenutkih kakor koli pomagali, nas tolažili, darovali cvetje, sveče in za svete maše.

Hvala vsem, ki ste nam izrazili sožalje ter jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi sodelavcem Term Dobrna, Banke Celje, Mizarja Celje in Cvetličarne »MB« iz Levca.

Žalujoci vsi njeni

1852

CISTERNO za gnojevko, 2.700 l, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 583-511. 1735

STAREJŠE knjige - romane, prodam. Telefon 040 412-452. 1873

RAZTEZNO posodo, za centralno, prodam po polovični ceni. Prodaj tudi suha drva (jablana, hruška) nasekana in na kratko žagana. Žalec, Telefon (03) 5716-331. 1842

ČEBELE in smrekove deske debeline 20 mm in 35 mm, prodam. Telefon 041 920-416. 1844

INVALIDSKI skuter, akumulatorski, močnejši kot nov, v garanciji, 10 km/h, ugodno prodam. Dostava na dom. Telefon 041 517-900. p

Ženitna posredovalnica ZAUPANJE
ponudbe iz vse države, različnih starosti
031 836 378
www.zau.si

ODDAM

KOŠNJO - otavo, na lepem kraju v Mestniji, odedam. Telefon (03) 5824-611, 030 252-407. 1855

TRGATEV na brajdi, sorta jurka, oddam. Telefon (03) 5824-611, 030 252-407. 1855

SUHA bukova drva, v okolici Rogaške Slatine, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 040 625-705. 1836

RAZNO

TRI burske kozličke ter samičko staro 4 mesece, kosilnico Figaro z vozičkom, kosa 127 cm, prodam. Telefon 031 204-211. 1847

STARO železo, radiatorje, peči in ostalo brezplačno odpeljemo. Miladin Golijan, s. p., Kidričeva 3, Velenje, telefon 040 465-214. n

Poroke

Celje
Poročili so se: Tamara BREGAR iz Celja in Davor ROGAČ iz Cerknice, Urška DROFENIK iz Studenc in Jernej REPAS iz Dobriše vasi.
Velenje
Poročili so se: Melita JELLEN in Gregor GLUŠIČ, oba iz Velenja, Suzana ROŽIČ in Uroš ZABUKOVNIK, oba s Polzele.

Smrti

Celje
Umrli so: Alojzij ZUPAN iz Velenja, 82 let, Bernard ŠEŠKO iz Laškega, 83 let, Arnela VACIK iz Celja, 95 let, Marija PAVIČ iz Celja, 84 let, Cvetka PIRŠ iz Šentjurja, 76 let, Marija REIČ iz Celja, 88 let, Ana BRILEJ iz Celja, 74 let, Anton POLOVIČ iz Celja, 84 let, Ivanka ROJNIK iz Žalca, 79 let, Ivan ŠKORJANC iz Velenja, 85 let, Angela TKAVC iz Polzele, 88 let.

Laško
Umrli je: Vincenc KORBER iz Laškega, 76 let.

Šmarje pri Jelšah
Umrli so: Veronika AVŽNER iz Šentjurja, 95 let, Hermina ANTLEJ iz Bodrišne vasi, 80 let, Edvard BUT iz Rogaške Slatine, 59 let.

Velenje
Umrli so: Janez MALOVRH iz Velenja, 84 let, Marjan Ludvik BEŠKOVNIK iz Velenja, 70 let, Marija MAHNE iz Velenja, 78 let, Mari-

jan JURAK iz Nazarij, 81 let, Franc ŠOBA iz Velenja, 91 let, Franc VORŠNIK z Dobrne, 82 let, Anto ŠIMIČ iz Izole, 87 let.

Šentjur pri Celju
Umrli sta: Marija LENART iz Voduc, 79 let, Franc ŽALER iz Loke pri Žusmu, 91 let.

Žalec
Umrli je: Ivan GREGORŠANEK iz Zgornje Gorče, 63 let.

Nostalgija Radia Celje
VSAKO SREDO od 5. do 9. ure
pesmi petdesetih, šestdesetih, sedemdesetih in osemdesetih let

radiocelje

90.6
95.1
95.9
100.3
MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK, 13. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

PETEK, 14. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, **11.15 Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, **12.15 Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 14.10 Hit lista Radia Celje – s hiti prežeto popoldne, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Poglejte v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, **20.00 Clubbing z DJ Teom**, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

SOBOTA, 15. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia**

Celje, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

NEDELJA, 16. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, Maja Erkič, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **12.10 Pesem slovenske dežele**, **13.00 Čestitke in pozdravi**, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

PONEDELJEK, 17. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom, Maja Erkič, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrca**, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

TOREK, 18. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **9.15 Zdravo z naravo**, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

SREDA, 19. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po do-

mače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **10.00 Novice**, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **12.00 Novice**, **13.00 Kulturni mozaik**, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – kliki, **14.00 Regijske novice**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Vaš zakaj, naš zato, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Celje)

20 vročih Radia Celje

TUJA LESTVICA

1. FREEDOM - PHARRELL WILLIAMS (4)
2. ARE YOU WITH ME - LOST FREQUENCIES (5)
3. I DON'T LIKE IT, I LOVE IT - FLO RIDA FT. ROBIN THICKE (3)
4. SHINE - YEARS & YEARS (1)
5. WAITING FOR LOVE - AVICII (5)
6. BLACK MAGIC - LITTLE MIX (2)
7. SATURDAY NIGHT GAVE ME SUNDAY MORNING - BON JOVI (1)
8. FORGIVENESS - ENRIQUE IGLESIAS & NICKY JAM (3)
9. SHOW ME LOVE - SAM FELDT FEAT. KIMBERLY ANNE (2)
10. LIQUOR - CHRIS BROWN (4)

DOMAČA LESTVICA

1. PREDEN ZASPIM - VLADO KRESLIN (6)
2. TVOJ DAN - DOLIČ FEAT. 9KA & DAVID (4)
3. IŠČEM SONCE - INA SHAI (5)
4. ILUZIJA - ESKOBARS (2)
5. VSE BO DOBRO - ŠANK ROCK (3)
6. PEJT VN - DAVID FEAT. MURAT (1)
7. NEKAJ MED NAMA - EASY (4)
8. LIMONADA - BILBI (3)
9. LEPA SI - NINO (2)
10. NAJIN DAN - FLORA & PARIS (1)

PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:

COME AND GET IT - JOHN NEWMAN
GLITTERBALL - SIGMA FEAT. ELLA HENDERSON

PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:

V NEBO - ANZHE
VSEČ TKO K JE - NIPKE

Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

novi tednik

70
LET
za Vas

KINO

CINEPLEXX

Spored od 13. 8. do 19. 8.

Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.

Ant-Man – akcijski, pustolovski, 3D
četrtek, petek, sobota: 13.55
Lažna mesta – romantični, pustolovski
od četrta do srede: 18.50
četrtek, petek, sobota, nedelja: 13.40, 20.00, 21.00
Minioni – animirani
od četrta do srede: 18.00, 20.00, 21.00
Minioni (sinhronizirano) – animirani
četrtek, petek, sobota, nedelja: 13.30, 14.00, 15.30, 17.30, 19.25
ponedeljek, torek, sredo: 15.30, 17.30, 19.25
Minioni (sinhronizirano) 3D – animirani
četrtek, petek, sobota, nedelja: 14.30, 16.30, 18.30, 20.30
ponedeljek, torek, sredo: 16.30, 18.30, 20.30

Misija: Nemogoče – Odpadniška nacija – akcijski
četrtek, petek, sobota, nedelja: 15.00, 17.40, 18.40, 20.15, 21.15
petek, sobota: 22.15
ponedeljek, torek, sredo: 17.40, 18.40, 20.15, 21.15
Piksli – znanstvena fantastika, komedija, pustolovski
od četrta do srede: 16.20, 18.10
Razuzdanka – komedija
četrtek do srede: 16.10, 18.20, 20.45
petek, sobota: 22.00
Ted 2 – komedija
od četrtek do srede: 15.45, 20.20
petek, sobota: 22.35
Vohunka – komedija
od četrta do srede: 16.00
Vroči Mike XXL – komedija, drama
od četrta do srede: 15.50, 21.10
Vrvež v moji glavi – animirani
četrtek, petek, sobota, nedelja: 13.50

metropol
ČETRTEK
20.00 Amy – dokumentarni
PETEK
19.00 Amy – dokumentarni
21.30 Amy – dokumentarni
SOBOTA
19.00 Amy – dokumentarni
NEDELJA
20.00 Amy – dokumentarni
SREDA
19.00 Deček in svet – animirana družinska komedija

KINO VELENJE

PETEK
19.00 Amy – glasbena biografija
19.15 Zakaj (ni)sem pohrustal svojega očeta – animirana pustolovščina, sinh
21.00 Vatikanski trakovi – grozljivka, triler
21.30 Misija: Nemogoče – Odpadniška nacija – akcijski
SOBOTA
19.00 Piksli – ZF akcijska komedija
19.15 Zakaj (ni)sem pohrustal svojega očeta – animirana pustolovščina, sinh
21.00 Vatikanski trakovi – grozljivka, triler
21.15 Amy – glasbena biografija
NEDELJA
16.00 Čebelica Maja – animirana avantura, 3D, sinh
18.00 Piksli – ZF, akcijska komedija
19.00 Vatikanski trakovi – grozljivka, triler
20.15 Amy – glasbena biografija

ZVEZDE POD ZVEZDAMI

(brezplačne filmske projekcije)

PONEDELJEK
21.00 Jimmyjev dom – drama

OSREDNJA
Knjižnica Celje

SEZNAM DOGODKOV
MED 13. IN 20. AVGUSTOM

SREDA, 19. avgust, ob 10. uri
KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU
Počitniška ustvarjalna delavnica
Mentorica je Nada Mlinarevič

ČETRTEK, 20. avgust, ob 20. uri
LAPIDARIJ
Koncert kvinteta Gamma
Hiša kulture Celje

NE SPREGLEJTE
Razstava Pivo in cvetje 50 let
V sodelovanju z Muzejem Laško
Na ogled v 2. nadstropju do 31. avgusta

NE SPREGLEJTE
Delovni čas julija in avgusta
Ponedeljek-petek: 8.00 do 19.00
Sobota: 8.00 do 13.00

PIREDITVE

ČETRTEK, 13. 8.

8.00 do 12.30 Pod kostanji 4, Nova vas Celje

Viva creativa
glasbeno-literarno-gibalno-likovna delavnica

16.00 Dom starejših Šentjur

Nastop skupine Lipa iz Šmartnega ob Dreti

17.00 Pokrajinski muzej Celje

Kulturnozgodovinska zbirka
javno vodstvo

18.00 Grad Podsreda

Glasbeno poletje na gradu Podsreda
koncert Komorne skupine saksofonov

21.00 Atrij Savinove hiše Žalec

Poletje v Žalcu: kino pod zvezdami
Mumin na Azurni obali, animirana družinska komedija

PETEK, 14. 8.

18.00 Grad Podsreda

Glasbeno poletje na gradu Podsreda
koncert Ladiesaxophone quartet

20.00 Slomškova soba župnišča Celje

Pot od osebe do človeka
učenje o znanju z duhovnim učiteljem Dragutinom Barušičem

20.00 Atrij Savinove hiše Žalec

Poletje v Žalcu: Spet v Žalcu
glasbeni večer, Jaša Koceli in Matic Kriker

20.30 Velenjski grad

Ženske – glasbeni projekt Roberta Jukiča
tri odlične vokalistke v novem glasbenem projektu

21.00 eMce plac Velenje

Klubski večer

SOBOTA, 15. 8.

10.30 Travnik pri Domu kulture Velenje

Snežinka in Rožica
sobotne lutkarije; igrano-lutkovna predstava
Lutkovno gledališče Velenje

18.00 Jama mlinskih kamnov in kozmogramov pod Rifnikom

Glasbeni večer ob zvokih citer

18.00 Grad Podsreda

Glasbeno poletje na gradu Podsreda
koncert udeležencev mojstrskega tečaja za saksofon

18.00 eMce plac Velenje

Podzemlje tehna: 15Y

20.00 Šlandrov trg Žalec

Poletje v Žalcu: skupina Earth Shock
koncert

NEDELJA, 16. 8.

11.00 Pokrajinski muzej Celje

Celeia – mesto pod mestom
javno vodstvo po razstavi

19.00 Graška Gora, športno igrišče

Graška Gora poje in igra
festival narodnozabavne glasbe

19.30 Vrt Ipavčeve hiše, Zgornji trg Šentjur

Tadej Toš: Stand up for sLOVEnia
večer stand up komedije

20.45 Na trgu vasi Lipa Term Olimia

Mladi narodnozabavni ansambli
koncert

PONEDELJEK, 17. 8.

16.00 Dom starejših Šentjur

Veselo popoldne z Davorjem Pušnikom in Jožetom Bohorčem

17.00 Dom sv. Jožefa Celje

Pogovori o življenju in smrti
vodita: Metka Klevišar in Julka Žagar

TOREK, 18. 8.

10.00 in 16.00 Travnik pri Domu kulture Velenje

Poletje na travniku – torkove igrarije

19.00 Vila Bianca Velenje

Citrarski festival Prešmentane citre
Izidor Tojnko, najboljši citrar svoje generacije

21.00 Na trgu vasi Lipa Term Olimia

Abba show

SREDA, 19. 8.

19.00 Vila Bianca Velenje

Citrarski festival Prešmentane citre
Johannes Schubert (Nemčija); izjemen mlad nemški citrar

21.00 Na trgu vasi Lipa Term Olimia

Koncert citrarskega orkestra

Nostalgija petdesetih let v Muzeju
novejše zgodovine Celje

mnzc
muzej novejše zgodovine | celje

Vabimo vas na ogled
fotografske razstave

Boštjana Tacola
»Pin-up«

Na ogled je razstavljenih 31
fotografij pin-up deklet.

Razstava bo na ogled
do konca septembra.

Več info na
s: www.muzej-nz-ce.si, e: info@mnzc.si

skozi čas, članov KUD Svoboda
Celje, do preklica

Osrednja knjižnica Celje: foto-
ografska razstava Celje 2015, do
28. 8.; razstava Pivo in cvetje 50
let, do 31. 8.

**Galerija Plevnik-Kron-
kowska Celje:** razstava Šutka,
Jaka Glasar, Celje Fokus- festival
avtorske fotografije, do 15. 8.

Galerija AQ Celje: razstava
Nika Jarha, Vsem nam je vroč,
do 4. 9.

Galerija Volk Celje: razstava
likovnih del, ustvarjenih na XVII.
poletnem slikarskem extemporu
Celjske poletne vedute, do 30. 9.

Galerija erotike Račka: raz-
stava erotične zbirke Grda račka,
do 31. 8.

Mestna plaža: razstava Sa-
vinjske kopele, Celjsko mestno
kopališče na Savinji ob koncu
19. in začetku 20. stoletja, do
30. 9.; razstava zloženke Kipi v
Celju, do preklica

Knjižnica Laško: razstava fo-
tografij Borisa Vrabca, do 15. 9.

Celjska Kulturnica: razstava
Mravljica – Tihožitje 2015, do
31. 8.

**Grad Podsreda galerijski
prostori:** razstava steklenih
mojstrov in Razkošje v steklu –
Design studio Gry, do 31. 12.

Poletje v Žalcu

14. 8. Spet v Žalcu, glasbeni večer (Jaša Koceli,
20.00 Matic Kriker), atrij Savinove hiše

15. 8. Koncert skupine Earth Shock,
20.00 Šlandrov trg

20. 8. Kino pod zvezdami: Drevo, slovenski film
20.00 atrij Savinove hiše

21. 8. Večer country glasbe (Pony Express -
20.00 The Ride), Šlandrov trg

22. 8. Koncert skupine Jackson,
20.00 Šlandrov trg

Sobota, 9.00, TIC Žalec
brezplačni vodeni ogledi Žalca

Sobota, nedelja, 17.00-20.00, Dvorec Novo Celje
Razstava Prostor za asociacije (B. Čobal, M. Kavčič, L. Pandur)

BREZ VSTOPNINI!
V primeru dežja priredite na trgu odpadejo

Žalec Več na www.zkst-zalec.si in v TIC-u Žalec

ZKŠT Žalec, Aškerčeva 9a

Poletje v Celju

ČETRTEK, 13. 8.

19.00 Mestna plaža
Glasbeni večer

20.30 Mestna plaža
**Znanost in umetnost –
sinteza razuma in lepote
kultura in mir slikarja,
popotnika in teozofa
Nikolaja Roericha**

PETEK, 14. 8.

18.00 Mestna plaža
**Čarovniška doživetja
»S čisto ta pravimi
čarovniki«
čarodej Grega**

20.00 Hotel Evropa
**M. I. J. A. V.
koncert**

20.30 Trg pred Mestnim kinom
Metropol
**Skupina Billysi
koncert**

20.30 Pokrajinski muzej Celje
**Festival Seviq Brežice
Edin Karamazov (Hr):
Johann Sebastian Bach,
izvirna glasba za violino
in čelo v priredbah za
lutnjo**

SOBOTA, 15. 8.

10.00 Hotel Evropa
Evropa raja z najmlajšimi

20.00 Hotel Evropa
**Demetra Malalan
koncert**

NEDELJA, 16. 8.

11.00 Mestna plaža
**Lutke vabijo na plažo:
Ostržek
gostuje: Lutkovno
gledališče Smejček**

20.00 Mestni kino Metropol
**Mistaken identity
predstavitve glasbeno-
eksperimentalnega videa
Gašperja Piana**

PONEDELJEK, 17. 8.

18.00 Mestna plaža
Ustvarjamo in se igramo

TOREK, 18. 8.

11.00 Mestna plaža
**Predstavitve projekta
Premišljevanje mesta**

18.00 Mestna plaža
**Ustvarjalne delavnice in
družabna igra za otroke
in mlade
s predstavitevjo časopisa
Pum efekt, letnega glasila
mladih iz PUM Celje**

20.00 Krčma TamKoUčiri
**Filozofski seminar:
Nezavedno gre v kino**

21.00 Stari grad Celje
**Od jamskega človeka do
selfie butla
ekskluzivna predpremiere
monokomedije Siti teatra**

SREDA, 19. 8.

18.00 Mestna plaža
Ustvarjamo in se igramo

20.30 Trg pred Mestnim kinom
Metropol
**EMŠO Blues Band
koncert skupine**

Društva vabijo

ČETRTEK, 13. 8.

21.00 Na trgu vasi Lipa Term
Olimia
**Nastop čarodeja Andreja
in astronomski večer**

PETEK, 14. 8.

19.00 Na trgu vasi Lipa Term
Olimia
**Poletje v Podčetrtku –
Olimia fest
tržnica domačih dobrot,
zabaven in animacijski
program za otroke in
odrasle, srečelov, zabavni
večer z Show mix bandom**

SOBOTA, 15. 8.

8.00 Ploščad Centra Nova in
Cankarjeva ulica Velenje
Mestna tržnica Velenje

8.00 do 12.00 Žalec
Podžalska tržnica

10.00 Branibor club Celje
**Brezplačne otroške
ustvarjalne delavnice**

10.00 Brkati som Šmartinsko
jezero
**Somova tržnica domačih
dobrot**

10.00 Celjski mladinski center
Vinilna tržnica

10.00 Brkati som Šmartinsko
jezero

**Igra svetlobe: Camera
obscura**

10.00 do 12.00 Atelje Moč
svetlobe, Celje

**Michel-angelovi otroci
brezplačno ustvarjalno
varstvo**

19.00 Na trgu vasi Lipa Term
Olimia

**Poletje v Podčetrtku –
Olimia fest
tržnica domačih izdelkov,
zabaven in animacijski
program za otroke
in odrasle, srečelov,
narodnozabavni program
z ansambлом Donačka**

PONEDELJEK, 17. 8.

10.00 do 14.00 Ustvarjalni
pristan, Celje

**Počitniški ustvarjalni
dopoldnevi
od ponedeljka do petka**

TOREK, 18. 8.

10.00 Knjižnica Rogatec
**Turbo
ogled sinhronizirane
risanke**

16.00 in 17.00 Pod kostanji 4,
Nova vas Celje

**Poletni tečaj akordov na
ukuleji in kitari
od torika do četrta**

18.00 Mestni park Celje
Brezplačna vadba joge

SREDA, 19. 8.

10.00 Knjižnica pri Mišku
Knjižku

**Počitniške ustvarjalne
delavnice z Nado
Mlinarevič**

10.00 Knjižnica Rogaška Slatina
**Turbo
ogled sinhronizirane
risanke**

Razstave

**Stara grofija Pokrajinskega
muzeja Celje:** razstava Kri bo te-
kla za svobodo zlato, 500-letnica
slovenskega kmečkega upora; do
preklica

Likovni salon Celje: razstava
del Bojana Mrdenovića, do 16. 8.
Stari grad Celje: razstava slik
Utrinki življenja v Celju danes in

Muzej Laško: Laško – potova-
nje skozi čas; Geologija okolice
Laškega; Pivovarstvo in zdravi-
liški turizem

Dvorec Strmol: Kuharica (Po-
krajinski muzej Celje); Hetiške
tkanine in vezenine (Pokrajinski
muzej M. Sobota); Mednarodna
zbirka likovne umetnosti

**Muzej novejše zgodovine
Celje:** Živeti v Celju, Zobozdra-
vstvena zbirka

**Otroški muzej Hermanov
brlog:** Brlog igrač

**Fotografski atelje Josipa Pe-
likana:** stalna postavitev

70 LET **novi tednik**

radio celje 60 LET

**zvočne slike
kulture**

Kalejdoskop

VSAK ČETRTEK OB 14.10 IN 19.15 **radio celje**

www.radiocelje.com 95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

Koncert festivala Seviq Brežice
www.seviq-brezice.si

**SEVIQ
BREŽICE**

Edin Karamazov

Johann Sebastian Bach
Izvirna glasba za violino in čelo v priredbi za lutnjo

Celje, Stara grofija
petek, 14.8.2015, ob 20:30

Festivalski predtakt: pogovor z umetniki uro pred koncertom.
Vstopnice in info: Ars Ramovš E: info@k-ramovs.si, W: www.seviq-brezice.si in
prodajna mesta v sistemu Eventim SI ter www.eventim.si

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založni-
ško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktorica: Anica Šrot Aužner

Naročnine: Vera Gmajner. Telefon: (03) 4225 171.
Sprejem naročnin po e-pošti: vera.gmajner@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna
naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega raču-
na: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in
fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5,
direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med pro-
izvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano
vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn
Oblikovanje: Minja Bajagič
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: Sherpa, GrupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
Namestnica odg. ur.: Tina Strmčnik
E-mail: radio@nt-rc.si
E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko,
Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Ivana
Stamejčič, Simona Šolninič, Dean Šuster
Tajnica uredništva: Tea Podpečan
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedni-
ku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez,
Vojko Grabar, Vesna Lejič Mlakar,
Kristina Suhel

Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

V drugo še slajše

Da se bosta poročila, nikoli ni bilo vprašanje, čeprav sta si na prvi pogled zelo različna. Ona je spontana družboslovka, ki ima rada besede, zgodbe in domišljijo. On je sistematičen, organiziran, trdno prizemljen strojnik, ki se nikoli ne razburi in ima odgovor na vsako vprašanje in rešitev za vsako težavo. Ko sta si prišla naproti, sta se izkazala kot naravnost ustvarjena drug za drugega. Ona gradi gradove v oblakih, on nariše načrt, kako jih bosta zgradila. Skupaj jim dasta barve in vdihneta življenje. Tako ni čudno, da sta si dan najlepših sanj umislila kar dvakrat.

Iskrice med Saško, pridno mravljico naše medijske hiše, in njenim izbrancem Vančem so bile tako močne, da so presekle urok vraževerja. Spoznala sta se namreč nekega 13. marca pred skoraj pol življenja na igrišču na Kalobju. Še danes nista dorekla, ali je bil petek ali sobota, ampak odtlej jima trinajstice na pot prinašajo same lepe stvari. Na prve zmenke, ki to uradno niso bili, sta hodila v hribe. »In tako naju je na poti na Raduho nek gospod zaslišal, kaj sva si – oba sva zardela do ušes in ostala brez odgovora. Na vrhu sva si prvič izmenjala poljub,« se spominja Saška. Njun dom je poln toplote, še ena njegova odlika pa je razgled za

milijon dolarjev. A preden sta svoje gradove iz oblakov postavila na trde temelje, sta pojedla precej zarečenega kruha. Vanč je na primer po neki adrealinski izkušnji na strmi kalobški cesti sklenil, da se po njej za živo glavo ne bo več vozil, medtem ko je Saška nekoč ugotavljala, da je Vanček neizmerno čudno ime. On se je za tisto cesto priselil, ona si je omislila svojega Vanča.

Po nekaj letih še enkrat rekla »da«

Že ko se je napovedal prvi sinek, sta želela biti družina z istim priimkom. Poroka je bila majhna in v družinskem krogu, a vendarle imata na tisto zaobljubo še danes lepe spomine. Da ne bi delala razlik v družini, sta datum cerkvene poroke določila tako, da sta lahko nanjo povabila vse tri svoje fante. To je bila zadnja julijska sobota. »Bilo je nepozabno, kar sva si tako dolgo želela in načrtovala. Z vsemi sorodniki in prijatelji, z Matevžem, ki je ministriral, z Vorancem, ki je prevzel skrb za prstane, z Jakobom, ki ga je bilo povsod polno. Ob strani sta nama stala brata, za nepozabno glasbeno doživetje ob obredu je poskrbela prijateljica sopranistka Nataša Zupan skupaj z zborom, v katerem pojem tudi sama. Kar naprej mi je šlo na jok,« se polna vtisov spominja nevesta.

Čudež pregnal oblake

Slavje je bilo doma, kjer so blagoslovili tudi dom in Marijino kapelico ob njem. Mladoporočencema je pri pripravah pomagalo veliko ljudi, Tomaž Drobne in Roman Hriberšek pa sta zanju naredila droben čudež. »V nekaj dneh sta ogromen šotor ob hiši spremenila v najlepšo plesno dvorano, kjer sva zaplesala svoj prvi ples kot mož in žena. Vse je bilo tako lepo, da se že zdaj spogledujeva, kdaj bi si takšen podvig lahko spet privoščila. Za zlato poroko, če bog da, zagotovo. Morda pa že prej, najin šestletnik naju je namreč že zdaj povabil na svojo poroko,« sta povedala.

Kljub temu da je po vročinskem valu sledil precej moker konec tedna, je zbrani družbi v vseh strateško pomembnih trenutkih sijalo sonce. Ko se je večer prevesil v polnoč, sta gostitelja poskrbela še za eno presenečenje. Namesto da bi nevesta metala šopek, sta skupaj z možem s cveticami obdarila obe tašči. Cvetje sta poklonila tudi paru z najdaljšim stažem, saj po tem, da bosta skupaj srečno živela do konca svojih dni, hrepenita tudi gospod in gospa Ocvirk.

TINA STRMČNIK
Foto: osebni arhiv

FOTO TEDNA

Samo da je glava v senci.

Foto: SHERPA

Andrej Zupan, umetnik in pedagog

stran 29

NOVI TEDNIK Zgodbes Celjskega

Št. 32 13. 8. 2015

Triatlon za vsakogar

stran 32

PORTRET

V muzejski zbirki Aleksandra Videčnika v Mozirju so med drugim predstavljena številna priznanja, ki jih je prejel za svoje delo. Obiskovalcem jo predstavlja Matija Blagojevič iz osrednje knjižnice, ki je upravljavka.

Dolgčasa ne pozna

Aleksander Videčnik, ki je v 95. letu, piše knjige in članke ter ima redna predavanja – Častni občan štirih občin

»Dolgčas? Tega ne poznam. Časa mi celo primanjkuje,« pravi Aleksander Videčnik iz Mozirja, ki je raziskovalec, narodopisec, ljubiteljski zgodovinar, zbiratelj in publicist. Piše knjige, pripravlja redna domoznanska predavanja, vsak teden ima v lokalnem časopisu svojo domoznansko stran. Kljub temu, da bo decembra star 95 let, je izjemno čilega duha. Še vedno vozi avtomobil, čeprav le po najbližji okolici.

Njegovo dolgoletno delovanje so opazili tudi širše. Za ohranjanje kulturne dediščine Zgornje Savinjske doline in drugo ustvarjalno delo je že pred približno desetletjem in pol prejel državno odlikovanje častni znak svobode. V Zgornji Savinjski dolini je častni občan kar štirih občin, to je Mozirja, Nazarij, Gornjega Grada in Ljubnega. Poleg tega je častni član slovenskega društva arhivarjev, slovenskega heraldičnega društva, mozirskega gasilskega društva, Turističnega društva Rečica ob Savinji ... Aleksander Videčnik je tudi avtor in soavtor več kot tridesetih knjig.

Knjige in predavanja

»Danes opisujem preteklost kulturnega delovanja v Mozirju,« je povedal pred nekaj dnevi, ko je bila v Zgornji Savinjski dolini peklenska vročina. »Tik pred prvo svetovno vojno je bil dograjen prosvetni dom. Samo klopi so imeli in so že igrali zahtevna odrska dela,« je omenil

Med knjigami svoje bogate domače knjižnice

o času, ki slovenski kulturi ni bil najbolj naklonjen. Letos je izšla njegova knjiga o nekdanjem mozirskem kronistu Žigi Laykaufu.

V stavbi nekdanje kaplanije, kjer je tudi muzejska zbirka Aleksandra Videčnika, so bila čez zimo vsak mesec dobro obiskana Videčnikova predavanja na temo mozirske preteklosti. Predaval je o različnih zanimivih domačih temah, od teme o nekdanjih mozirskih sodnikih. Za prihodnji mesec že pripravlja predavanje na temo dolge zgodovine mozirskega gasilstva, saj je mozirski sodnik že pred stoletji odredil ustanovitev skupine tako imenovanih požarnikov. V sosednjih Nazarjah predava v prostorih muzeja o nazarskih zgodovinskih temah.

Iz nekdanjega Celja

Korenine Aleksandra Videčnika se še vedno čutijo tudi v njegovem celjskem naglasu. Njegova starša, Pohorca, sta se leta 1920 preselila v Celje iz Gornjega Grada, kjer je bil njegov oče sodni sluga. Stanovali so v središču Celja, ki se je takrat končalo za stavbo gimnazije na Otoku. »Ko sem iz kiklcev zlezal – treba je povedati, da smo fantki takrat nosili kiklce – sem zelo rad opazoval delo v sodarski delavnici,« se spominja delavnice iz pritličja s konca Gosposke ulice, iz hiše, kjer so Videčnikovi stanovali. Še danes ve, kako se naredi sod. Nato je oče kot sodni sluga dobil službeno stanovanje v stavbi magistrata, kjer je danes muzej novejše zgo-

dovine. Tam sta bila sedeža občine in policije, tudi gasilci niso manjkali. »Do leta 1936 je bilo gasilsko poveljevanje v nemškem jeziku,« se spominja Videčnik in pripominja, da so gasilci tudi v svojem dnevnem prostoru večinoma govorili nemško.

Iz predvojnega Celja se spominja delavskega Gaberja, kjer je bila med drugim Westnova tovarna emajlirane posode. Starejši Westen, tovarnar, je znal delati z ljudmi in je bil spoštovan, mlajšega Westna se spominja kot pokvarjenega. »Mlajšega ni nihče maral, povsod je iskal kakšen spopad, tako na nacionalni kot drugi osnovi,« se spominja Videčnik. Tako je mlajši Westen ob neki priložnosti v celjski nemški gostilni pijan napadel uglednega Slovenca Kraupnerja, predsednika lovske družine: »Raus, du Windischer!« (»Ven, ti vindišar!«). Kraupner ga je tožil. »Na sodišču se je nato Westen izgovarjal. Rekel je: »Tale pa po vin diši!« V mestu so ostali odnosi med Slovenci in Nemci napeti tudi v obdobju po prvi svetovni vojni, čeprav seveda vsi Nemci niso bili slabi. Gospodarsko moč v mestu so imeli Nemci.

Črkostavec v Mohorjevi

V predvojnem Celju je Aleksander Videčnik uspel dobiti zaposlitev črkostavca v Mohorjevi tiskarni, kar je bilo za tiste čase kot zadetek na loteriji. V tiskarni je srečeval slovenske pisatelje, ki so danes med klasiki sloven-

Od tablice do računalnika

Aleksander Videčnik je v osnovni šoli uporabljal namesto zvezkov še tablico – vsak učenec je imel svojo – na katero so pisali s kamenčkom. Danes ima za svoje raziskovalno delo računalnik, ki ga uporablja že vrsto let. Na njem trenutno nastaja knjiga o zanimivem poglavju zgornjesavinjske zgodovine, o koloniji Primorcev v Nazarjah, ki so prišli kot begunci v času fašističnega preganjanja v Italiji. »Z njo imam še približno deset dni dela,« načrtuje.

Aleksander Videčnik ustvarja že dolga leta na računalniku.

ske književnosti, na primer Franca Ksaverja Meška.

»Nekoč sem se javno razburil, ko je nek celjski mogočec govoril o klerikalni Mohorjevi, kar sploh ni res!« je povedal Videčnik in omenil knjižne naslove, ki govorice o klerikalizmu zanikajo. Na primer program krščanskih socialistov in Sovretovo delo o starih Grkih. »Poglejte, poleg tega je Mohorjeva med drugim izdala prve knjige o domačem zdravilstvu,« je dodal Videčnik, ki je bil v njeni tiskarni vse do začetka vojne. Takrat so nacisti slovenske knjige iz ogromnih Mohorjevih skladišč zmetali na dvorišče in jih prepeljali v predelavo v radeško papirnico.

Med vojno je moral v Linz, saj je znal staviti gotico. V Hitlerjevem času je bila namreč latinica nezaželena. Iz Linza so ga nato napotili na Dunaj za prevajalca. Tam se je poročil z Avstrijko, in sicer na veliko vinogradniško posestvo pri Dunaju, kjer se je izobraževal še po tej plati. Po vrnitvi domov je tako dobil v povojnem Celju službo v združni zvezi kot referent za vinogradništvo. Največ je delal na Kozjanskem, v Olimju in Virštanju, kjer je na vinogradniški postaji svetoval. Še danes ima v predalpskem Mozirju ob hiši posajeno trto. Kozjanskega se nasploh zelo rad spominja. V Šmarju pri Jelšah je bil nekaj časa celo podžupan, podpredsednik občine.

Po končani višji upravni šoli je delal v celjskih bančnih ustanovah, med drugim je bil na čelu Celjske mestne hranilnice. Deloval je tudi na področju mladinskega varčevanja, šolskih hranilnic.

Po infarktu

V času okoli svojega abrahama je doživel infarkt. »Potem mi je kardiolog dejal, da če želim preživeti, naj odidem iz Celja,« se spominja svojega obdobja na celjskem Jožefovem hribu, kjer je bilo vsako noč mogoče vonjati izpuste iz cinkarne. »Tako sem se preselil v Mozirje, kjer sem imel veliko prijateljev iz planinstva.« Raziskovalno delo je začel že v Celju, ko je napisal knjigi Celjska mestna hranilnica in Denarništvo v Celju.

V Zgornji Savinjski dolini ga je naprej pritegnilo raziskovanje kmečkega združništva, zanimalo ga je, kako so nastale in delovale zadrage. Med drugim je raziskoval tudi oblačilno kulturo in ljudsko zdravilstvo. Ugotovil je, da so se ženitovanjski običaji po dolini zelo razlikovali. V Mozirju so na primer pripravljali tako imenovani »jesih«, pogostitev teden dni po »ohceti«, ki je bil namenjen osebu, ki je med svatbo moralo delati. »Lahko rečem, da sem obiskal domala vsako zgornjesavinjsko hišo. Nikoli nisem imel občutka, da sem prišel nezaželen, čeprav sem bil nenapovedan,« se spominja.

BRANE JERANKO
Foto: BJ

Celje brez evropskega denarja ne zmore

»Pričakujem konkretne nasvete strokovnjakov, kako zmanjšati okoljsko obremenjenost mesta,« pravi celjski župan Bojan Šrot

Okoljska problematika je stalnica življenja v Celju, le da se je ljudje zadnja leta bolj zavedajo in je zato bolj v ospredju. A kot je industrija dolga leta obremenjevala okolje, bo tudi odpravljanje bremen preteklosti trajalo dolgo časa. Pri tem župan Bojan Šrot opozarja, da Celje samo brez pomoči Evrope in njenega nepovratnega denarja ter države te sanacije ne bo zmoglo. Ob tem zelo ostro zavrača očitke, da si je lokalna skupnost pred onesnaženostjo okolja predolgo zatiskala oči in nekatere podatke celo skrivala pred občani.

»Čisto okolje predstavljajo voda, zemlja in zrak. V dveh desetletjih je mesto naredilo izjemen korak v varovanju okolja. Še pred 15. leti je bila Voglajna praktično mrtva reka, Savinja in ostali vodotoki so bili v bistveno slabših kakovostnih razredih in pozimi je bilo konec 80. let preteklega stoletja nemogoče zračiti stanovanja ... Prepričan sem, da smo naredili zagotovo največ v državi,« pravi župan Bojan Šrot. »Imamo izjemno kakovostno pitno vodo, lani smo bili v vrhu Slovenije glede na število biološko in kemično ustreznih vzorcev.«

... in zemlja?

V Celju je še živa industrija, ki je prispevala k onesnaženju zemlje s težkimi kovinami. Ima znane lastnike, v glavnem je v državni ali paradržavni lasti in tu se država zagotovo ne bo mogla izogniti odgovornosti v smislu finančnega kritja stroškov sanacije tistega, kar je mogoče sanirati. Verjetno vsega niti ni mogoče oziroma bo svoje opravil tudi čas. Sam že leta govorim, da bi bilo dobro pogledati in primerjati dobre prakse drugod po Evropi, saj topilnica cinka v Celju ni bila edina.

Tudi glede zraka se Celje ne more pohvaliti. Prekomerno je obremenjen z delci PM 10. Bi, vsaj kar se prometnega onesnaževanja tiče, zalegli ureditev javnega prometa in gradnja Y-priključka 3. razvojne osi?

Ta Y bi zagotovo veliko prispeval, ureditev javnega prometa verjetno manj. Celje ima to smolo, da je avtocesta blizu mesta, obe magistrali sekata središče mesta. Promet v strukturi onesnaženosti predstavlja tretjino, preostali tretjini pa še industrija in gospodinjstva. Verjetno bi kratkoročno še največ lahko prispevala gospodinjstva, zlasti z omejevanjem kurjenja fosilnih goriv. Pri tem naj opozorim na paradoks, da se mi ukvarjamo s težavo presejanja PM 10 delcev v zraku, medtem ko država na drugi strani spodbuja uporabo lesne biomase, ki, če je nekakovostna, zadnja leta najbolj skokovito povečuje delež onesnaženosti zraka.

Občina zato vztraja pri plinifikaciji, spodbujate jo s subvencijami ...

Mislím, da smo ubrali edino pametno in logično pot in ob širitvi sistema daljinskega ogrevanja spodbujamo uporabo zemeljskega plina kot energenta. Subvencije so namenjene občanom, ki želijo na novo preiti na uporabo zemeljskega plina, in tistim, ki zamenjujejo stare in dotrajane plinske kotle.

Vedno znova poudarjate, da je sanacijo okoljskih bremen preteklosti nemogoče nartiti na občinska pleča. Kolikšna je vloga občine pri zagotavljanju zdravega življenja občanom?

»Občina nikoli ni skrivala podatkov o tem, kakšno je realno stanje. To postavlja na laž posameznike, ki skušajo ustvariti vtis, kot da občina nekaj skriva.«

Vloga občine je ključna. Za zdravo, kakovostno življenje je pomembno zagotavljanje kakovostne pitne vode, čim boljšega zraka in družbene infrastrukture. Celje je prvo v državi celovito uredilo ravnanje z odpadki in še vedno je edino, ki ima to področje urejeno povsem skladno z evropskimi direktivami. Vloga občine je pomembna še pri obveščanju in osveščanju ljudi glede potencialnih nevarnosti.

Prve raziskave onesnaženosti zemlje so bile narejene v začetku 90. let. Nova poročila in priporočila za vrtičkarje zdaj objavljate na občinski spletni strani. Je to dovolj?

Mislím, da so ljudje dobro obveščeni. Pomembno se mi zdi, da občina nikoli ni skrivala podatkov o tem, kakšno je realno stanje. Znani so že 25 let in resnično ničesar ne skrivamo. Pogrešam konstruktivne predloge, kako zmanjšati potencialno nevarnost za zdravje ljudi, kako izboljšati stanje v okolju. Pričakujem, da strokovnjaki ne bodo govorili le o tem, kakšno je stanje, temveč da bodo podali konkretne predloge, kakšni inženirski ali drugi ukrepi so sploh možni. Takšnih predlogov ne slišim, tudi od tistih ne, ki se razglašajo za velike strokovnjake ali ki se samooklicujejo za okoljevarstvenike. Ne verjamem, da je z onesnaženostjo zemlje kaj drugače kot pri nas še v Mežiški dolini, verjetno tudi v Zgornjesavski dolini ne, naj spomnim na pepel iz ljubljanske toplarne ... Včasih okoljska zavest ni bila na takšni ravni, kot je danes, in še do konca 80. let se nam je zdelo normalno, da industrijske odplake spuščajo v vodotoke, da tovarne delujejo brez filtrirnih naprav ... Podobno je bilo tudi drugod po Evropi, le z nekajletno časovno razliko.

Občina se je lotila urejanja mestnih vrtičkov, kjer je zemlja analizirana. Kaj pa ostali vrtovi, je zelenjava z njih zdrava?

Ljudje so dokaj dobro obveščeni o stanju v okolju. Nekaterih, zlasti starejših, pa ne bomo nikoli prepričali, da ne bi imeli vrtička tam, kjer ga naj ne bi bilo, a ga imajo že »sto let«. Nenazadnje smo vsi malo »ljudje navad«, kajne? Če smo nekaj počeli vrsto let, potem to počnemo tudi danes.

Občina ima v razvojni strategiji opredeljeno kmetijstvo. Kako je to združljivo

»Vsakdo je lahko okoljevarstvenik tako, da potencira, celo prireja podatke in senzacionalistično straši ljudi. To se mi ne zdi sprejemljivo.«

s stanjem okolja? Morda v slogu, »da smo vsi malo ljudje navad«?

Nikakor ne. Celje je sicer mestna občina, a ima na obrobju močno razvito kmetijstvo. V strategijo razvoja smo zapisali tisto, kar je del strategije razvoja Savinjske regije in bi moralo biti tudi države; povečanje prehranske in energetske samozadostnosti. Glede na površine in podnebne razmere je oboje mogoče in mislim, da bi bilo tudi nujno. V regiji bomo skušali izpeljati projekt, ki bi prinesel večjo prehransko samozadostnost in hkrati številna nova delovna mesta.

Je bila analizirana zemlja na predelih za bolj intenzivno kmetovanje?

V tej fazi še ne. Sicer mislim, da na nobenem območju, kjer je zemlja prekomerno onesnažena, tudi zdaj ne pridelujemo hrane in je tudi ne bi smeli. Ponekod sicer svetovalna služba kmetom svetuje, naj gojijo kulture, ki so manj dovzetne za sprejem težkih kovin. A ko govorim o prehranski samozadostnosti in delovno bolj intenzivnih kmetijskih panogah, mislim na pridelavo vrtnin in zelenjave v rastlinjakih, kjer so posebni mikro pogoji: ali gre za hidroponično gojenje ali za pridelavo na posebni zemlji. In tam zagotovo ne bo nevarnosti, da bi bil pridelek zdravju škodljiv.

Na pobudo Celjanov je država degradirana industrijska območja uvrstila v operativni program evropske kohezijske politike do leta 2020. To prinaša tudi denar, kajne?

Ko bo ta finančna perspektiva operativna, bo to prineslo tudi denar za sanacijo degradiranih območij. Mislím, da zdaj zelo dobro sodelujemo pri reševanju okoljskih težav Celja z okoljskim ministrstvom. Sem optimist in tudi ogorčen nad pozivi, naj po komaj letu ministrica Irena Majcen odstopi. Je prva na čelu okoljskega resorja, ki se je dejansko soočila s tem problemom, zato imam dober občutek.

»Nikoli se ne bom strinjal, da je za sanacijo industrijskih bremen preteklosti odgovorna občina, ne glede na to, ali sem župan ali ne. Odgovoren je onesnaževalec, če tega ni več, pa njegovi pravni nasledniki.«

Na njeno pobudo je zaživela komisija za sanacijo Celjske kotline, katere član ste. Avgusta se boste spet sestali. Kaj si obetate od dela komisije?

V Celju pričakujemo predloge rešitev in načinov reševanja, ki bodo podlaga za pripravo projektov, nujnih za črpanje evropskih sredstev.

Prostorska podskupina komisije svetuje pri pripravi občinskega prostorskega načrta. Kako bodo v njem obravnavana najbolj degradirana območja mesta?

Ne kaj bistveno drugače, kot je že zdaj zastavljeno. Doslej so kmetijci zelo restriktivni in vztrajajo, da bi kmetijska zemljišča ostala tudi tam, kjer kmetovanje res ni primerno in bi bil veliko ustrežnejši poslovni razvoj mesta. Občina je kupila zemljišča v sosesčini tovarne traktorjev, kjer želi urediti manjšo poslovno cono, a kmetijsko ministrstvo vztraja, da morajo ostati namenjena kmetijski pridelavi. OPN sicer res sprejme občina, a ga mora uskladiti s kar 30 soglasodajalci na državni ravni.

In ostala degradirana območja? Zlasti vzdolž Kidričeve ulice?

Veseli smo, da se končujejo dela na območju Stare cinkarne, kjer gre za dober, učinkovit, inovativen in cenovno sprejemljiv način sanacije tega območja. A gre za relativno majhne količine, manj kot 14 tisoč kubičnih metrov izkopa, pri čemer celotno območje meri več kot 10 hektarjev in je zemljina onesnažena do globine petih metrov. Tu v prihodnje pričakujemo evropsko pomoč, saj bi se bilo smiselno lotiti sanacije celotnega območja. Postopoma, trajalo bi vsaj nekaj let, a hkrati bi morali poskrbeti tudi za reurbanizacijo. Tako kažejo tudi prakse po svetu, saj so takšna območja trajno neprimerna za kakršno koli drugo rabo.

Rok za predelavo onesnažene zemljine je podaljšan do konca meseca. Kako naprej? Je kakšna možnost, da Stonex nadaljuje delo?

V tem trenutku ne. V finančni perspektivi do leta 2020 evropski denar še ni na voljo in ga letos za ta namen gotovo še ne bo. Sanacije na tem območju je zaenkrat konec.

Pogoj za nadaljevanje je torej evropski denar?

Finančno je to tolikšen zalogaj, da ga občina ne zmore. Sanacija tako velikega območja terja nekaj deset milijonov evrov in tega denarja preprosto nimamo, saj moramo skrbeti tudi za druga področja, na primer za šole in vrtnice. Sicer pa območje, čeprav onesnaženo, ne predstavlja neposredne nevarnosti za ljudi, dokler se vanj ne posega. Pred desetletjem smo na tem območju naredili 14 ali 15 vrtin in takrat se je ugotovilo, do katere globine je zemlja onesnažena in tudi to, da se težke kovine ne spirajo v podtalnico, saj je na tej globini plast gline. Leto ali dve torej nista tako pomembni, glede na to, da je od postavitve topilnice minilo že 140 let.

S sanacijo območja so povezani tudi protipoplavni ukrepi. Niso še končani, ne na Hudinji ne naprej na Voglajni ...

Res je, a se nadaljujejo. Včasih se ljudem zdi, da počasi napredujejo, a dela na vodotokih so zahtevna.

Pri protipoplavnih ukrepih pa je čas zelo pomemben. Izteka se, kajne?

Opravljena je večina del, a po mojem manjkata dva ključna objekta, suha zadrževalnika na Ljubečni in v Medlogu. Imamo zagotovilo ministrstva, da bo večina ukrepov izvedenih, hkrati pa tudi oblubo, da se bo preostanek financiral v finančni perspektivi do leta 2020.

IVANA STAMEJČIČ
Foto. SHERPA

Obljuba za prihodnje leto: z balonom nad Celje

103-letna sestra Mara, verjetno najstarejša Celjanka, se je prihoda v mesto bala, zdaj v njem uživa

Resnično redki so ljudje, v katerih se skriva toliko življenjske energije, kot je v sebi nosi sestra Mara. Če bi večina ljudi pri 85 letih upravičeno pričakovala pomoč, je ona odšla v Bosno in Hercegovino in na noge postavila zatočišče, v katerem so bili dobrodošli vsi begunci, ki so se vračali na povojno območje. Njeno izjemno milino dopolnjujejo radoživost, iskrivost in nagajiva dobrovoljnost, ki po štirih letih iz dneva v dan še vedno preseneča sestre v redovni skupnosti frančiškank Marijinih misijonark v župniji svete Cecilije na Bregu pri Celju. Pri 103 letih je čila in bistra, z odličnim spominom, malo se hujuje le nad tem, da je bolj počasna, kot je bila včasih, zaradi česar pač za vsako opravilo porabi malo več časa.

Sestra Mara, ki se je kot Marija Vampelj 11. avgusta 1912 rodila v Dobrovi pri Ljubljani, je za svoj 103. rojstni dan prvič nazdravila že v nedeljo, ko so ji – tako kot vsako leto od njene 100-letnice – v župniji svete Cecilije na Bregu pripravili slovesno mašo. Sama je, in to celo brez očal, pri maši brala berilo, za praznik pa je tudi letos nakvačkala približno 30 prtičkov. Na druženju po pogostitvi za vse obiskovalce so te prtičke prodali, izkupiček pa bo s prostovoljnimi prispevki in z darovi obiskovalcev na-

Sestra Mara o posebnih načrtih za prihodnost ne razmišlja, a se ji v očeh še posebej zaiskri, ko njene sestre razkrijejo, da se prihodnje leto ne bo nazdravljalo le njenemu 104. rojstnemu dnevu, temveč bo praznovalo tudi tričetrstoletje redovnega življenja.

menila za pomoč enemu od misijonov.

Pomoč ljudem

Da bo postala redovnica in pomagala ljudem, je sanjala že kot deklica. Prvič je to domačemu župniku omenila pri 16 letih, a pot do zaobljube je bila še dolga. »Doma je bilo še pet mlajših otrok, mama je imela ogromno dela. Smilila se mi je in nisem mogla dopustiti, da bi obležalo vse na njenih plečih.« Tako je od doma odšla šele pri 27 letih – najprej v Ljubljano in potem po zaob-

ljubi za 38 let v Italijo. Svoje življenje je zapisala Bogu in to vsak dan znova potrjevala tako, da je pomagala vsem, ki so potrebovali pomoč.

Tako se je na primer pri 85 letih pogumno in požrtvovalno, tako kot vedno v življenju, s še tremi sestrami, Italijanko, Poljakinja in Avstrijko, odpravila v Bosno in Hercegovino. To je bilo kmalu po vojni, ko so se v domače kraje začeli vračati begunci. »V skromni hišici smo v enem prostoru kuhale in spale, v drugem pa uredile razdeljevanje pomoči.« In te je bilo precej, saj je kar nekaj kamionov humanitarne pomoči iz Avstrije in Italije pripeljalo v bosanski Odžak – prav tja, kamor v ponedeljek iz Celja odhaja sestra Theresa.

Jok pred prihodom v Celje

Sestra Mara je v Celje prišla iz samostana v Lescah septembra 2011. Kot nam je zaupala ob letošnjem praznovanju, ni bila tega niti malo vesela, selitve v knežje mesto se je bala. »Veliko sem prejkala. V Lescah mi je bilo zelo lepo, nenazadnje pa se Celja drži pečat, da je tu težak zrak,« je pripovedovala in nagajivo dodala, da najbrž nihče ne bi z veseljem zamenjal neokrnjene narave in pogleda na Triglav s selitvijo v onesnaženo mesto. A se je vdala v usodo – »Le kaj bi drugega, Bog že ve, kaj in zakaj kaj komu nameni.« – in bila ob selitvi prijetno presenečena. Pogleda na Triglav skozi okno sicer res nima več, a ga tudi pričakovala ni. »Zato pa zrem na zeleno gozdno pobočje in proti Staremu gradu. Celje je lepo in urejeno mesto, predvsem pa so me tukaj pričakali prijazni ljudje.«

Fotografija z Almo M. Karlin

Dneve v samostanu si od jutra do večera zapolni z molitvijo in s številnimi opravili. Vesela je obiskov svojih sorodnikov in novih sosedov z Brega, veliko bere, zlasti pa še vedno – in večkrat celo brez očal, če jih kam založi – veliko kvačka. A da ne bi kdo pomislil, da vse dneve preživi za zidovi samostana. Kljub poletni vročini se je s sestrami pred dnevi odpravila na potep po mestu. »Bile smo v stolnici, vse smo si ogledale, obnovljeno mestno središče je res zelo lepo. In še fotografijo z Almo M. Karlin imam,« je pripovedovala obiskovalcem in skoraj malo sramežljivo pritrčila sestri Grazyni, ki jo je izdala, da bi si knežje mesto

Sestre Grazyna, Mara in Theresa – prva je po rodu Poljakinja, medtem ko je Theresa Španka, ki se bo po 18 letih prav v ponedeljek poslovila od Celja in odšla v samostan v bosanski Odžak.

rada ogledala z višine. »Saj sva že stali v košari balona, a kaj, ko se je vreme hitro slabšalo in je zaradi varnosti pilot raje odpovedal polet.« Da se ji bo želja zagotovo izpolnila za 104. rojstni dan, ji je v torek obljubil predsednik KS Pod

gradom Vladimir Ljubek, ki je slavljenci voščil skupaj z Zinko Jazbec in Majdo Pirnat, predstavnicama krajevne organizacije Rdečega križa in župnijske karitas.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

Verjeli ali ne – sestra Mara je tudi za praznovanje svojega letošnjega rojstnega dne nakvačkala približno 30 prtičkov. Na druženju po pogostitvi za vse obiskovalce po nedeljski maši so jih prodali, izkupiček pa bo sestra Mara skupaj s prostovoljnimi prispevki in z darovi obiskovalcev namenila za pomoč enemu od misijonov.

Slavljenci je v torek voščil tudi celjski župan Bojan Šrot. »Mislim, da je sestra Mara zdaj najstarejša Celjanka, a natančnih podatkov o starostnikih zaradi določil Zakona o varovanju osebnih podatkov v občini nimamo več,« se je malce hudoval, saj so prav voščila jubilarntom ena prijetnejših nalog, ki mu jih prinaša županski položaj.

Predana literarnemu ustvarjanju

Žalska literarna ustvarjalka Nuša Ilovar izdala novo pesniško zbirko – Kljub cerebralni paralizi živi polno življenje

»Tonem v globino svojih občutkov. Sonce skuša prodreti skozi čas, ki se odmika. Dogodki me boljijo, ovijajo me s svojo temo. Jaz pa se svojega oklepa držim le še z mezincem.« Pesem Oklep je ena od 30 pesmi, objavljenih v zadnji zbirki Vihravo ravnovesje žalske pesnice Nuše Ilovar. Kljub temu da ji življenjske poti ne prizanašajo, saj je že kot dojenček dobila cerebralno paralizo, ji je v življenju do zdaj uspelo doseči mnogo več kot marsikateremu povsem zdravemu posamezniku.

Nuša Ilovar je do zdaj napisala pet pesniških zbirk in en roman. Njena zadnja zbirka Vihravo ravnovesje, ki jo je nedavno predstavila v atriju Savinove hiše v Žalcu, je še povsem vroča. »Vsaka knjiga oziroma izdaja je zame nekaj posebnega. Mogoče je ta zbirka malo bolj posebna, ker je nekoliko drugače oblikovana, predvsem njen zunanji videz. Zato je še toliko bolj fantastičen občutek, ko jo držim v rokah,« je zadovoljna Ilovarjeva, ki navdih za pesmi najde vsepovsod okrog sebe, tuja ji ni niti osebno izpovedna poezija. V zadnjo zbirko je v prvi vrsti uvrstila lirične pesmi, v zadnjem delu knjige pa je bralce presenetila s haikui in z mislimi o sebi.

Pogrešala je dom

Ilovarjeva, ki se je rodila leta 1969 v Ljubljani, ima že od rojstva cerebralno paralizo, za kar naj bi bila kriva možganska krvavitev, ki je zdravnikom ob porodu

ni uspelo odkriti. »Ko sem bila še čisto majhna, so se strokovnjaki spraševali, zakaj ne sedim samostojno in se ne postavljam na noge. Šele pri približno devetih mesecih jim je nato uspelo postaviti diagnozo,« pripoveduje žalska pesnica, ki je bila nato pri treh letih hospitalizirana v Bolnico za predšolsko invalidno mladino Stara Gora pri Novi Gorici. »Čprav me je mama vsak teden obiskovala, sem tam čustveno zelo trpela. Tudi po vstopu v osnovno šolo v Centru za izobraževanje, rehabilitacijo in usposabljanje Vipava glede čustev ni bilo nič drugače.« Ker se je rada učila, je bilo to obdobje zanjo vsaj nekoliko znosnejše in tudi počitnice so bile daljše. »Žal mi je le, da smo se premalo naučili in da po končani osnovni šoli nismo imeli možnosti nadaljnega izobraževanja,« še dodaja.

Začela je pisati

Po vseh letih bivanja v centrih se je počasi začela navajati na življenje doma. Najprej se je kratkočasila z ročnimi deli, predvsem pa je veliko brala. Vedno močnejša je postajala tudi njena ljubezen do pisanja pesmi in zgodb, ki jo je sicer začutila že v času osnovnošolskega izobraževanja pri pisanju spisov. »Nekako sem začutila, da to najboljše znam. Ne vem, ali sem najprej napisala pesem ali zgodbo. Mislim, da je bilo vse nekako vzporedno. Spomnim se le, da je bila moja prva pesem v šoli partizanska.« Kljub temu, da

»Predivanje misli na papir je del mene, vendar to ni dovolj, ker mislim, da je velikokrat nujna osebna komunikacija – tako ali drugače,« pravi žalska literarna ustvarjalka.

jo širša javnost pozna v prvi vrsti kot pesnico, se je najprej lotila pisanja proze. Iz njene prve daljše zgodbe je po desetih letih bolj ali manj rednega pisanja nastal roman. Strah pred samoto, kot ga je nasloвила, je v samozaložbi izdala za svoj 30. rojstni dan. »Ne bi rekla, da je bilo to ravno najlepše darilo, a je bilo zagotovo tisto, na katerega sem bila takrat najbolj ponosna,

saj sem z njim pokazala, da nekaj vseeno znam in zmorem narediti.« Leta 2001 je nato izdala še prvo pesniško zbirko Klovnom življenja.

Življenje s cerebralno paralizo

V Žalcu zdaj živi že 32 let. »V Ljubljani sva z mamo živeli v trinajstem nadstropju. Ker dvigala občasno niso delovala, sva imeli velike težave pri prihajanju domov in odhajanju. Mama se je odločila, da bo zgradila hišo, in usoda je bila, da je bilo to ravno v Žalcu,« pripoveduje Ilovarjeva, ki jo je cerebralna paraliza brez kakršnekoli milosti priklenila na invalidski voziček. Kljub temu, da ni prizanesla niti njenim rokam, z njimi lahko samostojno je, piše, se naliči in še marsikaj drugega. »Moja največja omejitev je govor, na katerega se morajo ljudje, da me razumejo, najprej navaditi. Povsem razumljivo je, da me že od nekdaj razume mama, zato je velikokrat moja prevajalka. Razumejo me tudi prijatelji in drugi ljudje, ki se z mano več družijo.«

Nuša Ilovar je na svoji spletni strani zapisala, da se invalidnosti lahko navadiš, a dokončno je ne smeš nikoli sprejeti. »Ljudje običajno razmišljajo, da bi moral človek kar sprejeti tisto, kar mu usoda nameni, in reči, da je pač tako, saj tako ali tako sam ne more nič narediti,« izpostavlja in dodaja, da invalidi nikakor ne smejo tako razmišljati. Človek se mora, kot pravi, boriti in vsaj poskusiti nekaj narediti iz sebe in ne

kar obstati. »Zavedam se, da so določene omejitve, vendar so nekatere premagljive, če posamezniki to hočejo.«

Z osebno asistenco bi bilo lažje

Odnos države do invalidov Ilovarjeva težko komentira. »Ne morem reči, da pristojne ustanove popolnoma nič ne naredijo, a se na drugi strani določene zelo pomembne zadeve razrešujejo še vedno prepočasi.« Še vedno namreč ostaja nerešeno vprašanje preživetja invalidov izven zaprtih ustanov, potem ko ostanejo sami, brez pomoči svojcev. »V mislih imam pravico do osebne asistencije štiriindvajset ur na dan. Verjetno težko razumete to našo potrebo, vendar si skušajte predstavljati, da ne morete hoditi in se težko sporazumevate z ljudmi, ki vas ne razumejo oziroma se niti ne trudijo, da bi vas razumeli, pri čemer morate na stranišče ali stežejni, a ne morete v tistem trenutku nikogar priklicati.« In prav zaradi tega je samostojno življenje z osebnimi asistenti v domačem okolju za invalide tako pomembno. Ilovarjeva se težko izogne tudi temu, da so njihove invalidnine tako mizerno nizke, da z njimi ne morejo zadovoljiti niti osnovnih življenjskih potreb, kaj šele da bi lahko z njimi vzdrževali še

kakšno stanovanje. Zato jim ostane le upanje, da čim dlje ne ostanejo sami.

Dosegla volilno pravico

Nuša Ilovar v roke ni vzela le svojega življenja, temveč tudi življenje drugih invalidov. Že pred leti je namreč veliko dosegla tako na področju volilne pravice invalidov kot opravilne sposobnosti. »Motilo me je predvsem, da fizično prizadeta oseba ni imela volilne pravice, kar tudi ni bilo skladno z našo ustavo,« pripoveduje Žalčanka, ki je leta 2002 s pobudo na ustavno sodišče dosegla, da tudi fizični invalidi, ki so sicer duševno povsem zdravi, lahko volijo. Že dve leti pred tem je bila nominirana za Slovenko leta. Zasedla je drugo mesto. »Nikakor nisem bila razočarana. Drugo mesto je bil zame zelo visok dosežek. Gospa Marija Zakušek je imela veliko družino in je zelo veliko dobrega storila za otroke, zato menim, da si je res zaslužila prvo mesto. Jaz sem takrat vendarle komaj vstopala v svet javnosti.« Leta 2005 je nato postala dobitnica Savinovega priznanja, ki ga Občina Žalec podeljuje za kulturne dosežke, kar ji je bilo v veliko čast in obenem veliko priznanje njenemu literarnemu ustvarjanju.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

Nuši Ilovar že vse življenje ob strani stojita starša

Njena zadnja pesniška zbirka Vihravo ravnovesje je še povsem vroča. Poleg 30 pesmi je vanjo uvrstila tudi haikuje in misli o sebi.

Ko se ljubezen in glasba zlijeta v eno

Andrej Zupan je že sedmo leto umetniški vodja Glasbenega poletja na gradu Podsreda

»Počutim se kot graščak,« se je pošalil, ko je tisti večer spet zapahnil mogočno grajska vrata in obrnil ogromen ključ, ki so mu ga zaupali v hrambo na gradu Podsreda. V maniri odličnosti nekih drugih časov bi mu celo pristajalo, a Andrej Zupan ni samo velik umetnik in pedagog, ampak tudi izjemno prijeten sogovornik.

Glasbeno poletje bogati kulturni utrip širšega kozjanskega okolja gradu Podsreda in se umešča med pomembne tovrstne dogodke tudi na nacionalni ravni letos že 21. zapored. Ko so pred več kot sedmimi leti v vodstvu Kozjanskega parka Zupanu ponudili pomembno vlogo v tem projektu, ni dolgo razmišljal. »To so čudoviti ljudje, ki se ne spoznajo samo na naravo in jabolka, ampak že leta organizirajo celo vrsto vrhunskih kulturnih dogodkov, in res mi je v veselje sodelovati z njimi.« Vsako leto v poletnih mesecih na gradu ponujajo enotedenske seminarje različnih klasičnih glasbil, včasih tudi solopetja. »K nam pridejo predvsem mladi, ki resno razmišljajo, da bi študij nadaljevali na konservatoriju ali akademiji, in tudi že izoblikovani mladi glasbeniki, ki želijo v stiku s točno določenim profesorjem nadgraditi

katerega od segmentov svojega ustvarjanja.« Kot smo mimogrede ujeli iz objav na družabnih omrežjih, je teden v Podsredi vsestransko izjemno doživetje, ki ima vsako leto več udeležencev.

Klarinet dolgo ne gre v ušesa

Tudi če si vrhunski umetnik, to še zdaleč ne pomeni, da si tudi dober pedagog. Podajanje znanja zahteva povsem drugačne veščine in tudi širino človekovega značaja. Andrej poleg solističnega udejstvovanja na odrih doma in po svetu ter dirigentskega dela pri različnih sestavih pri delu s študenti na akademiji še posebej uživa. »Že v začetku se trudim, da sem pozoren na neodkrite bisere, ki še niso vsega pokazali, ki morda niso pobrali vseh naslovov na tekmovanjih, vendar v sebi skrivajo izjemen potencial.« V zahtevni tekmovalni konkurenci njegovi dijaki in študentje nemalokrat postanejo laivreati. Zupanu ni tuja niti presojevalska vloga na drugi strani. Kot člana žirije ga namreč vabijo na tekmovanja doma in po svetu. »Po vseh izkušnjah z violinami, s flavtami in še čim vedno znova ugotavljam, da je od vseh glasbil morda najtež-

je poslušati ravno mladega klarinetista. Zdi se mi, da je do trenutka, ko mu glasbilo zares zapoje, pot najdaljša. In zato je vloga pedagoga tako zahtevna in tako pomembna. Ker se moraš vedno znova prebiti skozi vsa ta začetna obdobja.« A ko glasbilo in skozi njega mladi umetnik res zazvenita, je vse poplačano.

Mamino srce in očetova roka

Zupanovi so glasbena družina. Mama je bila učiteljica glasbe, oče – žal že pokojni Alojz Zupan – pa je pustil izjemen pečat v akademskem svetu, saj je bil dolga leta vodilna avtoriteta za klarinet v Sloveniji. »Doma sem imel živega idola in spominjam se, da sem že kot dve-, triletni deček vsakič, ko sem šel mimo, poskusil pihniti v klarinet. Pri tej starosti mi je tudi prvič uspelo.« Hitro se je pokazalo, da deček ni podedoval le veselja do glasbe, ampak tudi izjemen talent. Kot najstnik je blestel na tekmovanjih po nekdanji Jugoslaviji, zmagal pa je tudi na evrovizijskem tekmovanju mladih glasbenikov v Madridu. »Seveda danes ne bi ničesar spremenil in ljubezen do klarineta nikoli ni bila

pod vprašajem. A me vseeno ob spominih na otroštvo spreleti tudi kanček grenkobe. Glasba je bila resna obveznost, tekmovanja pa so bila kot nalašč vedno po kakšnih počitnicah ali praznikih. Ob tem so me tudi odvrčali od smučanja, nogometa in drugih športov, da se ne bi poškodoval in ne bi mogel igrati. Tako sem bil še najbolj vesel, če smo bili med počitnicami kar doma.« Za svoji dve deklici si sicer želi, da bi ju nagovorila katera od umetniških muz, da bi jima bil blizu ta posvečen jezik, a hkrati ne dela prav nobenih načrtov. »Želim si, da bi našli tisto, kar je njuno, in s tem živeli srečno.«

Glasba kot esperanto sveta

Čeprav je zaprisežen klasični glasbenik, ob različnih popularnih žanrih še zdaleč ne dviguje obrvi. Tudi ritem in izvirna besedila rapa ga tako prevzamejo, da nikoli ne prestavi radijske postaje, če slučajno naleti nanje. Z narodnozabavno glasbo ga povezuje družinsko poznanstvo z Avsenikom. »Moj oče je bil prva izbira, ko je Slavko sestavljal ansambel, a ga je preveč vleklo v klasično sfero. A če so pri snemanjih potrebovali več

Pred nekaj meseci sta se zakonca Zupan razveselila drugorojenke Zare. Zdaj dve leti stara prvorojena Arba veliko pozornosti zbudi zaradi imena. »Oba z Natašo sva vse življenje na takšen ali drugačen način tesno povezana z jadranskim otokom Rab. In odkar tja hodiva skupaj, je to še bolj očitno. Ko sva se nekega večera s svojim čolničkom vračala v pristan, je bil pogled na štiri rabske zvonike v sončnem zatonu čaroben. In takrat sem rekel: »Če bova imela kdaj hčer, ji bo ime Arba.« Kar je antično ime za Rab. »Izvrstno,« se je strinjala Nataša. In ko sva prišla domov, sva ugotovila, da bova starša.«

Andrej Zupan je koncertni solist, dirigent in pedagog. Zadnjih sedem let je tudi umetniški vodja Glasbenega poletja na gradu Podsreda.

Zupan vodi tudi orkester Mandolina, ki je glasbeni fenomen posebne vrste. »Še sam nisem vedel, kaj vse je mogoče s tem glasbilom, a danes igramo vse od roka, klasične glasbe do etna in popa. Dvorane so praviloma razprodane.«

kot en klarinet, je vedno rad vskočil. Tako je pri mnogih studijskih posnetkih mogoče slišati tudi očeta.« Ko beseda nanese na popularno glasbo, pri Andreju pač ne moremo mimo še ene dolgotrne naveze. Naključje je nanese, da sta v prvem letniku srednje glasbene šole v Ljubljani v isto klop sedla z Janom Plestenjakom. Naj sta si še tako različna, še danes ostajata tesno povezana. »Tudi kasneje, ko je šel Jan študirat v Ameriko, jaz pa sem šel na akademijo, sva si ostala blizu. In ko je prišel usodni dan, koga drugega bi izbral za poročno pričó, če ne najboljšega prijatelja?« se nasmeje Andrej.

Uklenil jo je na odru

Zgodba, ki je usodno piko na i dobila pred matičarjem v Kendovem dvorcu v Idriji, se je povsem nepričakovano začela že veliko prej. Andrej je namreč sodeloval pri izvedbi Strniševe žepne

opere Novi čevlji. »Zaradi nosečnosti prejšnje pevke je tik pred koncem vskočila nova sopranistka. Nadomestila jo je najlepša in najboljša, kar bi si jih lahko želeli. Na odru se zgodi klasičen humoren zaplet in na koncu glavno igralko v vlogi policista uklenem. Tiste lisice še danes hranim nekje doma,« nasmejana pove Andrej. Sopranistka Nataša, takrat še Krajnc, je namreč kasneje postala njegova žena. Ker je doma iz Zalca, je tudi vzhodna stran trojanskega klanca Andreju postala ljuba in domača. Ker si poleg zasebnega delita tudi profesionalni svet, bi to lahko bila vsaj toliko kot prednost tudi slabost. A sogovornik se ne strinja. »Zelo rad delam z njo in velikokrat jo povabim, da pri različnih koncertnih dogodkih, kjer sem v vlogi dirigenta, zapoje tudi ona. In odziv je vedno izjemen.« SAŠKA T. OCVRK Foto: osebni arhiv

»Živeti od glasbe v Sloveniji ni lahko. Število pedagoških in profesionalnih orkestrskih mest je namreč omejeno, še posebej v času varčevanja. Po drugi strani je to čudovit poklic. In glasbeno izobraževanje – v Sloveniji je organizirano boljše kot kjerkoli drugje – je za vsakogar čudovita popotnica. Tudi če se s tem ne ukvarja profesionalno. In da bi to zapravili, bi bila nacionalna katastrofa.«

Metanje kovinskih krogov ne manjka na skoraj nobeni športni preizkušnji društev upokojencev.

Ključna pri streljanju z zračno puško, za katerega se v prvi vrsti odločajo moški, je natančnost.

Tekmovanje je postranskega pomena

Društva upokojencev pokazala svojo moč na športnih igriščih – Najboljši so bili upokojenci s Ponikve pri Žalcu

Rusko kegljanje oziroma kegljanje na vrvice je med bolj priljubljenimi športnimi preizkušnjami med upokojenci.

Društvo upokojencev (DU) Velika Pirešica-Galicija je v petek dopoldne v rekreacijskem centru za Podružnično osnovno šolo Trje že četrto leto zapored pripravilo medobčinsko športno srečanje upokojencev. Udeležilo se ga je več kot dvesto članov 15 upokojenskih društev iz občin Žalec, Polzela, Velenje in Celje. Med njimi so bili letos prvič tudi oskrbovanci Doma upokojencev Polzela.

Športno preizkušnjo, katere osnovni namen je druženje in ne tekmovanje, že tradicionalno pripravijo v športnem parku za Podružnično osnovno šolo Trje, kjer si je domače društvo s pomočjo sokrajanov uredilo društvene prostore. Osrednje mesto pripada brunarici Trnuljčica, ob kateri je urejena športna infrastruktura, ki jo lahko poleg upokojencev uporabljajo tudi drugi krajanji. Člani DU Velika Pirešica-Galicija so letos zgradili še dvostezno balinišče, ki ga bodo namenu predali,

kot napoveduje predsednik Martin Sedovnik, septembra ob krajevnem prazniku.

Od ruskega kegljanja do pikada

Ekipe društev upokojencev so se v petek pomerile v metu kovinskih krogov, ruskem kegljanju, pikadu in streljanju z zračno puško. Najbolje so se odrezali člani DU Ponikva, na drugem mestu so pristali člani DU Žalec in na tretjem iz DU Šempeter. Vsakoletni član komisije pri streljanju z zračno puško Martin Potočnik iz domačega društva je bil z rezultati tekmovalcev zadovoljen, kljub temu da so bili zaradi vročine nekoliko slabši, kot je sicer vaju. »Opažam, da so mlajši upokojenci vsako leto pri streljanju boljši, medtem ko pri nekoliko starejših natančnost upada.«

Društva upokojencev, ki se redno udeležujejo športnih preizkušenj, imajo praviloma treninge različnih športnih disciplin organizirane enkrat tedensko. Upokojenci

iz Galicije in Velike Pirešice jih imajo ob četrtek, udeležijo pa se jih od 30 do 40 članov. Med njimi je tudi Marjana Podvršnik, ki bolj kot na streljanje z zračno puško prisega na rusko kegljanje, zato je v petek tekmovanje spremljala v vlogi članice te komisije. Nad rezultati je bila navdušena, tako kot Potočnik pa je potrdila, da udeleženci na tekmovanje vsako leto prihajajo bolj pripravljeni. Morda tudi zato, ker tovrstne športne preizkušnje na različnih ravneh društva upokojencev redno organizirajo.

Druženje in ohranjanje stikov

Nekateri upokojenci so bili s petkovimi dosežki zadovoljni bolj, spet drugi manj. Še posebej so bili nad tekmovanjem navdušeni oskrbovanci Doma upokojencev Polzela, ki so se ga na povabilo organizatorjev letos udeležili prvič. Fizioterapevt David But pravi, da tovrstne športne igre med upokojenci niso dobrodošle le zaradi

Predsednik Društva upokojencev Velika Pirešica-Galicija Martin Sedovnik je glavni organizator medobčinskega tekmovanja, ob koncu katerega že tradicionalno sledi veliko druženje.

gibanja, temveč tudi zaradi druženja in ohranjenosti stikov. »Gibanje je izredno nujno in pomembno za zdravje celotnega telesa. Pri tem ne smemo pozabiti tudi na mentalno zdravje. Če se ljudje udeležujejo tovrstnih organiziranih dogodkov, je to z vidika motivacije še kako pomembno in koristno ne samo za starejše, temveč tudi za ostalo populacijo,« je pojasnil But, ki je na tekmo pripravil osem oskrbovancev iz polzelskega doma upokojencev, ki sicer jeseni že tradicionalno za vsa društva in domove upokojencev žalske regije organizira tekmovanje v kegljanju.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

Člani društev upokojencev se v zadnjih letih v pikadu pomerijo celo v sklopu državnega prvenstva.

Vse preizkušnje je ocenjevala komisija, ki so jo večinoma sestavljali člani Društva upokojencev Velika Pirešica-Galicija. Ob koncu tekmovanja je skrbno seštela vse osvojene točke.

Slovenski hmelj bosta v prihajajočem letu po Sloveniji in tujini promovirala hmeljarski starešina Alojz Jelen in princesa Ana Zupanc.

Novi hmeljarski starešina Alojz Jelen je ob koncu uradnega dela programa prejel hmeljarski prapor, za katerega bo skrbel do prihodnjega Dneva hmeljarjev.

Zaradi hmelja »žurala« vsa dolina

Letošnji Dan hmeljarjev minil v znamenju priprav na obiranje in sušenje hmelja – Maček in škapec v Dobrišo vas

Konec tedna so bile vse oči v Spodnji Savinjski dolini uprte v Braslovče. Tamkajšnje turistično društvo je ob podpori občine in Društva hmeljarjev, hmeljarskih starešin in princes Slovenije pripravilo že 53. Dan hmeljarjev. Vrhunec dogajanja je bil v nedeljo. Po dopoldanski slavnostni seji hmeljarskih starešin in princes je popoldne sledil še tradicionalni družabni del programa s povorko, prikazom starih hmeljarskih opravil in primopredajo starešinstva. Za piko na i so poskrbeli Modrijani.

V nedeljo zgodaj popoldne se je v trgu Braslovč trlo ljudi, ki so si želeli povsem od blizu ogledati povorko, brez katere do zdaj še ni minil noben Dan hmeljarjev. Na njenem čelu so bili konjeniki zastavonoše, sledili so Mažorete Laško in Laška pihalna godba, vozovi z dosedanjimi hmeljarskimi starešinami in drugimi lokalnimi predstavniki.

Za obiskovalce je bil še posebej zanimiv zadnji del sprevoda. Predstavniki društev podeželske mladine iz celotne Spodnje Savinjske do-

line so namreč na domiselno okrašenih vozovih tudi letos obujali spomine na obiranje hmelja nekoč. Z mladostniško energijo in sproščenostjo so na prireditvenem prostoru pod kozolcem ustvarili lahko in veselo vzdušje ter pri marsikaterem starejšem obiskovalcu prebudili nostalgичno spominjanje na čas, ko je hmelj obiral še ročno. Letošnje rdečo nit, za katero vsako leto napiše scenarij hmeljarski vitez in dolgoletni hmeljar Janez Oset, je predstavljala priprava na najzahtevnejši opravil v hmeljarski sezoni – obiranje in sušenje hmelja.

Kot so se na obiranje pripravljali nekoč

Mladi podeželani iz Petrovc so na svojem vozu prikazali pripravo hmeljske sušilnice. Pred obiranjem hmelja je bilo treba skrbno očistiti saje in štiri dušnike ter pripraviti drva oziroma premog. Mladi iz Šešča so šli še korak dlje. Prikazovali so, kako so gospodarji nekoč skrbno podmazali kolesčke na lesah, na katerih se je nato v sušilnicah sušil hmelj. Go-

tovljani so na svojem vozu že posušene kobule stresali na plahto iz jute, kjer so morale malo »odogni« oziroma se navlažiti. Med obiranjem je bilo ključno, da je brezhibno delovalo tudi dvigalo za vlečenje košev na sušilnico. Vsako leto je bilo zato treba pregledati škripčevje in »zajlo«, kar so v nedeljo številnim obiskovalcem iz celotne doline demonstrirali na vozu iz Grušovelj in Roj.

Polzelani so se posvetili hmeljskim košem, ki so bili narejeni iz lesa in oblečeni v juto, zaradi česar so se nemalokrat raztrgali. In prav čas pred obiranjem je bil med drugim primeren tudi za tovrstna popravila. Člani podeželske mladine iz Braslovč, katerih voz je bil med vsemi najglasnejši, so pripravljali skupna ležišča za obiralke, ki so v Spodnjo Savinjsko dolino iz Zagorja in Haloz praviloma prispele 15. avgusta. V velike vreče so tlačili slamo, jo poravnali in zašili platno. Še pred prihodom obiralk so morale gospodinjice nabaviti dovolj »fasunge«, za kar med obiranjem hmelja, ko so imele še vrsto drugih opravil, ni bilo

časa. Na Dnevu hmeljarjev so za to poskrbeli mladi iz Tabora in s tem sklenili povorko.

Dobili nov hmeljarski par

Dosedanji hmeljarski starešina Janko Bizjak je mačka predal Alojzu Jelenu iz Dobriše vasi, ki bo tako leto dni v vlogi hmeljarskega starešine promoviral slovenski hmelj tako doma kot v tujini. Pri tem mu bo pomagala hmeljarska princesa Ana Zupanc, ki prav tako prihaja iz Dobriše vasi, hmeljski škapec, simbol hmeljarske princese, pa ji je izročila lanska princesa Barbara Bosnar.

Hmeljar Alojz Jelen na svoji kmetiji v Dobriši vasi gospodari že od mladosti. V hmeljarstvo je vpeljal tudi sina Bernarda, pohvali pa se lahko tudi z vnukinjo hmeljarsko princeso Moniko. Hmeljarska princesa Ana Zupanc je prav tako iz Dobriše vasi. Aktivno se vključuje v delo na kmetiji, za katero v prvi vrsti skrbi njej oče Vinko. Poleg hmeljarstva se posvečajo pridelavi olja in sladkega krompirja.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

Med opravili pred obiranjem hmelja je bila tudi priprava košev in drugih košar za prenašanje hmelja, čemur so se v nedeljo posvetili Polzelani.

Na vozovih ni manjkalo »muzikantov«, ki so še dodatno poskrbeli za vedro vzdušje.

Mladi iz Šešča so prikazovali, kako so gospodarji nekoč skrbno podmazali kolesčke na lesah, na katerih se je nato v sušilnicah sušil hmelj.

Mladi podeželani iz Spodnje Savinjske doline povorko vsako leto vzamejo zelo resno, predvsem pa jo izkoristijo za prijetno druženje.

Takole so se triatlonci porazdelili po celjskem bazenu, medtem ko so premagovali predpisano razdaljo. Najbolje pripravljeni so v bazenu »oddelali« 750 metrov, pedala so potiskali 20 kilometrov, za konec pa so pretekli še petkilometrsko razdaljo.

Poleg vzdržljivostne moči morajo triatlonci paziti tudi na tehniko. Ta pride do izraza predvsem pri menjavah disciplin, kjer se lahko izgubijo dragocene sekunde. Čeprav uvrstitev na nedeljski tekmi ni bila pomembna, je vsak udeleženec tekmoval predvsem sam s seboj in z uro.

Pred dirko je treba dobro pregledati in pripraviti tudi opremo.

Triatlon za vsakogar

Ne zgolj fizična moč, pomembna sta predvsem pogum in dobra volja

Minula vroča avgustovska nedelja na letno kopaljšče v Celju ni privabila le številnih osvežitve željnih, temveč tudi pogumneže, ki so se preizkusili v enem najbolj zahtevnih vzdržljivostnih športov – triatlonu. Predhodne izkušnje niso bile nujne, a so bile zaželene.

Na tradicionalnem triatlonskem tekmovanju v knežjem mestu je bilo kot ponavadi zelo vroče. Ne zgolj zaradi poletne vročine, temveč tudi zaradi pestrega športno-rekreativnega dogajanja, namenjenega vsem ljubiteljem športa, brez kakršnih koli omejitev. Tudi peklenska avgustovska vročina tokrat ni bila ovira na poti do osebnega uspeha in vsesplošne zabave. »Vročina nas ne moti. Sicer pa smo v preteklih letih kar dvakrat namerili 40 stopinj Celzija, tako da je letos, ko termome-

tri kažejo zgolj 36 stopinj, že prava ohladitev,« je v svojem šaljivem tonu povedal nekdanji celjski triatlonec in glavni organizator tovrstnih športnih tekmovanj v Celju Nino Cokan.

Z voljo je triatlonec lahko vsak

Čeprav gre za izjemno naporen šport, ki zahteva veliko psihofizično moč in še več discipline, omejitev pri tem, kdo je lahko triatlonec, skoraj ni. Čim mlajši kot se otroci spoznajo z vsemi tremi športnimi disciplinami – plavanjem, kolesarjenjem in tekmo – hitreje in lažje napredujejo. A ne le v športnem smislu. Splošno znano je namreč, da raznolika telesna aktivnost dobro vpliva tudi na razvoj in delovanje sivih celic.

Z različnimi rekreativnimi prireditvami, ki jih v

zadnjem času v Celju in Sloveniji ne manjka, je večini dana možnost, da v družbi razmigajo od sedečega dela zakrnelo mišičevje in okostje. Vse, kar resnično potrebujete za udeležbo na triatlonskem treningu ali rekreativnem tekmovanju, je zvrhana mera poguma in vztrajnosti. »Trud bo vsekakor poplačan,« pravi član aktualnih ekipnih državnih prvakov v štafetnem triatlonu Sandi Ivančič, ki ima obilo izkušenj tudi kot trener in vaditelj.

Vsako leto več ljudi

Tako so se lahko udeleženci nedeljskega triatlonskega praznika v Celju pomerili v različnih disciplinah. Najprej so bili na delu profesionalci, ki so se borili za naslov ekipnih državnih prvakov. Na veselje številnih ljubiteljev triatlona v mestu

ob Savinji je naslov končno ostal doma. Sicer pa so imeli kljub vsemu glavno besedo rekreativci. »Veseli nas, da se prireditve kljub dopustniškemu času vsako leto udeleži več ljudi. To je dokaz, da je prireditev dobro organizirana in da je triatlon pri nas v vzponu,« pravi Cokan, ki se je pred leti kar nekajkrat podal na eno najprestižnejših tekem v svetu triatlona, na havajski Ironman. Danes pa velja za enega najglasnejših glasnikov tega športa med rekreativci.

Da se za prihodnost Slovenskega triatlona ni treba bati, skrbijo skoraj vsi organizatorji tovrstnih tekmovalnorekreativskih prireditev. Tako so se v akvatlonu in ciciakvatlonu tudi tokrat pomerili otroci, starši pa so ob tem ogrevali dlani in glasilke.

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

Tekmovalci so se lahko med tekmo osvežili z izotoničnimi napitki in vodo. Nekateri so slednjo raje kot po grlu zlili po obrazu. Vročina je bila namreč huda.

Kolesarska proga je bila v celoti ravninska in nezahtevna, primerna za vse stopnje pripravljenosti. Kolesarji so vozili v krogih. Dolžina kroga je bila pet kilometrov. Tisti, ki so nastopili v šprint triatlonu, so morali odpeljati štiri kroge.

Po prihodu v cilj je prijalo malo počitka.

Naj motnija erekcije ne bo tabu!

Pomoč obstaja, težavo je le treba zaupati zdravniku

Kadar zabolijo zob, trebuh ali glava, bolnikom ni težko poiskati pomoči pri zdravniku. Težje je, kadar se pojavi težava v spolnosti in pride do erektilne disfunkcije oziroma nezmožnosti za otrdelost spolnega uda. Ne glede na razvoj zdravstva in ne glede na to, da je moškim s to težavo mogoče pomagati, je v družbi erektilna disfunkcija na žalost še vedno tabu tema.

V Sloveniji priznan prim. asist. mag. Igor Bizjak, dr. med., specialist urolog, ki je dolga leta vodil tudi Urološki oddelek Splošne bolnišnice Celje, že v začetku našega pogovora pravi, da je pri reševanju tega problema in pri zdravljenju treba upoštevati dve osebi. Ne samo moškega, ampak tudi njegovo partnerko. Eretilna disfunkcija namreč prinese težave v spolnosti, kjer sta oba ključnega pomena, saj partnerja zaradi te težave ne moreta izvesti normalnega spolnega odnosa. Zato sta pogovor med njima in nato pogovor obeh z zdravnikom velikega pomena za reševanje nastale situacije.

Vsak moški individuum

Včasih se je za erektilno disfunkcijo uporabljali izraz impotenca. Zdravstveni strokovnjaki so to strokovno poimenovanje že črtali iz svojega besednjaka. Impotenco so že pred dvesto leti najbolj povezovali s sladkorno boleznijo, ki sčasoma pogosto privede ravno do težav z otrdelostjo spolnega uda. Sladkorna bolezen je namreč bolezen živčevja in žil, kar je neposredno povezano tudi s spolnim udom, kjer

Med vzroki, zakaj se moški hitreje odloči, da ob motnjah pri otrdelosti spolnega uda obišče zdravnika, prednjači tudi to, da ima veliko moških za partnerice mlajše ženske. Občutek, da jih spolno ne zmorejo več toliko zadovoljiti kot včasih, je tako pogosto tisti, zaradi katerega moški pomoč poišče pravočasno. In pravočasen obisk zdravnika olajša prihodnost.

so za otrdelost glavne ravno žile. »Eretilna disfunkcija je trajna ali začasno ponavljajoča se motnja«, pravi Bizjak. Poglavitna vzroka zanjo sta dva: organski in psihološki. V praksi je še pred leti veljalo, da je bilo 33 odstotkov teh motenj povezanih z organskimi vzroki, za 33 odstotkov je bil vzrok psihološki, medtem ko je bila za preostalo tretjino vzrok kombinacija obeh. Danes zdravniki ugotavljajo, da je vedno več erektilnih disfunkcij povezanih z organskimi vzroki, v katerih se skrivajo različne bolezni. Daleč največ je med ljudmi, ki jih erektilna disfunkcija prizadene, ravno sladkornih bolnikov. A Bizjak dodaja, da je ob tem treba vedeti, da je vsak bolnik individuum in da podatkov o vzrokih in poteku motnje ne smemo posploševati.

Dejavniki tveganja

Med boleznimi, ki so lahko pogoj za nastanek takšne motnje, so pravzaprav tiste, ki povzročajo slabše delovanje žil in živcev. Med njimi so na primer nezdravljen visok krvni tlak, različna obolenja živčevja in poškodbe hrbtenjače. Eretilno disfunkcijo lahko povzročijo tudi operacije hrbtenice, pogosto tudi rak prostate. Zato moške s tem rakom zdravniki tudi opozorijo, da bosta onkološki poseg in zdravljenje lahko pripeljala do tovrstnih motenj.

Velik dejavnik tveganja, ki pravzaprav ni več dejavnik, ampak skorajda dejstvo, je starost. 70 odstotkov moških pri 70 letih ima že tovrstne težave, pri 50 letih pa že polovica. Toda moški

Prim. asist. mag. Igor Bizjak, dr. med., specialist urolog, je do zdaj pomagal že mnogim.

se s starostjo nekako lažje sprijazni, da je to razlog, da spolno ne bo več toliko aktiven kot v preteklosti. Starost namreč okvarja žile, njihova notranjost se spremeni, kar onemogoča dobro prekrvavitve, ki pa je za erekcijo najpomembnejša. Težje je, kadar udari bolezen, katere posledica je nezmožnost otrdelosti uda. »Med dejavniki tveganja so tudi holesterol, kajenje in pitje alkohola,« dodaja Bizjak.

Težko je o tem govoriti

Čeprav ti erektilni disfunkciji ne gre za bolezen, ki bi bila nevarna, je to zagotovo bolezen, razloži urolog, saj vpliva na zadovoljevanje človekovih potreb. Toda Slo-

venija še ni prestopila meje, ko bi se ljudje o tem odprto pogovarjali. »Bil sem že na številnih kongresih o tej bolezni v tujini, kjer sodelujoči pari na odru predstavijo svojo težavo in to, kako so jo rešili. Pri nas je ljudem še vedno o tem težko govoriti,« razloži. V ambulantni praksi se ljudje vseeno nekoliko odprejo. »V Sloveniji smo sicer še vedno zelo introvertirani. V medicini sledimo temu, da mora ambulanta za te težave biti nekje, kjer imajo bolniki popolno intimito, kjer pred vhomom ni ostalih bolnikov, ki iščejo drugo pomoč, bodisi otrok bodisi žensk. Razen partneric, seveda. Pomembno je še, da so bolniki naročeni na določeno uro,« še razloži

Rubriko Za zdravje ureja Simona Šolinič. Predloge oziroma ideje ji lahko posredujete na simona.solinic@radiocelje.com

Na nastanek erektilne disfunkcije spolno življenje ne vpliva. Torej med vzroki ne morejo biti večje število spolnih partnerjev ali različne spolne prakse. Posredno bi to lahko bil vzrok le, če bi to delovalo na moškega v psihološkem smislu.

Bizjak pomembne stvari, s katerimi bolnikom omogočijo zasebnost in možnost, da povedo tisto, kar jih teži. Moškim se je tako ali tako težko nekemu zaupati, še toliko težje je to povedati osebnemu zdravniku ali zdravnici, saj takrat na plan pride občutek sramu, ki je popolnoma nepotreben. Gre za življenjske stvari in težave, za katere – na srečo – obstajajo tudi ustrezne oblike pomoči.

Kaj zdravnik odsvetuje?

Bizjak kot dolgoletni urolog, ki je pomagal že mnogim, odsvetuje nakup različnih tabletk za erekcijo, ki jih je mogoče najti na spletu, v oglasih ali na črnem trgu. »Najbolje je oditi k zdravniku, se pogovoriti. S tabletami na trgu, ki jih ne predpiše zdravnik, lahko moški kupi mačka v žaklju,« dodaja Bizjak. Vsak zdravnik namreč ve, kako lahko zdravljenje poteka in katera vrsta zdravljenja glede na posameznika bo obrodila sadove. »Vedno upoštevamo to, da zdravljenje oziroma terapija za bolnika nista agresivna. In da je terapija bolniku cenovno sprejemljiva in učinkovita. Prvo, kar vedno svetujemo, je sprememba načina življenja,« razloži urolog.

Pri spremembi načina življenja gre za standardne stvari, ki bi jih zdrav človek moral vedno upoštevati: dovolj fizične aktivnosti, izogibanje nezdravim razvadam, zdravo prehranjevanje in čim manj stresa. Predvsem slednjemu se marsikdo ne more izogniti in ravno zato je erektilna disfunkcija v tretjini primerov pogojena psihološko. Če se takšni vzroki dajo odpraviti brez tablet z manj stresnim življenjem, je učinek pozitiven.

»Vikend« tabletk

V nekaterih primerih so tablete neizogibne. Te lahko delujejo kratek čas ali nekoliko dlje, a obstajajo tudi tablete, ki delujejo trajno.

»Kratko delujoče tablete so tiste, ki jih bolnik zaužije in ima lahko nato spolni odnos v roku trideset minut do ene ure. Dolgo delujoče tablete pa mora zaužiti pol ure ali uro pred odnosom in takrat je možnost za spolni odnos 32 ur. Tem rečemo tudi t. i. »vikend« tabletk, saj je dokazano, da imajo ljudje največ spolnih odnosov konec tedna,« pojasnjuje Bizjak. Obstajajo tudi tablete, ki jih bolnik jemlje vsak dan, vendar te priporočajo tistim, ki so že do pojava motnje v spolnosti imeli spolne odnose vsaj dvakrat tedensko. Terapije so namreč drage, saj so tablete plačljive. Zagotovo pa so bolj zanesljive kot tablete na črnem trgu, ki jih zdravniki ne priporočajo.

Potrkajte na prava vrata

So pa tudi primeri, ko tablete ne pomagajo. To se največkrat zgodi moškim, ki imajo kakšno kronično bolezen, vendar ne vsem. Možno bi bilo tudi vstavljanje zdravil v sečno cev, vendar se takšna terapija v medicini ni obnesla in pri nas ni uveljavljena. Ker mora bolnik po začetku zdravljenja prihajati k zdravniku na preglede, se to, ali tablete delujejo ali ne, hitro ugotovi. Če tablete nimajo želenega učinka, je naslednji korak apliciranje zdravila z injekcijo neposredno v spolni ud, kar lahko opravijo bolniki sami. V večini primerov to pomaga. Sicer pa urologi lahko svetujejo tudi uporabo vakuumske črpalke, ki deluje na podlagi podtlaka. Pri tem moški s črpalke povečajo dotok krvi v spolni ud. Ena od možnosti je še namestitev vsadka v spolni ud, ki je fleksibilen, kar pomeni, da se ga sprosti lahko odstranjuje, saj ima moški v času vsaditve ves čas erekcijo. Možnosti za izboljšanje otrdelosti spolnega uda torej so, le potrkati je treba na vrata zdravnikov.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

Prekolesarite svet

Deseti september je svetovni dan preprečevanja samomorov. Slovenija se je zato v ponedeljek, 10. avgusta, vključila v enomesečno akcijo Prekolesarimo svet. S tem želijo organizatorji (NIJZ, Nacionalno združenje za kakovost življenja Ozara, UP Inštitut Andreja Marušiča Slovenski center za raziskovanje samomora in Slovensko združenje za preprečevanje samomora) simbolizirati povezane celega sveta v prizadevanjih za preprečevanje samomora.

Zadali so si izziv, da bi udeleženci z vsega sveta tudi letos v akciji z združenimi močmi prekolesarili 40.075 kilometrov, kolikor znaša obseg Zemlje. Naj spomnimo, da je bila že lanska akcija zelo odmevna. Cilj je bil presežen za štirikrat, saj je bilo skupno po celem svetu prekolesarjenih 196.282 kilometrov, od tega kar 40 tisoč v Sloveniji.

Kolesari lahko vsakdo v naravi ali doma na sobnem kolesu. Kilometre sodelujočih bodo zbirali preko spletnega obrazca, ki je objavljen na spletnih straneh organizatorjev. Tako bodo zbrali skupno število prekolesarjenih kilometrov v Sloveniji in to posredovali Mednarodni zvezi za preprečevanje samomora.

Geslo letošnjega svetovnega dneva preprečevanja samomora je Preprečevanje samomora: Podajmo roko – rešimo življenje. Ljudi naj bi spodbudilo k razmišljanju o tem, kakšno vlogo ima nudenje pomoči in podpore pri preprečevanju samomora. Geslo opozarja tudi na pomen sodelovanja med vsemi organizacijami, sektorji, strokovnimi službami in posamezniki, ki se ukvarjajo s preprečevanjem samomora.

ZDRAVILIŠČE LAŠKO
THERMANA Laško

**OSTEOPATSKA-KIROPRAKTIČNA
AMBULANTA
V ZDRAVILIŠČU V LAŠKEM**

DR. VERSHININ ANDREY
DR. OSTEOPATIJE, ORTOPED, REVMAOLOG

TEL.: 03 734 51 28, GSM: 031 566 262
WWW.CENTERZDRAVJA.NET; E-POŠTA: VERSININ.ANDREJ@GMAIL.COM

Ponosna prejemnica šestih znakov kakovosti

Poročna štruca zlata že devetnajstkrat

Anica Krušič zmaguje z izdelki iz kvašenega testa

V Tlakah pri Rogatcu smo obiskali Anico Krušič, dobitnico že 19 zlatih priznanj pri projektu Dobrote slovenskih kmetij na Ptujju. Že vrsto let navdušuje s poročno štruco, ki ji ni para.

S hriba, kjer stoji njena hiša, se ponuja lep razgled na okoliško pokrajino. Z lahkoto se vidi tudi dim iz dimnika, ki naznanja, da je Anica zakurila v krušni peči in bo spekla nekaj prekrasnega. Poročna štruca, ki Anici že 20 let prinaša priznanja, je znana predvsem za ta konec Slovenije. Včasih so jo kot darilo mladoporočencema prine-

sli svatje. Nevesta jo je na koncu obredno razrezala in razdelila med svate. Danes si jo predvsem zaželijo starejši pari, ki praznujejo častitljive obletnice skupnega življenja. Poročna štruca se danes le redkokdaj še prinese mladoporočencema. Ti imajo veliko raje modernejše torte. Poročna štruca je bila včasih namesto današnje torte.

Kako nastane mojstrovina

Postopek izdelave traja precej časa in zahteva kar nekaj natančnosti – predvsem pri okrasitvi. »Naj-

prej presejem 3,5 kilograma posebne moke tipa 400, dodam 18 jajc, kvas, sol, vanilijev sladkor, malo ruma, margarino in mleko za zamesitev. Dodajam ga po občutku, kolikor ga potrebujem, da lahko dobro premesim. Potem pustim, da vzhaja,« pravi Anica o prvih korakih do poročne štruče. Jajca so domača, zato je testo drugačno in lepše. Vedno si pred mesenjem pripravi krušno peč, ki se mora počasi segreti, da ni preveč vroča. Medtem pusti testo vzhajati in ko je dovolj vzhajano, ga razdeli na pol. Polovico uporabi in

naredi prvo večjo pletenico, ostanek testa da spet na pol, pri čemer iz ene polovice napravi drugo manjšo pletenico, ki jo položi na večjo. Iz preostale polovice naredi spet dva dela, iz enega naredi še tretjo, najmanjšo, pletenico, ki jo položi vrh prejšnjih dveh. Tako nastane osnova za poročno štruco. Ko je dovolj vzhajana, jo premaže z mlekom in rumenjacom ter jo položi v krušno peč. Njeno temperaturo preveri tako, da da vanjo roko, in če lahko zdrži, je primerna, da osnovo poročne štruče položi v pečico. Peče jo

približno uro in pol. Iz ostanka testa naredi ptičke in košarice za okrasitev na vrhu. »Včasih so tudi rekli, da več kot je ptiček na poročni štruca, več bo otrok pri hiši,« pravi Anica. Med pečenjem si okraši podstavke za štruco s krep papirjem in pripravi sneg s sladkorjem v prahu za okrasitev. Na vrh postavi še ograjico iz zobotrebcev, ki jo prav tako obleče s snegom. Okrasitev vzame še pet do šest ur ročne dela, ki ga Anica opravi sama. Sneg za okrasitev da v posebne vrečke, ki jih naredi sama. Pomembno je, da je folija močnejša in da je na notranji strani gladka. Spodaj odreže konico, kolikor je treba, da lahko riše in krasi. Če je treba, naredi tudi napis, ki oznanja, za kakšno priložnost je štruca narejena.

Znanje od babice in tašče

Znanje o izdelovanju poročne štruče Anico spremlja že od otroštva. Najprej je pri delu opazovala babico in njeno sestro, od katerih je že kot deklica pridobila veliko znanja. Ko se je poročila, je preostalo znanje pridobila od tašče. Z leti in veliko prakse je taščino tehniko še izboljšala. »Ni se težko priučiti izdelave, treba je le nekaj vaje in malo spretnih prstov,« pravi Anica, ki svoje znanje deli v različnih društvih. Obiskala je tudi vrtce in ustvarjala z otroki, ki so bili naučenega zelo veseli, kot se spominja. »Toliko ljudem sem že pokazala, kaj znam, pri čemer ne držim znanja zase, želim ga podati naprej,« pravi Anica, ki je vesela, da se tudi njeni vnuki že zanimajo za peko in tradicijo. Prav tako odlično peče njena snaha in Anica upa, da bo prevzela njeno znanje o peki štruče. Želi si, da bi se ta tradicija ohranila in ne bi šla v pozabo, saj je včasih veliko mladim parom na dan svatbe prinesla veliko veselja. Pri izdelovanju ne potrebuje posebnih pripomočkov, še valjar ne zaide v njene roke, ko nastaja štruca, vse je izključno ročno delo.

Umetnina, ki pritegne poglede

Ljudje si poročno štruco radi ogledajo in se jim zdi zanimiva. Anica je delila z nami prigrado s podelitve priznanja na Ptujju. Vsakič izdelke, ki jih prijavijo na projekt, tudi razstavijo. Ko si je Anica šla ogledat razstavo, je bilo okoli njene štruče nekaj starejših moških, pevcev. Slikali so se in nasmihali, verjetno so se tudi spominjali svojih poročnih dni, ko so dobili podobno štruco. »Pridružila sem se jim in jim rekla, da ko se bodo naslednjič ženili, jim bom pa jaz spekla takšno poročno štruco,« se spominja Anica. Možje so bili navdušeni.

Kopica priznanj za vrhunsko delo

Anica Krušič je v zadnjih dvajsetih letih prejela 19 zlatih priznanj in šest znakov kakovosti. Takšni uspehi res niso zanemarljivi. Nagrade so ji prinesle zadovoljstvo in so potrditev kakovosti in spretnega dela, ki se je izoblikovalo od Aničinega otroštva do danes. Priznanja dajejo tudi nov zagon, da se vsako leto znova prijavi in potrdi, kar je že dokazala. Pridobila je tudi registracijo za izdelke v okviru Obrtne zbornice Slovenije.

Vroča krušna peč in vroče poletje

Peka poročne štruče je v poletnih mesecih, ko se živo srebro dvigne nad trideset stopinj Celzija, lahko tudi prava savna. Treba je zakuriti v peči, zato se notranost hiše še dodatno segreje. Peka je zagotovo prijetnejša v zimskih mesecih, ko zunaj pritiska mrz in je pokrajina pokrita s snegom ter se toplota peči še kako prileže. A kaj, ko skoraj vsi pari svoj srečni dan izberejo v toplejši polovici leta. Anica pravi, da če je treba, peče tudi v vročini, saj ji je peka v veselje, in brez težav potrpi. Poročna štruca mora biti sveža, zato jo, če je poroka v soboto, začne peči v četrtek proti večeru, medtem ko okrasitev nadaljuje v petek.

KLARA PODERGAJS
Foto: SHERPA in osebni arhiv

Spretni Aničini prsti takšnega lepota izdelajo zelo hitro.

Anica Krušič s poročno štruco. Pravi, da je štruca s podstavkom kar težka in je ni lahko nesti kam daleč.

Štruca na eni od razstav. Vidijo se ptički, košarica, ograjica iz zobotrebcev, rože, podstavek, okrašen s krep papirjem, in natančna okrasitev s snegom.

Pri Krušičevih imajo tudi manjšo kmetijo. Družbo jim delajo dve kravi, nekaj prašičkov in kokoši.

S takšnimi ptički so včasih gospodinje okrasile tudi velikonočno mizo.

Dobrote slovenskih kmetij

Dobrote slovenskih kmetij je ime vsakoletnega projekta KGZ Slovenije in ptujskega zavoda, s katerim želijo čim več kmetij na Slovenskem spodbuditi k pridelavi zdrave domače hrane in njenemu neposrednemu trženju. Vrhunec projekta je majska razstava na Ptuju, na kateri predstavijo dobrote, ki so prejele zlato, srebrno in bronasto priznanje. Najboljšim pridelovalcem so v minulih 25 letih podelili kar 755 znakov kakovosti za trikrat zapored doseženo zlato priznanje za posamezno dobroto.

Košarice na Aničin način

Izdeluje tudi košarice iz kvašenega testa. »Takšno košaro po vseh pripravah, ko imam že testo pripravljeno, podstavek pečen in ogrodje postavljeno, spletem približno v pol ure. Tega dela sem že vajena, zato gre hitreje,« pravi umetnica, ki se lahko pohvali, da je takšen način izdelovanja košare čisto njen izum in zato pravi unikat. Pri peki ne gleda na uro, ampak na barvo. Ko je košara lepo rumena, je pečena. Mnogo mladih gospodinj se pri peki točno drži recepta, ure in zvonca pečice, ki oznani, kdaj je pečeno. Za takšno peko, kjer ni recepta in predvidenega časa pečenja ter se je treba zanesti na lastno presojo, kdaj je pečeno, je zato treba veliko znanja in izkušenj.

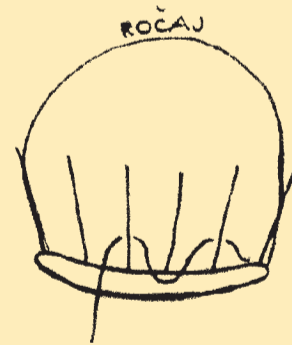

Recepta, ki nam ju je zaupala Anica:

Košarice iz kvašenega testa

Testo:

50 dag moke
5 dag margarine
2 jajci
1 vanilijev sladkor
pol kocke kvasa
sol
mleko
malo sladkorja
malo ruma

Najprej pripravimo testo iz vseh sestavin, ga zamesimo in pustimo, da vzhaja. Ko je dovolj vzhajano, ga razvaljamo na pol centimetra debelo za podstavek, prebodemo z vilicami in spečemo. Nato v podstavek zapičimo zobotrebce ali »špil«, če gre za večjo košaro. Število zobotrebcev ali »špil« mora biti neparno, sicer se postavitev košare ne izide. Za ročaj uporabimo bakreno žico. Testo razvaljamo z rokami v pol centimetra debele svaljke in jih začnemo ovijati okoli ogrodja, kot kaže slika. Rob na vrhu zaključimo tako, da uporabimo dva svaljka, iz katerih naredimo kito. Košare nato postavimo v pečico. Ko so lepo rumene barve, so pečene.

Sirova potica ali zavihanka

Testo:

70 dag moke (polovico polnozrnatne in polovico moke tipa 850)
30 g svežega kvasa
sol
1 čajna žlička sladkorja za kvas
pol litra sirotke ali vode

Nadev:

1,5 kg skute
1 vanilijev sladkor
2 jajci
sladkor
sol

Premaz:

sladka smetana
drobnjak
1 jajce
1 vanilijev sladkor

Zmešamo vse sestavine za testo, ga zamesimo in pustimo, da vzhaja. Lahko ga še enkrat premesimo, da pride bolj rahlo. Ko je dovolj vzhajano, ga razvaljamo in damo v pekač, ki ga prej naoljimo. Pustimo približno 4 cm testa, da sega čez rob pekača. Na testo položimo nadev in zavijamo robove. Na koncu premažemo s premazom. Pečemo pol ure. Prvih 15 minut na 220 stopinj, naslednjih 15 na 200. Pečeno razrežemo na poljubne kose.

Gordes je bil nekajkrat proglašen za najlepšo francosko vas.

Muzej sivke v Coustelletu, kjer so nas temeljito poučili o tej dišeči in vsestransko uporabni rastlini.

Sivkina polja

Bogata preteklost in lepote narave

Provanso odlikujejo posebne vonjave s sivkinih polj in zanimive vasice

Piše: MAI

Tisto leto sem vstopila v »društvo preudarnih dam«. Za ta častitljiv dogodek sem si zaželela doživeti Provanso, in sicer po navdušujočem obisku Pariza leto prej in po tistih romantičnih sanjarjenjih o Vincentu van Goghu, ki so me spremljale že leta.

Prebujanje v Provansi med oljkami je odtehtalo nekoliko nesrečno izbiro hotela prejšnji večer. Sorazmerno zgodaj smo se odpravili novim dogodivščinam naproti, pozdravilo nas je prijetnih 27 stopinj. Bili smo v mestu Orange in najprej smo se sprehodili do odlično ohranjenega rimskega gledališča, kjer še danes v poletnih mesecih uprizarjajo različne predstave. Ob našem prihodu so ravno postavljali oder. Mislim, da sem nekje ujela podatek, da je največje ohranjeno rimsko gledališče v Evropi, ki je lahko sprejelo tudi 20 tisoč obiskovalcev. Ogledali smo si tudi muzej v neposredni bližini amfiteatra in Tiberijev slavolok, ki so ga postavili v spomin na Cezarjeve zmage nad Galci. Orange je bilo namreč pomembno rimsko mesto.

Neobičajen muzej

Provansa je precej raznolika pokrajina z mnogimi kul-

turnozgodovinskimi točkami. Na pogled se zdi, kot da je vse skupaj ena sama zgodovina, en sam rimski imperij, ki se z dodatki v kasnejših časovnih obdobjih prepleta z vsakdanjostjo. Nismo imeli posebnih ciljev, kaj bi si želeli ogledati, še najlažje od vsega bi se bilo kar preseliti tja in ostati tam. Zato je bil obisk muzeja Le Visiatome v bližini Avignona dokaj nepričakovana izbira med vsemi tistimi prospekti in letaki, s katerimi smo se lahko opremili v hotelu. Razstava, ki smo si jo ogledali, predstavlja odpadke različnega izvora, ravnanje z njimi, z atomsko energijo, podatke o radioaktivnosti. Zanimivo. Zelo drugače od pričakovanega.

Papeško mesto

Avignon obiščejo vsi, ker naj bi se tam vedno nekaj dogajalo. Z obzidjem obdano mesto v prospektih in turističnih vodnikih očarljivo vabi obiskovalce, naj si ogledajo srednjeveški most, papeško palačo in še kaj. Brez vsaj delnega poznavanja res bogate zgodovine ni Avignon nič posebnega. Za papeško palačo se mora mesto zahvaliti papežu Klementu V., ki je leta 1309 papeško stolico

iz Rima prestavil v Avignon, da bi ubežal političnim nemirrom. Do leta 1377 in ponovne selitve papeške oblasti je tako v Avignonu vladalo kar sedem papežev francoskega porekla. Sam Avignon je sodil neposredno pod papeško oblast vse do leta 1791, ko se je v francoski revoluciji priključil Franciji. Tudi mi smo si ogledali to »slavno« papeško palačo in srednjeveški most čez reko Rhono ...

»Micka« stavka

V Avignonu smo naleteli tudi na srdit »Mickin« (berilni navigacijski) odpor, ko ni in ni hotela najti poti niti slišati za Les Baux de Provence, kamor smo želeli nadaljevati pot. Obračanje besed, črkanje kraja ... Nič, prav nič ni pomagalo, ostajala je slepa in gluha ... in mi z njo. Niti najmanj se nam ni sanjalo, v kateri smeri moramo nadaljevati pot. Ta nesrečni Les Baux pa je bil v bistvu edini kraj, ki sem si ga zares želela ogledati, zato mi ni preostalo drugega kot klic v Slovenijo, da smo se opremili s koordinatami. Hvala, Tomaž.

Kaj napisati o Les Baux de Provence? Je na visoki planoti v objemu provansalskih hri-

Srednjeveški most čez reko Rhono v Avignonu

Poletje
v Novem tedniku

Navdušji

n
ve

MARJANA KOVAČIČ

Avtorica, Celjanka Marjana Kovačič:
»Že od mladih nog sem čutila, da ima dežela, katere nacionalno geslo se glasi »liberté, égalité, fraternité« (svoboda, enakost, bratstvo) v meni neko posebno mesto. Spoznavala sem jo z branjem zgodovinskih romanov Juliette Benzoni, ki je odstirala tančice nečesa neznanega, nečesa, za kar sem si želela, bi nekoč rada videla in doživela od blizu, nečesa, kar z ljubeznijo negujem še danes, ko potovanja osmišljajo mojo pot. Berem, pišem in potujem. Zato verjetno ni naključje, da sem svojemu prvemu srečanju s francosko prestolnico namenila celo poglavje v svoji drugi knjigi, saj je prav tisto potovanje prispevalo velik delež k moji ozdravitvi po bolezni, ki me je doletela.«

Uporaba presežnikov je preskromna za opis občutij v Les Baux de Provence.

bov in je kot vasica tako rekoč muzej na prostem. Prav veliko drugega kot to, da ga je treba doživeti, ne bi pisala. Nas je očaral. Z ozkimi kamnitimi uličicami, ruševinami gradu. Posebej pa nas je očarala katedrala podob, vklesana globoko v skalnati hrib, z mogočnim prikazovanjem razstavljenih slik in projekcij, ki se nenehno menjavajo tako kot mogočni zvoki glasbe. Prelepo.

A dneva še ni bilo konec. Tisto res privlačno se je v tem popoldnevu šele začelo.

Muzej sivke

Pot nas je vodila pod vznožje hribovja Alpilles do kraja Coustellet, kjer smo si ogledali znamenit muzej sivke. Zelo nas je presenetilo, da gojijo dve vrsti sivke: gorsko, ki raste na približno 1000 metrih samo v Provansi, in običajno, ki jo gojijo povsod drugje in je nasploh razširjena po svetu. Prva je veliko bolj kakovostna. Razmnožuje se s semeni. Druga sivka je križanec in se jo razmnožuje s potikanjem. Ta nima zdravilnih lastnosti, le aromo. Tudi to sadijo v Provansi, vendar jo uporabljajo bolj za industrijske izdelke, mila in podobno.

Zanimiv je bil tudi prikaz ekstrakcije eteričnih olj iz sivke. To opojno dišečo rastlino požanjejo s posebnimi prav za to prilagojenimi stroji in jo pustijo nekaj časa sušiti na polju. Nato jo poberejo in natlačijo v sode, ki jih zaprejo. Skozi nato pošiljajo vodno paro. Ta s seboj odnese koristne substance, vse skupaj potem kondenzirajo v podobnih sodih, kot jih pri nas uporabljajo za žganjekuh. Eterična olja so lažja od vode, zato se v kondenzatu naberejo na vrhu in jih tako lahko odtočijo.

Omamne vonjave

V muzeju smo tudi povprašali, kje pravzaprav raste ta sivka, saj smo razen redkih šopkov ostajali opeharjeni za »pravljicne« poglede in omamne dišave. Prijazno so nam razložili in pokazali na zemljevidu, v kateri smeri naj bi to bilo. Brez odvečnih besed in pregovarjanja smo zavili v smeri proti pokrajini Luberon in zapeljali višje v hribe.

Pot nas je vodila po gričasti pokrajini, kjer smo po mnenju mnogih lahko s ceste opazovali najljepši pogled na Gordes, ki je bilo kar nekajkrat

proglašeno za najlepšo francosko vas. Ob popotovanju po prelepi pokrajini, ki ji res nismo mogli najti primerjave v Sloveniji, smo se ustavljali, globoko dihali in se predajali vonjavam. Težko bi bilo opredeliti tisti vonj narave, ki nas je vodil v domovanje sivke, k prostranim poljem ... do mesteca Sault, kjer smo se ustavili na večerji. Z največjim veseljem bi ne glede na ceno tamkaj tudi prenočili, če ne bi bile vse postelje zasedene.

Ko človek sliši za Provanso, ime sproži asociacijo na Vincenta van Gogha, na pejsaže in impresije z njegovih slik ... Če je človek po duši vsaj malo romantik, si z lahkoto predstavlja neko posebno pokrajino, kjer se prepletata davna preteklost s polji cvetočih sončnic (po van Goghu) z vmesnimi nežno vijoličnimi vrsti sivkinih polj, ki nežno burijo domišljijo ... No, v resnici doživetje Provanse ni ravno takšno. Posebna je narava, ki je raznolika. Posebni so ljudje, posebne so vonjave. Majhne vasice na gričih dopolnjujejo neko dodatno podobo k mlinom na veter, solinam, riževim poljem in seveda neskončnim poljem sivke.

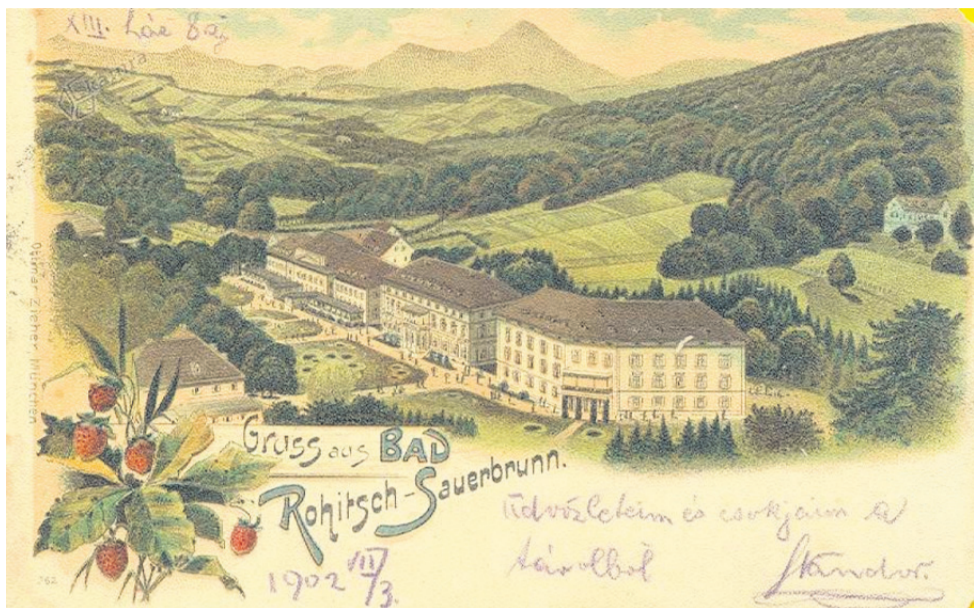
Orange – rimsko gledališče, ki je še vedno aktivno.

Postanek ob Daudetovem mlinu na veter je nehote oživil zgodbo o Don Kihotu.

te nas s potopisem!

ZGODBE
IZ DOMOZNANSKE KAMRE
 Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje

Razglednica predstavlja en sam na razglednicah Rogaške Slatine najpogostejši motiv – pogled na zdraviliški kompleks s parkom in hoteli ter z obrisom Donačke gore v ozadju. Ob levem robu parka vidimo Tržaško hišo (Triestiner Haus), ob desnem robu prepoznamo Strossmayerjev dom in Zdraviliški dom. Levi spodnji kot razglednice krasi šopek gozdnih jagod. Prazen prostor je popisan, datum priča, da je bila razglednica poslana leta 1902, vendar je bila izdana prej, najverjetneje približno leta 1899. Kot večina litografskih razglednic iz naše zbirke je bila tudi ta natisnjena v Nemčiji (München). Založnik je Ottmar Zieher.

Razglednica je redkost med zbiratelji. Izstopa tudi vsebinsko. Je edini primer litografske razglednice v naši zbirki, ki prikazuje pogled na Zdraviliški park v smeri proti Tržaškemu hribu. Osrednji del razglednice prikazuje park z vodometom, umetelno zasaditvijo ter bogato opravljenimi zdraviliškimi gosti. Levi spodnji vogal krasi šopek rdečih makovih cvetov. Kot večina litografskih razglednic iz naše zbirke je bila tudi ta natisnjena v tujini. V Nemčiji (München) jo je izdal Ottmar Zieher. Glede na poštni žig datira v leto 1900, vendar je bila najverjetneje natisnjena prej.

Rogaška Slatina na starih litografskih razglednicah

Prve razglednice naj bi nastale že v 80. letih 19. stoletja. O njihovi zgodovini in razvoju so pisali že mnogi, med drugimi dr. Walter Lukan in Primož Premzl. Slednji šteje za prvo slovensko razglednico upodobitev Rogaške Slatine, poslano leta 1889, vendar najstarejša razglednica iz zbirke Knjižnice Rogaška Slatina seže v daljno leto 1891 ali 1892.

Predstavljamo vam izbor litografskih razglednic Rogaške Slatine, izdanih konec 19. stoletja, ki so del

obsežnejše zbirke starih razglednic Knjižnice Rogaška Slatina. Prve večje serije slovenskih krajevnih razglednic v tehniki barvne litografije je izdelal umetniški zavod Lesk & Schwidernoch na Dunaju, med drugim tudi serijo razglednic z motivi iz Rogaške Slatine, označenih s št. 289, ki najverjetneje označuje zaporedje izdelave.

V 90. letih 19. stoletja so razglednice doživele največji razcvet. Prvotno so jih zalagali, izdajali in tiskali na tujem (Dunaj, Gradec, München, Zagreb), kasneje pa se je izdajanja lotevalo vedno več domačinov. Tako med založniki zasledimo imena tedanjih slatinskih trgovcev, lastnikov hotelov in gostiln.

Razglednice Rogaške Slatine so potovale predvsem po Evropi, nekatere celo v ZDA. Po pričevanju slovenskega zbiratelja starih razglednic Miša Goriča naj bi bila najstarejša znana razglednica Rogaške Slatine prav v ZDA v zasebni zbirki.

Vir: kamra.si

Josie Lloyd in Emlyn Rees: Jack in Amy

Ko zgodbo pripovedujeta moški in ženska

Romantična komedija, ki jo v sočnem jeziku pripovedujeta izmenjaje se Jack in Amy, se dogaja v Londonu. In prav v tem izmenjevanju moške in ženske perspektive je izvirnost te knjige.

Zgodba pripoveduje o 27-letnem umetniku Jacku Rossiterju, ki je dal v redni službi odpoved, da bi končno zaživel kot slikar in se s tem delom uspel tudi preživljati. Kot sostanovalec prijatelja Matta, uspešnega odvornika, dneve preživlja med lagodnim ustvarjanjem, aktivnim veseljačenjem in iskanjem žensk za eno noč. V tem iskanju naleti na 25-letno Amy Crosbie, ki se prav tako prestavlja z zabave na zabavo, preživlja pa se s honorarnim delom vsak teden drugje, tam pač, kamor jo napoti zaposlovalna agencija. Zaljubita se, preživljata vedno več časa drug z drugim, a njun odnos že

od začetka ne temelji na iskrenosti. Jack ne prizna, da so draga oblačila, ki jih nosi, pravzaprav Mattova, in da se kot slikar finančno niti najmanj ne more prebiti skozi mesec. Amy prav tako skriva, da je zgolj tedenska zamenjava pri različnih delodajalcih.

Svoje doda še vedno rahlo prisotno ljubosumje. Jack slika akt lepote Sally, ki jo je v času, preden je spoznal Amy, intenzivno osvaja, česar Amy ne pove, dokler ta sama ne odkrije nedokončane

slike. V zgodbi je to prva domina v njunem odnosu, ki pade in za seboj potegne naslednje. Pojavi se tudi star Amyjin prijatelj Nathan, ki ni zgolj »lepši brat Johnnya Deppa«, ampak ima tudi veliko pod palcem. Amy načrtuje večerjo z Nathanom, kar je za Jacka nesprijemljivo. Ko Jack zvečer ždi doma in se ga napije, ker Amy še do dveh zjutraj ni domov, pri njem pozvoni. Obišče ga Sally, ki se končno odzove na njegovo nekdanje osvajanje. Čeprav jo Jack ta-

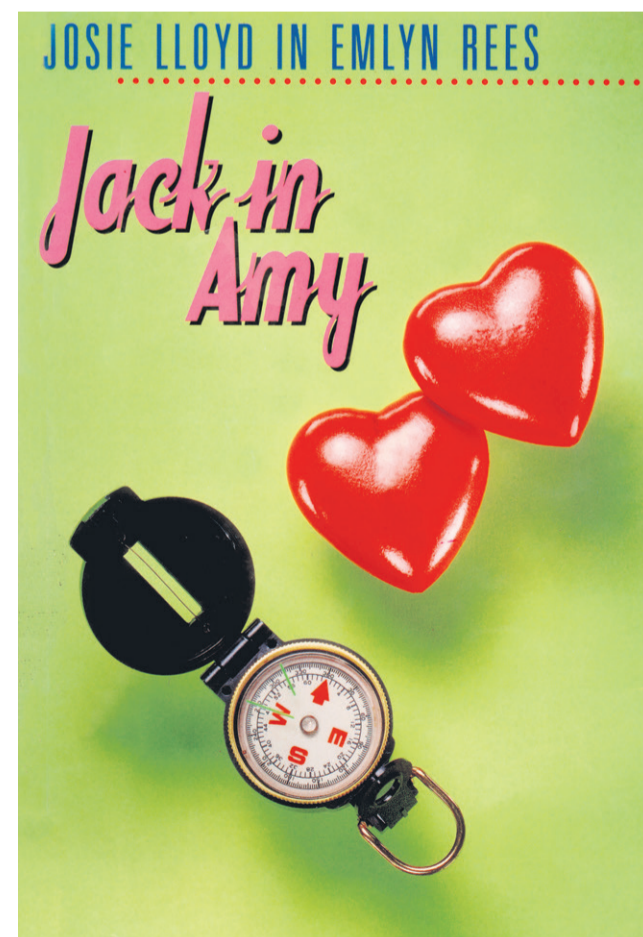
krat odklanja, vseeno zjutraj podleže njenim čarom. Tako se Amy in Jack naslednje jutro odpravita na počitnice v Grčijo s slabo popotnico. Sledi še prometna nesreča in Jackovo razkritje prevare. Vendar to še ni konec zgodbe.

Romantična komedija o mlademu angleškemu paru današnjega časa je pripoved iz moške in ženske perspektive. Pripoved začne Jack, na nekem mestu nadaljuje Amy in spet se zamenjata. Ženske bomo zdaj razumele, kaj in kako procesirajo moški možgani, da razmišljajo in predalčkajo po svoje. Ker imajo povsem drugačne cilje in težave s priznanjem čustvenega dogajanja v njih samih. Moški pa bodo razumeli, zakaj ženske tako hitro izustimo tisti »ljubim te« in zakaj so naše potrebe v odnosu drugačne.

MRL

O avtorjih:

Josie Lloyd in Emlyn Rees sta se spoznala kmalu zatem, ko sta objavila vsak svojo prvo knjigo. Iz šale, da bosta naslednjo knjigo napisala skupaj, se je rodila romantična komedija Jack in Amy. Začela pa se je tudi njuna zasebna skupna pot. Kmalu sta se poročila, imata hčer in še naprej skupaj pisateljujeta.

Trinajstica – srečno število nasmejanih otrok

Na morje peljali še 124 otrok – Morsko veselje doslej omogočili 6.600 otrokom

Tuš s partnerji v okviru družbeno odgovornega projekta Pričarajmo nasmeh letos ponovno omogoča letovanje 500 otrokom iz socialno ogroženih družin. Minuli konec tedna je na Debeli rtič odpotovala še zadnja letošnja skupina, v kateri je bilo natančno 124 otrok, med katerimi so bili tudi otroci iz širše celjske regije. Nasmejani otroci so uživali v morskih dogodivščinah, naklonjeno jim je bilo tudi vreme, poleg zabave pa so jih čakali tudi izleti

in športne, izobraževalne ter ustvarjalne delavnice.

S projektom Pričarajmo nasmeh v Tušu omogočajo počitnice otrokom iz vseh slovenskih regij. Otroke na podlagi objektivnih meril izbere Rdeči križ Slovenije v sodelovanju s centri za socialno delo, socialnimi službami v osnovnih šolah in z območnimi združenji Rdečega križa Slovenije. Brezskrbne počitnice ob morju, ki jih omogoča Tuševa pobuda, so za mnoge otroke iz socialno šibkih družin tudi edine.

Prejšnji teden je na Debelem rtiču letovalo 124 otrok iz različnih mest in krajev. To je bila zadnja od skupno petih letošnjih skupin, ki je bila hkrati regijsko najbolj pisana. Sestavljali so jo otroci iz Pirana, Izole, Kopra, Kočevja, Ribnice, Cerknice, Ormoža, Domžal, Šentjurja pri Celju, Šmarja pri Jelšah, Laškega, Žalca, Celja in s Ptujja.

Ko bomo letos potegnili črto pod letovanji, bomo sešteli, da smo v trinajstih zaporednih letih, kolikor pomagamo pri omogočanju

počitnic otrokom iz socialno šibkih družin, morsko veselje omogočili že več kot 6.600 otrokom. Trinajstica je srečno število in v časih, ki za mnoge niso enostavni, so nasmeški na obrazih najmlajših pomemben uspeh, ki nas žene naprej. Za to gre zahvala tudi našim partnerjem projekta, kupcem in sodelavcem, ki v akciji vidijo več kot enega od dobrodelnih projektov.

ANJA MARJETIČ

Jezikovni tabori za otroke

Mladi pustolovci in pustolovke različnih starosti že od začetka julija uživajo na mednarodnih poletnih jezikovnih taborih, ki jih letos že osmo leto organizira Zavod Jezikovni svet Navitas. Na letošnje tabore v Solčavi, na Kozjanskem in Rogli je skupaj prijavljenih več kot 70 otrok iz devetih držav, ki tkejo prijateljske vezi s sovrstniki iz različnih kulturnih okolij.

Na petih taborih, ki so namenjeni različnim starostnim skupinam otrok, se urijo v različnih jezikih: v angleščini, nemščini, španščini, italijanščini in ruščini, otroci iz tujine pa lahko izpopolnjujejo znanje slovenščine in spoznavajo slovensko podeželsko življenje na zelo pristen način. Poudarek je na komunikaciji in učenju jezika v naravi skozi dialoge, igranje in pesmi na sproščen in zabaven način. Poleg učenja jezika je na taborih neprecenljivo, da se otroci naužijejo svežega zraka, spoznavajo slovensko podeželsko tradicijo, obiskujejo kmetije, spoznavajo živali, molzejo krave, jezdijo konje,

raziskujejo potok, gozd in travnik, nabirajo zelišča in plodove v naravi ... Ustvarjajo izdelke, zakurijo taborni ogenj, spo-

znajajo nebo skozi teleskop in se naučijo fotografirati ter na nekaterih taborih celo snemati filme.

Otroci so na vsakem jezikovnem taboru obravnavani zelo individualno in razdeljeni v različne skupine glede na

jezikovno predznanje. Nekateri otroci pridejo prvič v stik s tujim jezikom, spet drugi imajo že precej predznanja, prav vsi pa na taboru napredujejo in uživajo v osvajanju novih znanj, saj je učenje prilagojeno njihovu predznanju. Dobro obiskani so tudi

tabori z naravnimi govorniki jezika. Ti tabori so namenjeni otrokom med 11. in 15. letom z več predznanja.

V začetku julija so se najmlajši otroci (od 5 do 9 let) na taboru v Solčavi učili angleščino, ruščino in slovenščino, veliko navdušenje pa je poželo učenje lokostrelstva. Naslednji tabor je bil na Prevorju na Kozjanskem, na katerem so v neokrnjeni naravi uživali otroci med 6. in 10. letom – med učenjem angleščine, nemščine in slovenščine ter raznovrstnimi aktivnostmi je vsak otrok našel nekaj zase, hkrati pa so na sproščen in zabaven način osvojili novo besedišče v tujem jeziku. Prvi teden v avgustu so mladi pustolovci iz različnih držav in različnih ras uživali v neokrnjeni naravi, raziskovali Roglo in tkali nova prijateljstva. V okviru Foto-športnega tabora so z naravnim govornikom angleščine in nemščine fotografirali, snemali filme, govorili angleško in nemško, spoznavali svet z nove perspektive ... Na zaključni predstavi otroci predstavijo kanček dejavnosti na taborih, starši pa so vedno znova presenečeni in navdušeni nad njihovim znanjem.

Na Prevorju so otroci med drugim odkrivali tudi sledi, ki jih je v teh krajih pustil znamenit razbojnik Guzaj.

Udeleženci strokovne ekskurzije Društva za biodinamično gospodarjenje Ajda Štajerska

Zeliščna pot

Preko vorarlberških kmetij do zeliščnih vrtov dr. Alfreda Vogla

Strokovna ekskurzija Društva za biodinamično gospodarjenje Ajda Štajerska je pisano skupino privrženecov zdravega načina življenja in dela popeljala na edinstven tridnevni izlet, na zeliščno pot.

Vodila jih je preko slikovitega okolja in dejavnosti inovativno razvijajočih hribovitih kmetij, ki so širile na način, da je o njih

mogoče govoriti kot o pravih majhnih podjetjih. Cilj

je dosegla na posestvu švicarskega pionirja naravnega zdravljenja dr. Alfreda Vogla.

Skupina je zavila še na ogled znamenitih slapov

reke Ren in prečudovitih vrtov otoka Mainau, kjer so udeleženci kar sami pripravili biodinamično malico iz pridelkov, ki so jih v ta namen vzgojili na svojih vrtovih in njivah.

Med kmetijami

Najprej smo si v okolici Bregena ogledali tri kmetijska gospodarstva v krajih Buch in Krumbach. Ta se namreč poleg osnovnega kmetovanja ukvarjajo še z eno ali več dopolnilnimi dejavnostmi na kmetiji in tako celovito zaokrožajo ponudbo – bodisi s pridelavo svežega sira in drugih dobrot, ki jih pripravijo in postrežejo turistom, bodisi jemljejo kmetijo kot podjetje. Slednje lahko zagotovo trdimo za Martinshof, kjer rejo več kot 3 tisoč kokoši na prostem povezujejo s pridelavo testenin in drugih izdelkov iz jajc in bio pirine moke. S to ponudbo se odlično dopolnjujejo z drugimi kmetijami tega območja, s katerimi skupaj nastopajo na trgu. Tretja postojanka je bilo kmetijsko gospodarstvo Marthe Niedeaicher, ki je s pomočjo partnerskega društva Land Hand povezala rokodelce območja Vorarlberga, ki se ukvarjajo z različnimi domačimi obrtmi. Njihov moto je na novo interpretirati tradicijo oziroma bogastvo znanja prejšnjih generacij uporabiti na sodoben način.

Ljudje na kmetijah so odlični primeri dela za skupno dobro in skupen razvoj ter sledijo modrosti Rudolfa Steinerja, utemeljitelja biodinamičnega kmetijstva:

logično mišljenje zaustavlja sebične osebne želje.

Pri pionirju naravnega zdravljenja

Osrednji cilj poti je bil Teufen oziroma posestvo dr. Alfreda Vogla, kjer uživajo čuti, duša in telo. Udeleženci so si ogledali grede zdravih rastlin in se seznanili z delom in življenjsko filozofijo dr. Vogla, pionirja naravnega zdravljenja. V podjetju pridelujejo zdravi pripravki zgolj iz svežih zelišč, ki jih v roku 24 ur po tem, ko jih naberejo, stisnejo in iz njihovega ekstrakta naredijo različne pripravke.

Alfred Vogel je že od začetka svojega delovanja, v obdobju po drugi svetovni vojni, poudarjal pomen naravno pridelane hrane za ohranjanje zdravja. Bil je prepričan, da mora biti človek aktiven, če želi biti zdrav. Veliko ljudi, ki jih je zdravil, se je pozdravilo tako, da so se vključili v delo na posestvu in aktivno sodelovali pri pridelavi svojih zdravil. Je tudi človek, ki je prinesel ameriški slammnik v Evropo, njegovo seme je dobil v Severni Ameriki kot darilo ameriških Indijancev.

Udeležence je pot obogatila ne le zaradi obiskanih mest, temveč tudi zaradi stkanih vezi med sopotniki. Hkrati je dokazala, da imamo tudi v Sloveniji ljudi, ki ne bodo nikoli obmirovali, temveč se bodo vedno znova in znova trudili, da bo njihovo delo (kakršnokoli že je) stremelo k popolnosti.

MAJDA in KATJA TEMNIK,
ANDREJA ŠTEINER

BRALCI FOTOGRAFIRAJO

Igra narave – erotični paradiznik (Foto: JOŽE JURC)

Likof na taberhi

Žito je dozorelo, prišel je čas žetve, mlačve. Letošnja 17. tradicionalna prireditvev Likof na taberhi se je razširila v Etnofest Rogatec 2015, ki ga je organiziral Muzej na prostem Rogatec. Imela je poseben pečat, saj se je s projektom DE - PARK povezala čez mejo s Hrvaškim Zagorjem. Na Marjetinem rokodelskem sejmu so se predstavili mojstri iz rokodelskih centrov Slovenije, Obsotelja in Kozjanskega, in člani Zveze društev upokoencev Kozjansko, ki je sodelovala že sedmo leto.

Na začetku so domačini prikazali mlačev s cepci. Člani društev upokoencev so prikazali mlačev na ročno mlatilnico, ki je bila prava paša za oči, kosili so s koso, ženske so grabile. Domače perice so med prepevanjem starih ljudskih pesmi prale perilo ob vodnjaku. Med temi prikazi so bile na razstavi sirove zavihanke, ki so jih spekle članice sosednjih društev žena. Ves čas so bile na voljo doživljajske delavnice, kjer so lahko obiskovalci sodelovali in ustvarjali, izdelovali nunalco, preprosto ljudsko glasbilo, ali svečke iz voska, spoznavali zelišča z vrta muzeja, izdelali svojo žuliko, ki jo je gospodinja Brigita Božičko spekla v krušni peči. Na leto jih speče kar osem tisoč.

Od pohorskega kamna do čipke

Videti je bilo mogoče pletenje košar in opletanje steklenic iz šibja, predenje in tkanje na statvah, trenje lanu, vezenje, izdelovanje rož iz krep

pletilstvo ... Gostje s Hrvaške so razstavljali lepoglavsko čipko, ki je vpisana v Unescov seznam nesnovne dediščine človeštva, nakit iz te čipke in skulpture iz gline in lesa.

Z žaganjem hloda, ki ga tradicionalno žagajo z amerikan-ko predsedniki DU ZDU Kozjansko, je bil »taberh« končan. Sledil je »likof« pod brajdo pri Viničarski hiši. Razglasitev naj sirove zavihanke je vodila Irena Roškar, najboljšo pa je spekla predsednica Gaje Rogaska Slatina Cvetka Koradžija.

Za veseli »likof« je poskrbela Etno skupina Nojek iz Bistrice ob Sotli, ki si je ime nadela po samorodni vinski trti šmarnici, kot je povedal hudomušni Franci Černelč. Nastopili so še Planinski bend iz Rogaške Slatine in Ljudske pevke Rogatec, ki pojejo že 20 let. »Kak lušno je tam na deželi, kjer hišca na samem stoji. Okrog so pa tranki zelen, to mene najbolj veseli ...« so zbrani zapeli z moderatorko prireditve Nives Brezovnik, ki je dejala: »Spoštovani, likof je pri kraju, hvala vam, ker ste bili del njega. Srečno do prihodnjic.«

MILENKA BLAŽEVIČ,
Foto: Muzej na prostem Rogatec

Za vašo popolno
obveščanost
ŠPONEDELJKOVO
Sportno DO POLDNE

VSAK PONEDELJEK od 10.15 do 11.45

95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz www.radiocelje.com

radiocelje

Kreativo v Gradcu

Prestolnica avstrijske Štarske z bogato ponudbo celo leto upravičuje sloves pomembnega evropskega kulturnega središča, v drugi polovici julija pa je bila že 15. zapored tudi svetovni center a cappelle.

Eno najpomembnejših a cappella tekmovanj v Evropi privablja skupine z vseh koncev sveta. Priložnost za udeležbo na tekmovanju tako visoke ravni, mednarodno predstavitev, strokovno izpopolnjevanje in povezovanje z drugimi ljubitelji glasbe brez glasbil vsako leto izkoristijo tudi slovenske skupine. Na seznamu sodelujočih iz preteklih let najdemo Perpetuum Jazzile, New Swing Quartet, Stil Quartet, Cantemus, Male malice, Bit, Jazzva, Dotik, letos pa smo lahko pesti držali za Kreativo.

Skupine se potegujejo za nagrade v različnih kategorijah; tokrat v džezu, komediji, popu, beatboxu in po nekaj letih znova tudi v klasiki. Komisije pri oceni upoštevajo groove, priredbe, intonacijo, dinamiko, zvok in celoten nastop. Po strokovni presoji skupinam podelijo bronaste, srebrne in zlate diplome, najboljšim pa pripada še posebna čast – nagrada Ward Swingle Award treh žlahtnih barv. Slednja nosi ime po enem najpomembnejših a cappella aranžerjev in skladateljev ter ustanovitelju skupine The Swingle Singers. Legendarno britansko skupino bo mogoče prvič v Sloveniji slišati na koncertih skupine Perpetuum Jazzile jeseni in Cankarjevem domu. Tokratna novost pri nagradah je trofeja Magenta talent trophy za najboljše

novince, ki skupini omogoči udeležbo na strokovni delavnici in ji zagotovi nastop v Nemčiji.

Tekmovalni del letošnjega festivala so z nastopom v džez kategoriji uvedli pevki in pevci iz sesteta Kreativo. Svoj prefinjen zvok in značilno ubranost so predstavili v skladbah Sunny, The one and only, Cannonball run, The grass grows greener ter Almost like being in love. Če upoštevamo, da so jih ocenjevali Lauren Kinhan, članica izjemnih New York Voices, Anders Jalkéus, basist v svetovno priznani skupini The Real Group s Švedske, Andrea Figallo, basist in ritmik pri skupini Wise Guys, in Matthias Becker, nemški strokovnjak na področju vokalne glasbe, zaznamo v izboru precej drznosti. Nastop so namreč zaključili s skladbama,

ki ju najbolj značilno izvajata prav skupini The Real Group in The New York Voices.

Kot je že v navadi, je dogajanje preko neposrednega spletnega prenosa spremljala tudi slovenska a cappella skupnost na Facebooku. S kančkom pristranske naklonjenosti slovenskim izvajalcem se je nabralo precej komentarjev domačih poznavalcev, ki so bili nad slišanim očitno navdušeni in so verjeli v visoko končno uvrstitev Slovencev. Kakovostno izvedbo zahtevnih aranžmajev, ki je izražala zrelost v džezu, je prepoznala tudi komisija in skupini Kreativo v pestri konkurenci dodelila srebrno diplomu in bronasto Ward Swingle nagrado. Pevki in pevci so bili z uspehom vidno zadovoljni, pohvale in napotki strokovnjakov pa jim dajejo dodaten zagon za nadaljnje ustvarjanje.

MATEJ VIRTIČ
Foto: NATALIJA BAHOVEC

Tri medalje za Martina Dernovška

Na poletnih svetovnih igrah specialne olimpijade s posebnimi potrebami v Los Angelesu, ki so se končale 2. avgusta, je iz Slovenije nastopilo 24 športnikov in športnic, ki so osvojili 8 zlatih in po 9 srebrnih in bronastih medalj.

Na igrah je nastopil tudi učenec II. osnovne šole Žalec Martin Dernovšek iz Topovelj v občini Braslovče. Na igrah je Martin osvojil kar tri medalje. V skoku v višino je z 1,65 metra in v skoku v daljino s 5,18 metra osvojil srebrni medalji in v štafeti 4x100 metrov bronasto. Po vrnitvi domov je bil v torek sprejem v Ljubljani, Martina pa je doma nato obiskal braslovški župan **Branimir Strojansček**, ki mu je v imenu občanov Braslovč za ta podvig čestital in mu izročil priložnostno darilo.

TT

Martin Dernovšek s tremi osvojenimi medaljami

Martin Dernovšek s tremi osvojenimi medaljami

Spomin na Celjsko četo

ŠTORE – Ob obletnici ustanovitve partizanske čete, ki je nastala julija 1941, je bilo v Javorniku na Svetini spominsko srečanje. V tem zaselku spominja na njeno ustanovitev spominsko obeležje.

Na Resenškovi domačiji so četo ustanovili celjski komunisti in skojevci. Njen komandir je bil učitelj Franjo Vrunč – Buzdo ter politični komisar Peter Stante – Skala. Četa je vključevala petnajst borcev, ki sta se jim pozneje po naključju pridružila Palestinca Abdul Krim in Mehmed Junis, ki sta pri Celju pobegnila z vlaka.

»Iskreno želim, da se vsako leto srečamo na tem mestu in se poklonimo spominu na Celjsko četo,« je pred zbranimi v ponedeljek poudaril govornik Srečko Križanec, ki je predsednik štorskih častnikov in veteranov vojne za Slovenijo. Ob spominskem obeležju se je kljub hudi vročini zbralo okoli trideset udeležencev spominskega dogodka.

BJ

Novo gasilsko vozilo

Druga nedelja v juliju je bila za gasilce v občini Polzela in še posebej za gasilce PGD Ločica ob Savinji velik dan. Ločiški gasilci so namenu predali novo gasilsko vozilo AC 24/60.

Slovesnosti so se udeležili številni gasilci in krajanji, med gosti so bili tudi župan Občine Polzela **Jože Kužnik**, poslanec v državnem zboru **Ljubo Žnidar**, v imenu Uprave RS za zaščito in reševanje **Dušan Naglič**, predsednik in poveljnik GZ Žalec **Edvard Kugler** in **David Krk** ter poveljnik GP Občine Polzela **Vlado Košec**.

O novi pridobitvi, vredni kar 250 tisoč evrov, od tega je 200 tisoč evrov prispevala Občina Polzela, 50 tisoč pa društvo in dona-

torji, so zbranim spregovorili predsednica PGD Ločica ob Savinji **Bojana Žibret**, župan **Jože Kužnik** in **Dušan Naglič** ter poudarili, da novo vozilo AC 24/60 s 6 tisoč litri požarne vode predstavlja pomembno pridobitev ne samo za ločiške, ampak tudi za polzelske in andraške gasilce, saj na intervencijah vedno posredujejo skupaj. Ključje novega vozila je župan **Jože Kužnik** izročil poveljniku **Roku Bastlu**, nato pa v imenu voznikov **Alešu Ločičniku**, ki je opravil tudi preizkus vozila. Sledil je blagoslov, ki ga je opravil domači župnik **Jože Kovačec**, podelili so 123 priznanj botrom in donatorjem, medtem ko je za popestritev slovesnosti poskrbel pihalni orkester **Cecilija**.

T. TAVČAR

Blagoslov novega vozila je opravil domači župnik Jože Kovačec.

Dnevnik mlade vrtnarke

Smrtonosna voda

Pred leti mi ob prodaji hiše pokojnih staršev ni pustil spati ogromen pušpanov grm. Odločitev, da bo ena prvih maminih zasaditev ostala na starem mestu, je bila težka, a se mi je zdelo, da pušpan selitve v novo okolje ne bi preživel. In če bi mu takrat uspelo, bogvedi, kaj bi se z njim zgodilo letos ...

Maja smo v ulici bili prvi boj s pušpanovo veščo. In ga izgubili. Klonila je skoraj dva metra visoka in približno toliko stara živa meja kot »moj« grm. Naši levi sosedi, ki se je morala posloviti od prav tako materine dediščine, so svetovali, da lahko pušpan obdeluje s kemijo, a končnega uspeha ji ni upal napovedati nihče. Zato je padel ...

Vedenja o golazni iz Azije, ki so jo pri nas naselili vrtnarski veletgovci in ji podalpska klima očitno zelo prija, je več, a recepta za njeno zatiranje vseeno še ni. Znajti se je treba po svoje. Desna soseda si kruh služi v prosveti in počitnice izkoristi do zadnjega dne. Čeprav sem vrtnarska začelnica, mi – najbrž zato, ker ji kaj drugega ne preostane – v tem času prepusti v oskrbo vrt. Če z zelenjavnim letos ni težav (zalivanje, tudi domačega, seveda, sem prepustila soprogu), mi je julij prinesel spopad s pušpanovo veščo. Zeleno-črne gosenice, ki po moji presoji zasedajo vrh lestvice najbolj gnusnih živali, so se naselile na grmičku, zasajenem v čeburu. Samovšečno zadovoljna sem bila, ko se je ta po obdelavi s škarjami sicer še zmanjšal, a ostal zelen. A že čez nekaj dni so bile zaplate posušenih lističev na dveh precej večjih grmičih ob zelenici. Ko sem pokukala v njuno notranost, bi me lahko kap. Skoraj sama sta se premikala, toliko golazni je gomazelo po vejicah. Kaj storiti? Za pomoč sem prosila FB-vrtičkarje, a si z nasveti nisem mogla veliko pomagati: niti dva nista bila enaka! Pa sem si nadela rokavice, stisnila zobe, priprla oči ... in po poldruhi uri sta bila grmiča »obrana«, z gosenicami do vrha napolnjena škatla pa se je tudi skoraj »sama premikala«. Sledila je še obdelava z vodo. Razmišljala sem, da bi se grmičev lotila z »wapom«, a je prevladal razum in tudi izpiranje vsake vejice kar z vrtno cevjo za zalivanje je zaleglo. To sem ponavljala tri dni zapored, pri čemer zadnji dan ni bilo niti ena gosenica več.

Zdaj sta grmiča spet zelena in soseda je hvaležna, saj bi ju sama izpulila in nadomestila z novima. In če pomislim, imata srečo, saj bi tako ravnala tudi jaz – če bi rasla na našem vrtu.

Sivka, ki smo jo porezali takoj po prvem cvetenju, bo letos cvetela še enkrat.

Avgustovska dela v domačem okrasnem vrtu

Nujna opravila, da bo tudi jesen na domačem dvorišču lepa in rodovitna

V teh dneh, ko se z lahko jutranjo meglico in daljšimi nočmi že napoveduje jesen, je še pravi čas, da opravimo rez grmovnic in trajnic, in je tudi še čas za spravlanje zelišč. Na zelenjavnem vrtu sejemo solate za jesensko-zimski čas.

»Avgusta opravimo rez okrasnih grmovnic, na primer pušpanov in tis,« svetuje Alen Kovačič, inž. krajinskega vrtnarjenja, svetovalec iz

Vrtnega centra Arboretum Volčji Potok – Medlog. »Če režemo zdaj, se bodo poganjki še pred zimo utrdili in ne bo nevarnosti pozebe. Poleti cvetoče grmovnice porežemo takoj po cvetenju, da se do jeseni obrastejo.«

Še zadnjič porežemo sivko

Manjše trajnice, kot je na primer v zadnjem času na domačih vrtovih vse bolj

prisotna sivka, porežemo zdaj, če jih nismo že takoj po cvetenju. »Če sivko prepozno porežemo, bo pognala pozno jeseni in bo verjetno pozimi pozebla,« svari Kovačič. Prav tako še vedno režemo zelišča in jih uporabljamo za pripravo sirupov, sokov in čajev. In koliko držijo stare modrosti, kdaj je treba nabirati kakšno zelišče? Kovačič odgovarja: »Rastline imajo v določene

nem trenutku največjo moč in največ energije. Če jih porežemo takrat, imamo tudi največ od njih.« Pri tem opozarja še na to, da je treba zelišča nabirati okrog poldneva, takrat ni več rose in je njihova moč največja.

Pojavljajo se prve plesni

Letošnje leto je v primerjavi z lanskim postreglo z neprimerljivo več sonca in višjimi temperaturami, kar dobro vpliva na letino. »Letos je letina zelo dobra. Pošiljka dežja, ki smo jo dobili pred dvema tednoma, je prišla ravno v pravem trenutku, da se na rastlinah še niso začele pojavljati sledi sušnega obdobja,« ocenjuje Kovačič. Res pa je, dodaja, da se v takšnem vremenu rade razvijejo bolezn. »Ljudje verjetno že opazijo plesen ali črno listno pegavost na paradižniku. Glede na to, da smo že zakorakali proti jeseni, odsvetujem uporabo škropiv. V tem času so plesni, ki jih opazimo recimo na listih bučk, povsem normalen pojav. Svetujem, da pustimo zelenjavi, da dozori

do konca, in je ne škropimo. Če je nismo škropili z naravnimi pripravki in škropivi že od začetka rasti, bo tudi zdaj to zaman,« pravi Kovačič.

Čas za uživanje pridelkov

V teh dneh tudi opustimo gnojenje. »Če smo spomladi dobro pognojili z organskimi gnojili v obliki pelet ali s hlevskim gnojem, zdaj to ni več potrebno, a če jih že dodamo, naj bodo odmerki prepolovljeni. Dodajamo jih tam, kjer smo na gredici imeli zelenjavo, ki potrebuje več hranil,« pravi Kovačič, ki še dodaja, da v okrasnem vrtu v tem času ne gnojimo več, saj bi s tem spodbujali rastline k rasti, kar ni dobro.

Sicer pa lahko že avgusta posejemo motovilec in črno redkev, endivijo, radič. »Na našem koncu je še čas za nizke fižol. Če ga bomo te dni posejali, lahko še do jeseni dobro obrodi,« predlaga Kovačič. Sicer pa naj bo avgust čas za pobiranje pridelkov, vkuhanje in uživanje v toplih in lepih dneh.

MRL

Setveni koledar

Čas za presajanje je do 24. avgusta.

13. ČE	list
14. PE	list do 11. ure, od 12. ure plod
15. SO	plod
16. NE	plod
17. PO	plod do 9. ure, od 10. ure korenina
18. TO	cvet do 8. ure, od 9. do 12. ure korenina
19. SR	-----

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz setvenega priročnika Marije Thun za leto 2015, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki založba Ajda, Vrzdenc, tel.: 01/754 07 43.

NAJLEPŠE BALKONSKO CVETJE

Špela Maček, Roginska gorca

Nagradni natečaj

Uredništvo Novega tednika izbira najlepšo letošnjo zasaditev balkonskega cvetja.

Sodelujete lahko vsi, ki imate takšno zasaditev na oknu, balkonu ali v posodi.

Vsak teden bomo v uredništvu izbrali »zasaditev tedna« in jo objavili skupaj z vašim imenom. Fotografije nam pošljite do vključno 25. septembra na elektronski naslov:

tednik@nt-rc.si

ali po pošti na:

Uredništvo Novega tednika, Prešernova 19, 3000 Celje.

Zmagovalno zasaditev bomo razglasili in nagradili 1. oktobra. Vabljeni k sodelovanju!

Nekaj mladičkov, vzrejenih v psarni Pomdeluxe

Dlakaste kepice, ki prinašajo veselje

Neuresničena otroška želja Tine Simonič je prerasla v vzrediteljstvo pomerancev

Snežne kepe sredi poletja? Na prvi pogled beli pritlikavi nemški špici ali pomeranci res izgledajo, kot da bi se puhaste snežinke združile v eno in bi jim dodali le še črne pike za oči in nos. Toda kužki so izredno aktivni, svoji majhnosti navkljub so polni energije, zato boste hitro opazili, da se »snežne kepe« hitro premikajo in da ste se zmotili. Sploh ker so poleg belih lahko še črni, rjavi, oranžni ... Morda vas bodo štirinožni lepotci tako osvojili, da si boste katerega tudi zaželeli, čeprav je skrb za njihovo dlako kar zahtevna.

Tako namreč pravi Tina Simonič iz Celja, vzrediteljica pomerancev in ustanoviteljica psarne Pomdeluxe. »Potrebujejo namreč redno razčesavanje podlaka, zato se morajo novi lastniki s tem spoprijeti, kar je lahko kar trd oreh, še posebej na začetku.« Dodaja, da zaradi svoje pretnosti potrebujejo odločno vzgojo, v nasprotnem primeru kaj kmalu začnejo delati stvari po svoje.

Pozitivna pasma

Sicer pa ima zanje samo pohvalne besede. »So pozitivna pasma v vseh pogledih in ni čudno, da se zanje odloča vedno več ljudi. Pomeranci obojujejo sprehode in lastnikovo družbo. S pozornostjo znajo vedno presenetiti. So izredno prijazni tako do drugih psov kot do otrok in tujcev. Tudi naziva »alarm dog« niso dobili kar tako. Z laježem se oglasi, ko kdo stopi k hiši ali ko menijo, da preti nevarnost. Živijo do 15 let, tako da je odločitev zanje res dolgoročna. Če gre za primerno vzrejo, so izredno zdrava in zdravstveno neproblematična pasma. Pomeranec je najbolj primeren za aktivno družino z ne preveč majhnimi otroki.«

Kot nalašč zanjo

Veliko otrok sanja, da bi imeli kužka, toda mnogim se želja ne izpolni tudi zato, ker morda zanj nimajo ustreznih pogojev. Podobno je bilo tudi pri Tini Simonič. Takole se spominja: »Ker smo živeli v bloku in ker so starši mislili, da je moja želja le trenutni navdih, psa nisem dobila. Ko sem se osamosvojila, sem razmišljala le

Trije odrasli pomeranci, ki jih imata Tina Simonič in njen partner Jure Krajnc.

eno: katera pasma bi mi najbolj ustrezala? Tako sem po dolgem iskanju naletela na pomeranca, ki mi je bila karakterno pisana na kožo, s svojo majhnostjo je bil najbolj primeren za takratno stanovanje. V trenutku sem vedela, da je to pasma zame.«

Eden ni nobeden

Vendar ni šlo vse brez zapletov. Pred petimi leti te pasme v Sloveniji skoraj ni bilo mogoče zaslediti, še posebej ne v barvi, ki jo je želela. Že od začetka je vedela, da mora svojo kepico iskati v tujini. Po dolgotrajnem pošiljanju elektronske pošte na vse konce sveta se ji je nasmehnila sreča in tako je dobila prvega psa iz Nemčije. »Pasma me je takoj prevzela in ker eden ni nobeden, sva se s partnerjem odločila še za samičko, ki je prispela iz Ameri-

PREDSTAVLJAMO VZREDITELJE

ke. Iz prvotne želje po hišnem ljubljencu je ta prerasla v željo po psarni in vzreji. Nastala je psarna Pomdeluxe, v kateri

spremljala pasmo na vsakem koraku. Na začetku ji je bila v veliko pomoč vzrediteljica iz Nemčije, ki ji je pomagala

»Naši psi z nami tudi počitnikujejo, velikokrat jih vzamemo s seboj, če je le mogoče. V nasprotnem primeru nam na pomoč priskočijo starši.«

vzrejamo pomerančke krembarve. Želimo pa vzrejati bele, kar nam bo pomagala uresničiti psička iz našega legla, ki smo jo zadržali doma.«

Na začetku je pregledala vse možne zapise o pasmi, brala knjige o vzreji in predvsem

tako z nasveti kot tudi s priporočili drugim vzrediteljem, da so Tini zaupali pomeranca iz svoje vzreje.

Zahtevna vzreja

Sicer pa je vzreja teh psov še bolj zahtevna kot pri drugih

pasmah, saj gre za majhno pasmo, kjer prej pride do zapletov tako pri kotitvi kot tudi pri novo skotenih mladičkih. »Za uspešno vzrejo sta pomembni ljubezen in predanost temu, seveda pa je treba imeti vsa dovoljenja, psi morajo biti vzrejno ustrezni, upoštevati je treba vzrejni pravilnik in standarde pasme, tudi ustanovitev psarne je neizbežna,« našteva Tina zahtevnost postopkov in dela. Vzreja namreč zahteva celega človeka, stoddstotno predanost in prilagajanje. To je 24-urna zaposlitev vse dni v tednu in vse praznike. »Je način življenja in če ti vzreja ni vsaj malo pisana na kožo, težko vztrajaš oziroma si težko pri tem uspešen. Pri vsem mi neizmerno pomaga partner Jure Krajnc, ki me podpira že od začetka.«

»Kužka sem si želela, odkar pomnim, čutila sem, da so res najbolj iskrena in zvesta bitja in človekov najboljši prijatelj.«

Doma psa prej nikoli nismo imeli zaradi bivanja v bloku, prav tako so starši menili, da me bo kmalu minilo, je bila pa želja neizmerna in vedela sem, da bo enkrat prišel čas, ko bom imela svojega kužka.«

Vsi so šli na tuje

Tina ni želela imeti velike psarne z ogromno pomeranci, ampak se je osredotočila na kakovost in zdravo vzrejo. Njena psarna ima tako trenutno tri odrasle pse. Legla pomerancev niso velika, do zdaj je največje štelu tri mladičke. Novih lastnikov jim ni treba iskati, saj oni najdejo njih predvsem na spletni strani in s pomočjo družabnih omrežij. »Pri izbiri novih lastnikov se osredotočam predvsem na to, kakšen je mladiček. Potem ga glede na to, ali je primeren za nadaljnjo vzrejo ter razstave ali le za hišnega ljubljencu, razporedim v najprimernejši dom. Seveda je pri tem treba upoštevati tudi želje in zahteve kupca. Do zdaj smo vse svoje mladičke prodali v tujino, in sicer v Rusijo, Francijo, na Nizozemsko, v Belgijo in Avstrijo, pravi Tina.

Pozorni pri nakupu

Sama ni ravno ljubiteljica razstav, bolj jo veseli vzreja, čeprav je bila pred leti tudi na tem področju bolj aktivna. »Ena naših psičk je mladinska prvakinja Slovenije v lepoti, našemu samčku pa manjkata še dva naziva do osvojitve naslova prvaka Slovenije v lepoti.«

Vsem tistim, ki se odločajo za nakup pomeranca, svetuje, naj se izognejo nakupu preko spletnih oglasnikov in naj se povežejo neposredno z vzreditelji z registriranimi psarnami. Kupijo naj raje pomeranca z rodovnikom, saj se bodo tako izognili marsikateri nevarnosti. »Nov Zakon o zaščiti živali, ki določa tudi vpis matere v register, nedvomno pripomore k boljši sledljivosti mladičkov in matere, njenih bolezni in zdravstvenega stanja. Pripomore tudi k boljšemu pregledu nad legli in vzrejo.« Ravno pri pomernicah je veliko prevar, saj jih tisti, ki se ne spoznajo dovolj na pasme, hitro zamenjajo z malim špicem, ki je sicer na prvi pogled dokaj podoben pomerancu, in kupijo nekaj, česar v bistvu niso želeli. »Resni vzreditelji pri nas pa si prizadevajo za čim bolj kakovostno in zdravo vzrejo,« poudarja Tina Simonič.

TATJANA CVIRN
Foto: osebni arhiv

DELOVNI ČAS
pon. - pet. 7. - 19. ure
sob. 7. - 12. ure
ned. in prazniki 7. - 8. ure
dežurstvo 24 ur

veterinarskabolnicašentjur

V ambulantni se vsakodnevno izvajajo:

- zdravstveni in laboratorijski pregledi živali
- preventivna cepljenja psov in mačk
- rtg slikanja skeleta in kolkov
- kirurški posegi na mehkih in trdih tkivih živali
- diagnostika notranjih organov in ostale storitve.

DELO NA TERENU!

NOVO!
VETERINARSKA BOLNICA ŠENTJUR NUDI 24 URNO NUJNO VETERINARSKO POMOČ TUDI V ENOTI LJUBLJANA (Glonarjeva 2, Ljubljana)!

www.vb-sentjur.si

Cesta Leona Dobrotinška 12
3230 Šentjur, Slovenija

GSM: 041 618 772
Tel.: 03 749 32 10
Fax.: 03 749 32 11
E-mail: veterinarstvo.sentjur@siol.net

DARILO ZA NAROČNIKE

Prednosti posod TO GO:

Moderno oblikovanje, izjemno kakovosten material brez BPA, 100 % zrakotesnost, srajčka iz kakovostnega neoprena, obdrži temperaturo do 3 ure, enostavno shranjevanje hrane, ergonomičen način zapiranja, hitro čiščenje (pomivanje v pomivalnem stroju), velikost prilagojena priporočilu nutricionistov ...

www.zdravo-kosilo.si

Prodajna mesta: Celje – Danstudio Celje, Teharska cesta 4 in vse trgovine Tuš po Sloveniji.

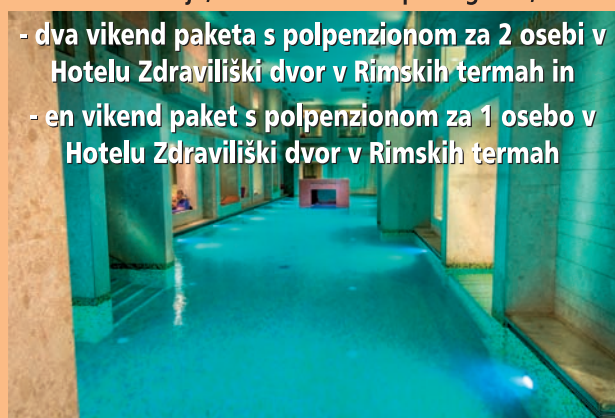

70
LET
novi tednik

www.novitednik.com tednik@nt-rc.si

Med vsemi naročniki bomo septembra, ob rojstnem dnevu Radia Celje, izžrebali še tri lepe nagrade, in sicer:

- dva vikend paketa s polpenzionom za 2 osebi v Hotelu Zdraviliški dvor v Rimskih termah in
- en vikend paket s polpenzionom za 1 osebo v Hotelu Zdraviliški dvor v Rimskih termah

Paket razvajanja v Rimskih termah vključuje:

- Namestitve v dvoposteljni sobi v Hotelu Zdraviliški dvor****
- Polpenzion (bogat samopostrežni zajtrk in večerja)
- Najem kolesa ali palic za nordijsko hojo (2-krat v času bivanja za dve uri)
- Darilni bon v vrednosti 10 EUR za koriščenje ene storitve v vrednosti nad 50 EUR na osebo v Wellness centru Amalija (popusti se med seboj ne seštevajo in ne veljajo za storitve v akciji)
- 1-krat vstop v Deželo savn Varinia
- Neomejen vstop v fitness center

Darilo pripada samo novim naročnikom, ki pred tem vsaj 6 mesecev niso bili naročeni na časopis Novi tednik in plačajo naročnino za pol leta oziroma leto dni. Darilo prevzamejo na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje.

NAROČILNICA

- Naročam Novi tednik za 6 mesecev in izberem posodo TO GO 1 oz. TO GO 2. Naročam Novi tednik za 12 mesecev in izberem posodo TO GO 3 oz. TO GO 4.

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Datum rojstva:

Telefonska številka:

Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejema vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) In 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje.

Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

Med kapelicami in partizanskimi spomeniki

Najprej ogled gradu Žovnek in potem naprej na Čreto

Nekaj podatkov o poti

Čas hoje:	grad Žovnek–dom na Čreti: 2 uri
Zahtevnost:	lahka označena pot
Višinska razlika:	približno 600 m

Prelep razgled s poti na Čreto proti Žovneškemu jezeru

Grad Žovnek, ki dobiva vse lepšo podobo, opaziš že iz doline, le pravo cesto do njega moraš najti.

Vsak začetek je težak, pravi pregovor. Na pohodnih poteh to drži kot pribito. Običajno so na začetku slabo označene in če se kje zaplete, se ravno tam. Na spletu pobrskaš za navodili in ko jih prebiraš, se vse zdi logično in enostavno. Ko se z avtom prebijaš skozi manj znane kraje in iščeš table, ki jih ni, se mimogrede znajdeš na dvorišču hiše, kjer te začudeni domačini usmerijo na povsem drug konec kraja. Tam se spet izgubiš in spet moraš spraševati za pravo pot. Na srečo je tudi tokrat pri roki prijazen domačin, ki se z avtom zapelje pred teboj in pokaže, kam je treba.

Tako nekako sva v Braslovčah pred kratkim iskali pot do gradu Žovnek, od koder sva se namenili na Čreto. Ko sva se prebili iz začetnih zagat, je šlo kot namazano.

Prenovljeni Žovnek

Ozka cesta, ki se malo izven Braslovč odcepi proti gradu (tam je celo oznaka!), vodi ob Žovneškem jezeru in lahko pripelje sicer čisto do vhoda v grad, toda avto sva raje pustili ob njegovem vznožju, kjer je dovolj prostora za parkiranje. Po nekaj minutah sva prispeli do vhoda v enega najstarejših slovenskih gradov, ki je bil nekoč posest Žovneških, kasnejših Celjskih grofov. Na prelomu iz 19. v 20. stoletje so se izselili zadnji lastniki in od takrat je grad propadal. Šele zadnji dve desetletji dobiva novo podobo, in sicer po zaslugi zagnanih članov braslovškega Kulturnozgodovinskega društva Žovnek, ki so sami naredili ogromno. Zadnja leta ga prenavljajo pod okriljem občine in tudi s pomočjo evropskih sredstev.

Mogočen obrambni stolp je v celoti prenovljen, obzidje je utrjeno, a je dela še veliko. Sprehod do roba obzidja ponuja prelep razgled na Žovneško jezero in Savinjsko dolino. Toda časa za občudovanje lepote ni bilo veliko, saj je bila pot še dolga.

Od cerkve do doma

Malo pred vhodom v grad je na levo smerokaz za Čreto, do koder je dve uri hoje. Pot vodi po gozdu, kjer je bilo še nekaj zadnjih borovnic, nato malo po cesti, čez travnik in spet po gozdu, kjer sva našli osamljene jurčke in lisičke. Očitno te poti pohodniki ravno ne oblegajo. Vmes so osamljene kmetije, kjer popotnika oblaja kakšen »hud« pes, a kaj hujšega se ne zgodi. Kar nekaj kapelic se zvrsti na poti, še več je partizanskih spomenikov, saj je Čreta znana iz časov NOB. Nekateri so samo spominske plošče padlim, drugi so modernih oblik, nekakšni kovinski tujki, ki ne sodijo najbolje v gozdnato območje.

Ko se svet proti koncu poti odpre, se je treba povzpeti le še čez travnik do znane romarske cerkve Matere Božje na višini približno 900 metrov. Rdečkast zvonik je viden že od daleč, mogočnost podobe dopolnjujejo stoletne lipe za cerkvijo. Tam se pot nadaljuje rahlo levo in se spusti proti domu na Čreti. Ta namreč ni na vrhu hriba, kot je to običajno, temveč v dolini pod cerkvijo na približno 870 metrih višine. Pred kratkim so ga nekoliko prenovili. Odprt je ob koncu tedna, ko vam lahko ponudijo tudi kaj za pod zob.

Po okrepcilu sva se vračali brez težav, tudi zato, ker sva nekaj borovnic v gozdu prihranili še za pot nazaj. In še vse gobe sva pobrali, kar jih je bilo na vidiku. Ker jih običajno sploh ne najdem, sem bila na skromno najdbo, ki je zadoščala le za juhuco, več kot ponosna.

Po cesti, mimo osamljenih kmetij in čez travnike ter skozi gozd. Takšna je pot na Čreto.

Na razpotju z eno od številnih kapelic

Mogočna cerkev Matere Božje na Čreti

Dva od mnogih partizanskih spomenikov na Čreti, ki je znana po tem, da je bila tam leta 1941 prva frontalna partizanska bitka proti okupatorju.

Uredništvo objavlja pisma bralcev po svoji presoji v skladu z uredniško politiko, razen ko gre za odgovore in popravke v skladu z Zakonom o medijih. Dolžina naj ne presega 40 vrstic oziroma 4 tisoč znakov. Daljše prispevke krajšamo v uredništvu oziroma jih avtomatično zavrnamo. Da bi se izognili nesporazumom, morajo biti pisma podpisana in opremljena s celotnim imenom, naslovom ter s telefonsko številko avtorja, na katero lahko preverimo njegovo identiteto. V časopisu pismo podpisujemo z imenom in s priimkom avtorja ter krajem, od koder je doma.

UREDNIŠTVO

Prejeli smo

Gledalcu neprijazni

Vodstvo Nogometnega kluba Celje bi lahko kandidiralo za gledalcu najbolj neprijazno. Če bi, seveda, takšen natečaj obstajal. Ne le da je z razprodajami obglavilo lani tako uspešno moštvo, tudi drugače se kar pošteno trudi, tako se vsaj zdi, da bi s štadiona odgnalo čim več gledalcev.

Kako drugače si je sicer mogoče razlagati, da še za tistih nekaj sto gledalcev, ki prihajajo na štadion gledat neučinkovite napadalce, razglašeno zvezno vrsto in luknjičavo obrambo, ne ponudijo možnosti, da bi tekme spremljali v znosnih pogojih. Tudi v tej neznanski pripeki namreč omogočajo ogled le z vzhodne tribune, kjer se ob zgodnjih začetkih tekme gledalci počutijo kot v pečici in tudi vidijo bolj malo. Sonce bije namreč naravnost v obraz

in tako so vsi prisiljeni gledati na igrišče z rokami nad očmi, da sploh kaj vidijo. Je morda zato, ker je ena roka ščitnik pred soncem, aplavza tako malo? Nasproti te tribune pa je prekrasna zahodna, ki je tudi ob zgodnejšem začetku tekem v blaženi senci. A nič ne pomaga, saj je nikoli ne odprejo. Obstajata seveda še severna in južna tribuna. Severna je zaprta, na južno pa stlačijo tistih deset, dvajset navijačev gostujočega moštva. Ti z navijanjem sicer krepko preglasijo komorne domače navijače, a to je že druga (ali tretja) zgodba.

Če smo navijači nekako v zakup vzeli, da se gre vodstvo z nogometom bolj trgovino kot resno in ambiciozno tekmovalje, in če smo v zakup vzeli tudi zgodnejše začetke tekem, pa nam nikakor ni jasno, da moramo ob psihičnih mukah, ko gledamo domače moštvo, trpeti tudi fizične.

In še nekaj bi vprašal. Zakaj za vruga je na štadionu semafor? Na njem so vselej le imeni tekmujočih moštev, trenutni izid in minutaža. Bi bilo res tako hudičevo težko na semaforju objaviti še postave? Ob tako hitro spreminjajočem se domačem moštvu si gledalci še imen in številke domačih igralcev ne moremo zapomniti, kaj šele gostujočih. A je vseeno lušno, če veš, da je priložnost zašuštral neki Ivan in ne sedmica in da je bil na drugi strani uspešen ta in ta in ne enajstica. Le malo napora bi bilo treba in odnosa, ki seže onstran besed: »Ja, kaj pa bi radi za tistih pet evrov, ženske in otroci zastonj ...«

BS, Celje
naslov v uredništvu

Modri telefon

Parkiranje pri Vzajemni

Poklical je bralec iz Škofje vasi (posredoval je svoje osebne podatke), ki je inva-

V SPOMIN

Anton Berglez

(1947–2015)

Anton Berglez se je rodil leta 1947 v Kozjem. Po osnovni šoli je odšel v Srednjo kmetijsko šolo Maribor. Bil je priden učenec, a se je žal moral zaradi boleznih staršev že po prvem letniku vrniti domov v Podreber. Skrbel je za starše in mlajšo sestro. Zemlje ni bilo veliko in še ta je bila na plazovitem območju. Strojne opreme ni bilo, bile pa so pridne roke Berglezove družine. Preživljal se je s »taberhom«. Po odsluženem vojaškem roku se je zaposlil v Rudniku Senovo, da so lažje živeli. V tem času je spoznal Bebo – Marijo iz Lastniča. Leta 1969 sta se poročila in ustvarila lep dom. Rodili so se jima trije otroci, ki jim je skupaj z ženo pomagal, da so se izsolali in si uredili svoje življenje. Najbolj je bil po-

nosen na vnuke. Vzgoja pri vseh je bila zelo lepa.

V Kozjem je bil tudi obrat Konfekcije Metka Celje. Ker se je program dela zelo hitro širil, se je povečalo tudi zaposlovanje. Leta 1973 se je zaposlil v Konfekciji Metka v Kozjem, kjer je opravljal različna dela v proizvodnji. Ob delu je končal srednjo ekonomsko šolo. Ker se je pojavila priložnost, je prevzel delovne naloge v kadrovske pisarni. V tistem času je bilo veliko sprememb. Iz obrata v Kozjem je nastal Tozd Kon-

fekcija posteljnega perila. Veliko nalogo je opravil pri referendumu za odcepitev tozda v Kozjem od Metke Celje. To je bilo leta 1989. Isto leto je sodeloval tudi pri delitveni bilanci. Z njegovo pošteno in pravično besedo sta bili obe strani zadovoljni. Izpeljal je registracijo novega podjetja Konfekcije Mont Kozje. Sodeloval je pri lastninjenju. Pri novi organizaciji je prevzel naloge vodje splošno kadrovskega sektorja v kolegiju. V ta sektor je spadalo veliko delovnih opravil, težave, ki so nastajale, pa je znal s svojo premišljeno besedo pravično razrešiti.

V Kozjem se je z vsem srcem angažiral na gospodarskem, kulturnem in gasilskem področju. Ni bil samo dober član, bil je tudi nekajletni predsednik prostovoljnega gasilskega društva in predsednik Moškega pevskega zbora Kozje. Njegov lep glas – bas – je šel tudi v sosednjo vas. Žal smrt ne izbira, njegova zahrbtna bolezen je bila kruta in prehitra za nas vse.

Jože Planinc

lid in ima tudi na avtomobilu invalidsko oznako. V prostorih Vzajemne zdravstvene zavarovalnice na Ljubljanski cesti v Celju je namreč moral urediti neko zadevo in je želel izkoristiti njena parkirna mesta za invalide. Kot je opazil, so na dvorišču za invalide štiri označena parkirna mesta, vendar mu dostopa niso omogočili. Zapornice mu niso dvignili, zato je moral parkirati na bolj oddaljenem mestu.

Suzana Žbogar iz Vzajemne zdravstvene zavarovalnice odgovarja: »Za opisano situacijo, ki se je zgodila gospodu pred obiskom naše

poslovalnice, nam je iskreno žal. Dovolite, da v zvezi s tem podamo pojasnilo glede uporabe parkirnih prostorov, ki so za zapornico pri objektu na Ljubljanski cesti, kjer je tudi Vzajemna poslovalnica. Naši zaposleni na sklepalnem mestu pri svojem delu žal nimajo nadzora nad uporabo teh parkirnih mest. A so v bližini naše poslovalnice parkirni prostori, ki jih naše stranke lahko uporabljajo. V Vzajemni si v največji možni meri prizadevamo zagotoviti enostaven dostop do svojih poslovalnic in tako svojim strankam čim bolj olajšati in skrajšati pot do nas. Želimo si,

da bi gospod sprejel to pojasnilo z razumevanjem. Za vsa dodatna pojasnila smo mu na voljo v naši poslovalnici ali na telefonski številki 425 01 50.«

BJ

Če imate težave in ne veste, kam bi se obrnili, lahko pokličete številko našega Modrega telefona 031/569-581, vsak dan med 10. in 17. uro. Svoja vprašanja za Modri telefon lahko med ponedeljkom in petkom zastavite tudi po telefonu 42-25-158.

astro center
vedeževanje in astrologija
090 77 77

Z vami v živo tudi na vaši najljubši televiziji
ARŠNAV
RTE
SONATV
VESELJAK

Kupljen d.o.o., 2,19 €/min.

Brez klica na 090!
POKLIČITE ZDAJ IN IZVEJTE SVOJO PRIHODNOST
Zakupite minute in se z vedeževalkami pogovarjate ceneje.

070 44 44 22

ALBUM S CELJSKEGA

Igralci Sketove Miklove Zale

Na fotografiji predstavitve Miklove Zale na Vinski Gori pri Velenju 12. junija 1928 so prepoznani: prvi z leve v tretji vrsti takratni vinskogorski župnik Matej Weiss (1885–1970) in igralci domačini Marija Lesjak, po domače Brčanova Micika, Fanika Kroflič (1911–1930), po domače Bočeva, in Karel Žerjav (1912–2011), po domače Lamperčkov Korl.

Na Vinski Gori pri Velenju je bilo 5. 9. 1912 ustanovljeno Slovensko katoliško izobraževalno društvo, ki je štel 50 članov. Že naslednje leto je imelo svoj prvi občni zbor. Društvo je uredilo knjižnico in nabavilo časopise: Slovenski gospodar, Domoljub, Slovenec ... Leta 1928 je dobilo svoj oder z novo opremo in na njem uprizorilo igro Miklova Zala Jakoba Sketa, s katero je gostovalo tudi na Dobrni.

Uporabljen vir: Vinska Gora, 1987, str. 63

Prispevek: Janez Osetič (Vinska Gora pri Velenju)

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje,

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Banja na psihiatriji

Med obiskom na zaprtem oddelku psihiatrije je obiskovalec vprašal direktorja, kako vedo, da je nekdo zrel za tja. Direktor: »Napolnimo banjo in damo osebi čajno žličko, skodelico in vedro. Naročimo ji, da mora sprazniti banjo.« Obiskovalec: »Aha, razumem. Normalen človek bo vzel vedro, kajne?« Direktor: »Ne, normalen človek bo izvlekel zamašek ...«

Žena v sobi – mož v kuhinji

Žena pravi:

»Tu je takšen nered!
Dajva, morava pospraviti.
Tvoje stvari ležijo na tleh,
in če jih ne bova oprala takoj zdaj,
boš jutri brez oblek.«

Mož sliši:

»Bla, bla, bla, DAJVA,
bla, bla, bla, MIDVA,
bla, bla, bla, NA TLEH,
bla, bla, bla, TAKOJ ZDAJ,
bla, bla, bla BREZ OBLEK.«

Študentska

Študenta je profesor vrgel na izpitu. »Zakaj ste mi dali nezadostno?« se je razburil študent. »Če bi vam jaz zastavil vprašanje, tudi vi ne bi vedeli odgovora!«

»Kakšno vprašanje?« je vprašal profesor. »Če mi obljubite, da mi v indeks napišete devetico, če ne boste vedeli odgovora, vam zastavim vprašanje.«

»V redu se je strinjal profesor!«

»Kaj je legalno, a ni logično, kaj je logično, ampak nelegalno in kaj ni niti logično niti legalno?« je vprašal študent. Profesor po daljšem razmišljanju ni znal odgovoriti, zato je dal študentu devetico. Potem je poklical naslednjega študenta in mu zastavil enako vprašanje, kot ga je prejšnji študent postavil njemu. Študent mu je odgovoril: »Stari ste 62 let in ste se poročili s 30-letno žensko. To je legalno, a ni logično. Vaša žena ima 19-letnega ljubimca, kar je logično, a ni legalno. Vi ste dali ženinemu ljubimcu devetico, kar pa ni niti logično, niti legalno!«

(Šali je poslala Mira Milec po elektronski pošti.)

Spraševali smo vas, kje je bila prireditelj, na kateri so se pomerili kosci, grabljice in »štangarji« in smo jo predstavili v zadnji številki Novega tednika.

Pravilen odgovor se glasi: v Sv. Lovrencu pri Preboldu. Med pravnimi odgovori smo izžrebali kupon Sare Savjovic iz Celja, ki ji bomo poslali majico Novega tednika in Radia Celje. Čestitamo.

NAGRADNO VPRAŠANJE

S kom smo se pogovarjali v intervjuju v tokratni številki Novega tednika?

Ime in priimek

Naslov

Kontaktna telefonska številka

Odgovor

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Kupone z odgovorom pošljite najkasneje do torka, 18. avgusta, na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Izžrebanemu nagrajencu bomo podarili majico NT&RC.

NA SVOJ RAČUN

Zastoj in odprta vrata

Bojana Avguštinčič: »Kdo se spozna na tiskalnike in kartuše?«

Igor Šarlah: »Kaj pa te zanima?«

Bojana: »Saj še sama ne vem, ampak tiskalnik mi je napisal, da je prišlo do zastoja ...« Z Igorjevo pomočjo in Bojaninimi vmesnimi komentarji o »zaprtih vratih« in nato »odprtih vratih« ... so bile novice v petek vseeno pravočasno natisnjene.

Neurje, »antraks«, gasilske sirene ...

Za Robertom Gorjancem je zadnje dni toliko nenavadnih dogodkov, da sodelavci vsako jutro znova ugibamo, kaj ga spet čaka. Zadnje julijsko nedeljo ga je neurje ujelo na kolesu sredi Celja in je zavetje pred nalivom poiskal kar v novozgrajenem urgentnem centru, čeprav bo ta svoja vrata odprl šele konec leta. Prvo pomoč so mu zato nudili kar obrtniki, ki jih je zmotil med delom. Telesno sicer manj boleč, a zato psihično bolj naporen je bil prejšnji teden. Si predstavljate novinarja, ki pet ur postopa pred zaprtimi vrati Teša, medtem ko so vse njegove stvari, vključno s snemalnikom, z dokumenti in denarnico ter avtomobilskimi ključi, v konferenčni dvorani, kjer naj bi bila novinarska konferenca? S telefonom v zadnjih vzdihljajih je vseeno sporočil prve informacije o sumljivem belem prahu, ki je bil razlog za paniko in za katerega se je nazadnje le izkazalo, da ni antraks. A kot da še ni bilo dovolj, so ga le dan kasneje na domači Hudinji v poznem popoldnevu spet zmotile gasilske sirene. Gasilci so se pripeljali s kar štirimi avtomobili in ko je Robi (tokrat s popolno novinarsko opremo) priteknel pred blok, se je na srečo izkazalo, da imajo v bloku le pozabljivega soseda. Celjski gasilci so morali le odstaviti ponev s štedilnika in prezračiti stanovanje, Robiju pa je bilo tako prihranjenih vsaj nekaj sivih las na glavi ...

ANEKDOTE

Finančni minister

Georges Clemenceau, francoski politik (1841–1929), je nekega dne obiskal šolo v manjšem kraju. Med pogovorom z učenci je vprašal nekega malčka:

»Koliko je štiri in štiri?«

»Različno,« odgovori malček.

»Kako to, različno?« se začudi Clemenceau.

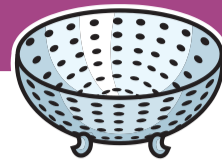
»Tako: če napišemo številki drugo pod drugo, znese to osem. Če pa ju napišemo drugo zraven druge, je to štiriinštirideset.«

»Če bi bil večji,« odvrne Clemenceau, »bi te takoj imenoval za finančnega ministra.«

165 SUDOKU

	6				1		4
	5			8			
	1	7		5	3		
4						6	5
9							
		3	1				2
					8	7	
	6		3	9			
	8	6	5				

Z REŠETA RAZSVETLJENIH NOVINARJEV

Kakšno solato bi pa vi?

Moram že kar na začetku priznati, da nisem ena tistih gospodinjsko naravnanih žensk, ki vsak dan vedo, kaj vreči v lonec, da bo družina sita in zadovoljna. A tudi lačni nismo nikoli. Pri nas v kuhinji in za jedilno mizo delujemo po načelu »kar komu paše«. Že res, da je otrokoma treba pri pripravi še nekoliko pomagati, a ju z rednim časom kosila ali večerje nismo nikoli obremenjevali. Če sem povsem iskrena, s tem nisem obremenjevala sebe.

In se vsaj za zdaj zdi, da pretirane škode ni, saj sodita »mulca« pri prehranjevanju v kategorijo neverjetnih otrok. Brez težav pospravita različne vrste zelenjave, obožujeta solate, kot sladico pa si večkrat postrežeta kisle kumarice. Te so bile na jedilniku že v času, ko jima še niso zrasli zobje in je bilo treba uporabiti strgalo. »Ribežl« po domače.

Priznam, da velikokrat v družbi kolegic kar pokam od ponosa, ko se leto in pol star sin »skrega« za skodelico krompirjeve solate ali zelene solate s fižolom. Da ne omenjam njegove ljubezni do pese. Se mali gospod postavi pred odprt hladilnik, vidi kozarec domače grozdne marmelade in reče: »Pešo bi.« Ja, takrat pokam od ponosa in veselo odgovarjam, da tega nismo dosegli s prepovedjo bombonov in čokolade. Ravno nasprotno, tudi to dvoje je pogosto na jedilniku.

Verjetno pa se vzrok, zakaj imata oba otroka rada solate in zelenjavo, skriva v genetiki. Saj vsi poznamo rek, da jabolko ne pade daleč od drevesa. In na srečo je njun oče velik »solatar«. Pravzaprav je edini možki, ki ga poznam, da ga za kosilo najbolj razveseli ogromna, ampak res ogromna skleda solate. Kate-rekoli. Ni izbirčen. Kar je še toliko bolj razveseljivo, je to, da si jo z veseljem tudi sam pripravi. Tako se ne more pritoževati, če ni dovolj kisla ali slana in podobno.

Solatoljubka

radio celje 60 LET

REŠITEV SUDOKU 164

3	6	1	8	9	4	2	5	7
9	8	5	3	7	2	1	6	4
7	4	2	1	6	5	8	3	9
8	7	9	4	3	6	5	1	2
1	5	3	2	8	7	9	4	6
6	2	4	5	1	9	7	8	3
2	3	8	7	4	1	6	9	5
5	1	6	9	2	3	4	7	8
4	9	7	6	5	8	3	2	1

V Novem tedniku
novice iz
33 občin

Borut Kop, predsednik organizacijskega odbora, je celjskemu županu Bojanu Šrotu v zahvalo za pomoč in podporo pri organizaciji podaril majhno kristalno košarkarsko žogo. Tone Krump (na sliki), vodja naše mlade reprezentance, pa je župana presenetil še s posebnim darilom. Z dresom, ki so ga podpisali vse igralke in strokovni štab.

Po Celju so hodila visoka dekleta

Da je lahko ženska košarka kljub nekaterim pomislekom močnejšega spola zelo zanimiva, so v začetku avgusta dokazale mlade košarkarice, ki so se merile za naslov najboljših na stari celini. Knežje mesto pa je ponovno dokazalo, da ima posluh za šport. Pohvale so kar deževale.

»To poletje bodo po mestu hodila velika dekleta,« je pred časom župan Bojan Šrot napovedal športni dogodek evropskega formata. Mestna občina Celje se je znova izkazala glede podpore pri pripravi in promociji športnega dogodka. Celjani so tako postali pravi specialisti za organizacijo košarkarskih tekmovanj na najvišjih ravneh. Tako toplo, kot so navijači pozdravili igralke v športnih dvoranah, so predstavniki občine sprejeli visoke predstavnice prvenstva.

LK, foto: SHERPA

Slovenski selektor Damir Grgič v družbi postavne Maje Erkič, ki je bila letos uradna ambasadorica projekta.

Nič več odprta vrata za nekdanje direktorje

Na novinarski konferenci Mestne občine Velenje, na kateri so predstavili stališča glede problematike toplotnega ogrevanja v Šaleški dolini, sta ob županu Bojanu Kontiču (v sredini) sodelovala tudi dva nekdanja direktorja Teša, Uroš Rotnik (levo), ki je zdaj direktor Komunalnega podjetja Velenje, in Peter Dermol (desno), ki je zdajšnji velenjski podžupan. »V velenjski občini imamo z dvema nekdanjima direktorjema dovolj vedenja in znanja, da se lahko kompetentno pogovarjamo in pogajamo z vodstvom Teša. A to ne pomeni, da so v velenjski občini še naprej odprta vrata za nekdanje direktorje Teša,« je med drugim poudaril velenjski župan.

RG

Blagoslov traktorjev

V Sloveniji že desetletja velja, da so največji ponos vsake kmetije rohneči traktorji. Da bi ti in seveda tudi ostali kmetijski stroji kar najbolje služili svojemu namenu, govedorejci ožjega celjskega območja že skoraj desetletje skrbijo tudi za njihov blagoslov.

Seveda blagoslova ne morejo opraviti sami, zato jim na Kmečkem prazniku na Dobrovi pri tem pomaga domači župnik Srečko Hren iz župnije sv. Duha. Letos se mu je pri blagoslovu pridružil celo celjski škof dr. Stanislav Lipovšek. Če lahko sklepamo po hierarhični lestvici znotraj Cerkve, bodo traktorji letos še posebej glasno hrumeli in kar najhitreje opravili svoje delo, njihovi vozniki pa z njimi ne bodo imeli težav.

IS, foto: SHERPA

Škof Stanislav Lipovšek in župnik Srečko Hren sta v nedeljo resda blagoslovila traktorje in druge kmetijske stroje, a gostitelji so ju na prizorišče vendarle pripeljali »po starem«, s kolesljem.

Med klopotci in gobelini

V Vojniku, kjer so v ponedeljek v središču trga postavili prvi klopotec društva vinogradnikov, se je ob slovesni postavitvi zbralo veliko ljudi.

Da bo letošnje lepo poletje prehitro minilo, naznanjajo klopotci, ki so prvi znanilci jeseni. V Vojniku je pri postavitvi z lastnimi rokami pomagal župan Branko Petre, čeprav ni vinogradnik. Vendar v vinogradniškem društvu pravijo, da ima zanje zelo dober posluh, tako kot ga je imel bivši župan Beno Podergajs.

BJ

Klopotec so pred postavitvijo »podmazali«, da bi se čim lepše vrtil. Ta čast je pripadla županu Petretu, ki ga je po stari navadi poškopril z vinom. Ob njem sta podpredsednik društva Miran Kovač in predsednik društva, sicer vrtnar Mirko Krašovec.

Prvi vojniški društveni klopotec je želel na otip spoznati tudi dolgoletni član Dolči Videnšek iz Globoč pri Vojniku, po vsej verjetnosti edini slepi vinogradnik in kletar v Sloveniji.